

Ministerie van Buitenlandse Zaken

ONGERUBRICEERD / GEEN MERKING

Bijlage ten behoeve van het thematisch ambtsbericht Syrië documenten

Vertalingen van de Wet 13/2021 en gangbare Arabische termen

Datum: maart 2026

ONGERUBRICEERD / GEEN MERKING

1 Vertaling van de Wet op het Personeel Statuut (WPS)

(zie ook de wetwijziging d.d. 7-2-2019 A.D. op de laatste pagina's na deze wet)

Index

Boek I: Huwelijk

Deel 1: Huwelijk en verloving - artikel 1-4

Deel 2: Grondslagen en voorwaarden van het contract/de verbintenis

- Hoofdstuk 1: Instemming/Goedkeuring en bekendmaking - artikel 5-14
- Hoofdstuk 2: Capabiliteit/Geschiktheid/Wilsbekwaamheid - Artikel 15-20
- Hoofdstuk 3: Bewind bij de huwelijksvoltrekking - Artikel 21-25
- Hoofdstuk 4: Competentie - artikel 26.32
- Hoofdstuk 5: Vrouwen die onwelvoeglijk/verboden zijn

A. Levenslang verbod - artikelen 33 – 35

B. Tijdelijke verbod - artikel 36 - 39

- Hoofdstuk 6: Administratieve handelingen voor het huwelijk

A. Handelingen voorafgaand aan het contract - artikel 40-42

B. Handelingen bij het sluiten van het contract - artikel 43 – 46

Deel 3: Soorten en bepalingen van het huwelijk - artikel 47 – 52

Deel 4: Huwelijkseffecten

- Hoofdstuk 1: Bruidsgave - artikel 53 – 64

- Hoofdstuk 2: Woning - artikelen 65 – 70

- Hoofdstuk 3: Onderhoud/Alimentatie

A - Huwelijksalimentatie - artikelen 71 - 82

B – Eddah-alimentatie (= alimentatie voor de wachtperiode/een

posthuwelijkperiode waarin de vrouw niet mag trouwen) - artikelen 83 - 84

Boek II: Ontbinding van het huwelijk

Deel 1: echtscheiding (scheiding door uitspraak van de man) - artikel 85 – 94

Deel 2: Mukhaläh(= onttrekken/losmaken) (scheiding door de vrouw) - artikel 95 – 104

Deel 3: Tafrekah (= ontbinding) (scheiding door uitspraak van de rechter)

- Hoofdstuk 1: Ontbinding wegens ziekten - artikel 105 – 108

- Hoofdstuk 2: Ontbinding wegens afwezigheid - artikel 109

Hoofdstuk 3: Ontbinding wegens onthouding van onderhoud - Artikel 110-111

Hoofdstuk 4: Ontbinding wegens ontwrichting tussen de man en vrouw - Artikel 112 – 115

Hoofdstuk 5: Echtscheiding wegens onbillijkheid/onrecht (van de man) - artikel 116 – 117

Hoofdstuk vier: Gevolgen van de ontbinding van het huwelijk

- Hoofdstuk I: Invloed op het huwelijk - artikel 118 – 120

- Hoofdstuk II: De Eddah (=wachtperiode/posthuwelijkperiode waarin de vrouw niet mag trouwen) - artikel 121 – 127

Boek III: Geboorte en de gevolgen daarvan

Deel 1: Tenaamstelling/Descendant/Afstammeling

- Hoofdstuk 1: Tenaamstelling/ Descendant uit het juiste huwelijk

A. Tenaamstelling/Descendentie van de geborene tijdens het huwelijk - artikel 128 – 129

B. Tenaamstelling/Descendentie van de geborene na de ontbinding of de dood van de echtgenoot - artikel 130 – 131

- Hoofdstuk 2: Tenaamstelling/Descendentie van de geborene in een corrupt huwelijk en verdachte consummatie- artikel 132-133

- Hoofdstuk 3: Erkenning van tenaamstelling/Descendentie - artikel 134 - 136

Deel 2: Hadana (=bakermat , verzorging van jong kind door een vrouw) - artikel 137 – 151

Deel 3: Zuigelingen - artikel 152 – 153

Deel 4: Alimentatie/Lasten van verwanten - artikel 154-161

Boek IV: Competentie en rechtmatige vertegenwoordiging

Deel I: Inhoudelijke bepalingen

- Hoofdstuk I: Algemene regels - artikel 162 – 163

- Hoofdstuk II: De handelingen van de minderjarige - artikel 164 – 169

- Hoofdstuk III: Bewind over de minderjarige zelf en over zijn geld en intrekking daarvan

A. Bewind over de persoon - artikel 170-117

B. Bewind over het geld - artikelen 172 - 175

- Hoofdstuk IV: Voogdij over het geld van de minderjarige

A. Aanstellen van voogden en hun competentie - artikel 176 – 179

B. Bevoegdheden van voogden - artikel 180 – 199

- Hoofdstuk 5: Regels - artikel 200 – 201

- Hoofdstuk 6: Gerechtelijke voogdij- artikel 202-206

Boek V: Het testament

Deel 1: Algemene bepalingen

- Hoofdstuk I: Hoekstenen van het testament en diens geldigheid - artikel 207 – 219

- Hoofdstuk 2: Buitenwerkingtreding en opzegging/intrekking van het testament - artikel 220 – 224

- Hoofdstuk 3: Aanvaarden en afwijzen van het testament - artikel 225-229

Deel 2: Bepalingen van het testament

- Hoofdstuk 1: Begunstigde van het testament - artikel 230-237

- Hoofdstuk 2: Het verhandelde in het testament - artikel 238-245

- Hoofdstuk 3: Testament van uitbaten - artikel 246 – 253

- Hoofdstuk 4: Bepalingen over de verhoging van het verhandelde - artikel 254 – 256

- Hoofdstuk 5: Het verplichte/geboden testament - artikel 257

- Hoofdstuk 6: Geaccumuleerde testamenten - artikel 258 – 259

Boek 6: Legaat

Deel 1: Algemene bepalingen - artikel 260-262

Deel 2: Oorzaken, beletsels en methoden van erfenis - artikel 263-264

Deel 3: Erfenis op de verplichte/geboden manier (vastgesteld deel volgens Sharia-bepalingen)- artikel 265-273

Deel 4: Erfenis in de relatieve osouba/asba (niet vastgesteld deel volgens Sharia-bepalingen) - artikel 274-280

Deel 5: Blokkeren/Bedekken en teruggave

- Hoofdstuk 1: Blokkeren/Bedekken - artikel 281 – 287

- Hoofdstuk 2: Teruggave - artikel 288

Deel 6: Erfenis van de Bloedverwanten - artikel 289

- Hoofdstuk 1: Classificatie/Indeling van de Bloedverwanten - artikel 290

- Hoofdstuk II: Erfenis van bloedverwanten - artikel 291 – 297

Deel 7: Voor degene wiens descententie/verwantschap is erkend - artikel 298

Deel 8: Diverse bepalingen - Artikel 299 – 308

Artikel 1

Het huwelijk is een verbintenis/contract tussen een man en een vrouw op wie hij wettelijk (sharia) recht op (geslachts-)gemeenschap heeft, met het oogpunt een band te vormen voor gemeenschappelijk leven en het voortplanten.

Artikel 2

De verloving, belofte om te trouwen, het lezen van al-Fatihah (*eerste soera van de koran, welk in de traditie beschouwd wordt als een intentieovereenkomst om in het huwelijk te treden*), de innen van de mahr (*bruidsgave, een som die de man geeft aan de vrouw om in het huwelijk met haar te treden*) en het aanvaarden van een geschenk zijn geen huwelijk.

Artikel 3

Zowel de verloofde man als de verloofde vrouw is gerechtigd af te zien van de verloving.

Artikel 4

1. Indien de verloofde man de mahr (bruidsgave) contant betaald heeft en de vrouw daarmee haar Jihaz (= *uitrusting, wordt ermee huisraad voor de echtelijke woning bedoeld*) gekocht heeft en daarna de verloofde man zich teruggetrokken heeft, dan kan de vrouw kiezen tussen het teruggeven van het contant geld of het inleveren van de jihaz.

2. Indien de vrouw zich terugtrekt dient zij de mahr of diens gelijkwaardige equivalent terug te geven.

3. Op geschenken zijn de bepalingen van giften van toepassing.

Artikel 5

Het huwelijk komt tot stand door aanvaarding/bevestiging van een van de partijen en instemming/acceptatie van de andere. (*aanvaarding = het jawoord van de man ofwel het aanvaarden van de door bewindvoerder van de vrouw voorgestelde bruidsgave en eventueel andere voorwaarden en instemming = het Jawoord van de vrouw*).

Artikel 6

De aanvaarding van en instemming met het huwelijk dienen te worden verwoord in termen die diens betekenis uitdrukken in taal of geplogenheid/traditie.

Artikel 7

De aanvaarding en instemming dienen schriftelijk plaats te vinden indien een van de partijen niet aanwezig is in de zitting.

Artikel 8

1. Het is mogelijk een volmacht te verlenen voor het sluiten van het huwelijkscontract.
2. De gemachtigde is niet gerechtigd zijn volmacht gevende vrouw met zichzelf te huwen tenzij dit is bepaald in de volmacht.

Artikel 9

Indien de gevolmachtigde de bepalingen van zijn bevoegdheid in de volmacht overschrijdt wordt zijn machtiging geschorst.

Artikel 10

Het is toegestaan voor degene die niet in staat is te spreken de aanvaarding of instemming schriftelijk te geven dan wel met begrijpelijke gebaren.

Artikel 11

1. Het is vereist dat de aanvaarding en instemming eensluidend dienen te zijn in alle opzichten en in dezelfde zitting plaats te vinden, dat elke partij de woorden van de andere partij hoort en beseft dat het hiermee het beoogde huwelijk wordt bedoeld en dat voor het geschieden van de instemming bij geen beide partijen grond is die de aanvaarding teniet maakt.
2. Het aanvaarden wordt tenietgedaan voor het geschieden van de instemming door het wegvallen van de competentie van de aanvaardende partij alsmede door alle gronden die afwijzing aantonen bij een van de partijen.

Artikel 12

Voor geldigheid van het huwelijkscontract is het vereist dat twee mannelijke getuigen aanwezig zijn, dan wel een man en twee vrouwen, die moslims, meerderjarig en wilsbekwaam zijn en de aanvaarding en instemming horen en de strekking daarvan begrijpen.

Artikel 13

Het is niet mogelijk een huwelijk dat aan de toekomst is toegevoegd of een huwelijk dat aan een niet te verwezenlijken voorwaarde is verbonden te voltrekken.

Artikel 14

1. Indien het huwelijkscontract een voorwaarde bevat die in strijd is met diens sharia-statuut/rechtssysteem of diens doeleinden, of een voorwaarde die volgens de sharia niet toegestaan is, dan is die voorwaarde ongeldig en het contract wel juist/geldig.
2. Indien daarin een voorwaarde voorkomt welke aan de vrouw aan een belang toekent dat volgens de sharia/wetgeving niet verboden is, geen rechten van derden aantast en geen beperking oplegt op de vrijheid van de man bij het bedrijven van zijn eigen legitieme zaken/werk, dan is deze voorwaarde juist en bindend.
3. Indien de vrouw in het huwelijkscontract een voorwaarde stelt welke beperking oplegt op de vrijheid van de man in zijn eigen zaken/werk of inbreuk maakt op de rechten van derden dan is deze voorwaarde juist doch niet bindend voor de man. Voldoet de man niet daaraan dan is de voorwaarde stellende vrouw gerechtigd het ontbinden het huwelijk te verzoeken.

Artikel 15

1. Wilsbekwaamheid en puberteit (= aanvang van seksueel functioneren) zijn vereiste competenties voor het huwelijk.
2. De rechter kan een toestemming verlenen aan een krankzinnige of een onberaden persoon (= dwaas/verstandverbijstering) om in het huwelijk te treden indien vastgesteld wordt door een commissie van geestelijke gezondheidsartsen dat zijn huwelijk bevorderlijk zal zijn voor zijn genezing/herstel.

Artikel 16

De competentie voor het huwelijk wordt voltooid wanneer de jongen achttien jaar wordt en het meisje zeventien jaar.

Artikel 17

Het is de rechter toegestaan geen toestemming te verlenen aan een reeds gehuwde man om tegelijkertijd met een andere vrouw in het huwelijk te treden, tenzij die man een hiervoor wettelijke (= volgens de sharia) beweegreden heeft en in staat is te voorzien in hun kosten.

Artikel 18

1. Als de puber jongen na het voltooien van vijftien jaar of een puber meisje na het voltooien van dertien jaar stelt in staat te zijn om seksueel te functioneren en om het huwelijk verzoekt, dan dient de rechter een toestemming hiervoor te verlenen als hij de juistheid van hun stelling vaststelt en hun lichamen proefhoudend acht.

2. Indien de bewindvoerder (= *de man van de familie van de vrouw die haar vertegenwoordigt bij de huwelijksvoltrekking*) de vader of grootvader is, dan is zijn toestemming een uitvoeringsbepaling voor het huwelijk.

Artikel 19

Indien de leeftijden van de verloofden niet harmonieus/in overeenstemming zijn en geen belang gediend wordt door het huwelijk dan is het de rechter toegestaan geen toestemming voor dit huwelijk te verlenen.

Artikel 20

In geval een groot meisje (*de vertaler weet niet wat met "groot meisje" wordt bedoeld, wellicht "meerderjarig meisje", "ouder meisje" of "zelfstandig meisje", maar "groot meisje" is de letterlijke vertaling*) dat 17 jaar voltooid heeft in het huwelijk wil treden dan zal de rechter aan haar bewindvoerder vragen om zijn mening kenbaar te maken binnen een periode die de rechter voor hem bepaalt. Als de bewindvoerder geen bezwaar heeft, of als zijn bezwaar niet in aanmerking komt voor contemplatie, dan zal de rechter toestemming verlenen voor haar huwelijk mits aan de voorwaarde van kafaäh (= adequaatheid/waardigheid¹) is voldaan.

Artikel 21

De bewindvoerder in het huwelijk is een van de mannelijke bloedverwanten in dezelfde volgorde zoals legaat, mits hij een onwettelijk/taboe-man voor haar is (= verboden in het huwelijk te treden met die vrouw)

¹ De adequaatheid/waardigheid van de man voor de vrouw in het huwelijk krijgt aandacht van de meerderheid van de islamgeleerden, hoewel zij in de definitie daarvan verschillen. Sommigen van hen stellen als voorwaarde voor de waardigheid van de man dat hij met de vrouw op gelijk niveau dient te staan wat betreft de afkomst, religie, vrijheid van gebreken en welzijn. Anderen hebben andere mening. De overwegende stelling is dat adequaatheid/waardigheid in het bijzonder betrekking heeft op de religie en ethiek, zodat een losbandige man of een schuinsmarcheerder niet waardig kan zijn voor een kuis vrouw. Hierbij wordt geen rekening gehouden met afkomst, beroep of rijkdom, zolang de man moslim is en de vrouw en haar bewindvoerders ermee instemmen.

Artikel 22

1. De bewindvoerder dient wilsbekwaam en meerderjarige te zijn.
2. Als twee bewindvoerders op gelijke stand staan in de volgorde van verwantschap dan mag een van hen optreden bij de huwelijksvoltrekking en zijn voorwaarden stellen.

Artikel 23

Als de dichtstbijzijnde bewindvoerder afwezig is, en de rechter ziet dat afwachting van zijn mening het belang van het huwelijk voorbij zal laten gaan, dan zal de bewindvoering overgaan naar de volgende plaatsvervanger.

Artikel 24

De rechter is de bewindvoerder van degene die er geen bewindvoerder heeft.

Artikel 25

Het is de rechter niet toegestaan degene over wie hij bewindvoerder is te huwen met zichzelf en evenmin met een persoon van zijn voor- of nageslacht.

Artikel 26

Voor het huwelijk is vereist dat de man adequaat/waardig is voor de vrouw.

Artikel 27

Als de grote vrouw (*de vertaler weet niet wat met "grote vrouw" wordt bedoeld, wellicht "meerderjarige vrouw", "oudere vrouw" of "zelfstandige vrouw", maar "grote vrouw" is de letterlijke vertaling*) zonder toestemming van een bewindvoerder zichzelf huwt met een man die adequaat/waardig is dan is het contract geldig. In andere gevallen kan de bewindvoerder eisen het huwelijk te ontbinden.

Artikel 28

Definitie van adequaatheid/waardigheid is volgens de gebruiken van het land.

Artikel 29

Adequaatheid/Waardigheid is een recht, toegekend aan de vrouw en de bewindvoerder.

Artikel 30

Het recht op ontbinding van het huwelijk wegens gebrek aan adequaatheid/waardigheid vervalt als de vrouw zwanger wordt.

Artikel 31

Met adequaatheid/waardigheid wordt rekening gehouden bij het sluiten van het contract en het vervallen daarvan nadien heeft geen invloed.

Artikel 32

Als de adequaatheid/waardigheid wordt vereist bij het sluiten van het contract of als de man gesteld heeft dat hij waardig is en vervolgens onwaardig bleek te zijn, kunnen zowel de bewindvoerder als de vrouw de ontbinding van het contract vragen.

Artikel 33

Een ieder is verboden in het huwelijk te treden met een van zijn of haar voor- of nageslacht, alsmede het nageslacht van zijn/haar ouders en de eerste graad van het nageslacht van zijn/haar grootouders.

Artikel 34

Het is onwettelijk/verboden voor de man in het huwelijk te treden met:

1. Een vrouw van zijn voor- of nageslacht en de vrouw met wie een van hen geslachtsgemeenschap heeft gehad.
2. Een vrouw van de voor- of nageslacht van de vrouw met wie hij geslachtsgemeenschap gehad heeft of van de voorgeslacht van zijn vrouw.

Artikel 35

1. Het is verboden voor de zuigelingen van borstvoeding (= melk- of zoogverwanten) dezelfde wat verboden is voor bloedverwanten, met uitzondering van degenen die de hanafitische islamgeleerden hebben besloten uit te sluiten.
2. Het is voor de zuigelingen van borstvoeding vereist voor het toepassen van het verbod dat de borstvoeding in de eerste twee jaren plaatsvindt met vijf uiteenlopende voedingen waaraan de zuigeling genoeg voeding heeft gehad ongeacht de hoeveelheid van elke voeding.

Artikel 36

1. Het is niet toegestaan voor een man in het huwelijk te treden met een vrouw die hij drie keer scheidde totdat haar edda (= wachtperiode) verstrijkt na haar huwelijk met een andere man die feitelijk geslachtsgemeenschap met haar heeft gehad.
2. Het voltrekken van het huwelijken van een gescheiden vrouw met een andere man vernietigt de scheidingen van de gewezen echtgenoot zelfs als deze scheidingen minder dan drie zijn. Als die vrouw met die gewezen echtgenoot daarna hertrouwt dan is hij wederom gerechtigd haar drie maal te scheiden.

Artikel 37

Het is de man verboden zijn huwelijk te voltrekken met een vijfde vrouw totdat hij een van zijn vier vrouwen scheidt en de eddah (= wachtperiode) van die gescheiden vrouw verstrijkt.

Artikel 38

Het is de man verboden met de vrouw van een andere man te huwen en evenmin met de gewezen vrouw van een andere man gedurende haar edda (= wachtperiode).

Artikel 39

Het is niet toegestaan in het huwelijk te treden met twee vrouwen tegelijkertijd indien bij veronderstelling dat het huwelijk van elke met de andere verboden zou zijn als zij beiden man zou zijn². Als bij een van de twee veronderstellingen blijkt dat een dergelijk huwelijk van beiden met elkaar niet verboden is dan is het toegestaan de twee vrouwen tegelijkertijd te combineren.

² Het is bijvoorbeeld niet toegestaan om twee zusters te combineren, want als we elke van hen als een man veronderstellen, is het niet toegestaan voor de ene met de ander te trouwen, omdat zij dan broers zouden zijn. Evenzo is het niet toegestaan een vrouw en haar tante te combineren, want als we elke van hen als een man veronderstellen dan zou de ene een oom zijn van de andere en die ene mag niet trouwen met zijn oom. In geval van een vrouw en haar nicht, bijvoorbeeld, is het combineren wel toegestaan, want als we elke van hen als een man zouden voorstellen dan zou de ene een neef zijn van de andere en het trouwen in dit geval is wel toegestaan.

Artikel 40

1- De aanvraag tot huwelijk wordt voorgelegd aan de districtsrechter tezamen met de volgende documenten:

- A. Een verklaring van de Mokhtar (= voorzitter/administrateur van de plaats) en notabelen van de plaats met de namen van de verloofde man en vrouw, hun leeftijden en plaats van verblijf en de naam van zijn/haar bewindvoerder die tevens te kennen geeft geen bezwaar te hebben tegen dit huwelijk.
- B. Een gewaarmerkt afschrift van de registratie van beide partijen bij de burgerlijke stand en hun persoonlijke identiteitsbewijzen.
- C. Een verklaring van een door beide partijen te kiezen arts met de strekking dat beide partijen vrij zijn van besmettelijke ziekten en gezondheidsbelemmeringen voor het huwelijk. De rechter kan deze strekking doen bevestigen door een arts van zijn keuze.
- D. Een huwelijksvergunning voor de militairen en voor personen in de leeftijd van de verplichte militaire dienst.
- E. Goedkeuring van het Directoraat voor openbare veiligheid indien een van de echtgenoten een vreemdeling is.

2. Een buiten de rechtbank gesloten huwelijk kan alleen worden bekrachtigd nadat aan dergelijke procedures is voldaan, met dien verstande dat indien bevalling of zichtbare zwangerschap zich voordoet zal de bekrachtiging van het huwelijk plaatsvinden zonder dergelijke procedures en zal dit niet in de weg staan van het opleggen van de wettelijke boete.

Artikel 41

De rechter verleent terstond een toestemming voor het sluiten van het contract nadat deze documenten compleet zijn. Bij verdenking kan hij het bekendmaken daarvan tien dagen schorsen. De rechter bepaalt de wijze van bekendmaking.

Artikel 42

Als het contract niet binnen zes maanden wordt gesloten, wordt de vergunning geacht te zijn geannuleerd.

Artikel 43

De rechter of degene die hij hiervoor aanstelt van het personeel van het gerecht maakt het contract.

Artikel 44

De huwelijksakte dient het volgende te bevatten:

- A. De volledige namen van beide partijen en hun respectievelijke domicilie;
- B. De totstandkoming, de datum en de plaats van het contract;
- C. De volledige namen van getuigen en bewindvoerders en hun respectievelijke domicilie;
- D. Het bedrag van de bruidsgave, het voor- en posthuwelijksgedeelte daarvan en of het voorhuwelijksgedeelte wel of niet ontvangen is;
- E. De handtekeningen van de betrokken partijen, de huwelijksnotaris en de bekrachtiging van de rechter.

Artikel 45

1. De griffie registreert het huwelijk in zijn speciaal register en zendt een kopie daarvan binnen tien dagen na de huwelijksdatum naar de dienst van de Burgerlijke Stand.

2. Deze kopie ontheft de twee partijen van de plicht melding te doen bij de Burgerlijke Stand over het huwelijk. De griffie is dan aansprakelijk voor nalatigheid van het verzenden van de kopie.

3. Dezelfde methode wordt ook toegepast bij de registratie van beschikkingen aangaande bekrachtiging van huwelijken, echtscheidingen, afstamming en de dood van de vermiste persoon. De registerbeheerder van de Burgerlijke Stand registreert deze in de desbetreffende registers en geen andere procedure is meer nodig hiervoor.

Artikel 46

Huwelijksverrichtingen zijn vrijgesteld van alle kosten en heffingen.

Artikel 47

Als het huwelijkscontract voldoet aan diens grondslagen en alle overige voorwaarden/vereisten voor diens voltrekking dan is het juist/geldig huwelijk.

Artikel 48

1 - Elk huwelijk welk aan de grondslag van aanvaarding en instemming voldoet en doch niet aan enige van diens voorwaarden/vereisten voldoet is een onjuist³ huwelijk.

2- Het huwelijk van een moslima met een niet-moslim man is ongeldig.

Artikel 49

Het juist en geldig huwelijk is effectief en worden al diens gevolgen toegepast op de rechten van het huwelijk zoals bruidsgave, alimentatie van de vrouw, opvolging, erfenis van echtgenoten en op de rechten van het gezin zoals tenaamstelling van kinderen (Descendant/Afstammeling) en verbod op het aanhuwen.

³ Onjuist huwelijk

Dit is een huwelijk aan de grondslag waarvan (aanvaarding en instemming) is wel voldaan maar niet aan enige voorwaarden daarvan. De volgende contracten worden beschouwd als onjuist contracten volgens de wet:

- 1 - Huwelijk zonder getuigen.
- 2- Het huwen met een onwettelijk-vrouw (wier huwelijk met de man niet geoorloofd is).
- 3 - Het huwen met de vrouw van een andere man of tijdens haar edda (wachtperiode).
- 4 - Het huwen met twee zusters met één contract.
- 5 - Het huwen met zijn gewezen vrouw die hij haar drie keer scheidde.
- 6- Het huwen met een vijfde vrouw tegelijkertijd.
- 7 - Het huwen met een vrouw die geen hemelse religie aanhangt (Islam, Christendom en Jodendom).

Gevolgen van een onjuist huwelijkscontract:

Een onjuist huwelijk voor de totstandkoming van geslachtsgemeenschap heeft, zoals het ongeldig huwelijk, geen effect.

Na de totstandkoming van geslachtsgemeenschap worden de volgende gevolgen toegepast:

- 1 - De bruidsgave is het minste van de twee, de bruidsgave van een gelijkgestelde of de overeengekomen bruidsgave.
- 2 - Het bewijst de nakomelingschap van het kind van beide ouders voor het beschermen van het kind.
- 3 - Het bewijst het verbod op aantrouwen.
- 4- De wachtperiode van de vrouw is verplicht in geval van echtscheiding of overlijden.
5. De vrouw heeft recht op huwelijksalimentatie en wachtperiode-alimentatie als zij niet op de hoogte was dat het huwelijk onjuist is.
- 6 - erfenis: geen erfeling tussen de man en vrouw in het onjuist huwelijk.

Artikel 50

Ongeldig huwelijk leidt niet tot de gevolgen van het geldige huwelijk, zelfs als daarin geslachtsgemeenschap tot stand is gekomen.

Artikel 51

1 - Het onjuiste huwelijk voor het plaatsvinden van geslachtsgemeenschap wordt een ongeldig huwelijk geacht.

2. Het plaatsvinden van geslachtsgemeenschap daarin heeft de volgende gevolgen:

A. Een bruidsgave op het lagere niveau van de bruidsgave van gelijkgestelde⁴ en de overeengekomen bruidsgave.

B. Het aandeel/percentage van kinderen zoals uiteengezet in artikel 133 van deze wet.

C. Verbod op het aanhuwen.

D. Edda (wachtperiode) van verlating in beide gevallen, verlating of overlijden van de man, en de edda-alimentatie zonder erflating tussen echtgenoten.

3. De vrouw komt in aanmerking voor de huwelijksalimentatie als zij niet wist dat het huwelijk onjuist was.

Artikel 52

Het huwelijk waarvan de werking is geschorst voor het verlenen van de toestemming heeft dezelfde strekking als een onjuist huwelijk.

Artikel 53

De vrouw heeft recht op de bruidsgave zodra het juiste contract tot stand komt, ongeacht het al dan niet melden van de bruidsgave in het contract of het uitsluiten daarvan in beginsel.

Artikel 54

1. Er is geen limiet gesteld aan de minimale en maximale bruidsgave.

2. Alles wat verschuldigd als last kan zijn volgens de sharia is geschikt om te fungeren als bruidsgave.

3. De bruidsgave van de vrouw wordt beschouwd als een preferente schuld en komt in de rangschikking na de in artikel 1120 van het Wetboek Civiel Recht genoemde schuld van de verschuldigde alimentatie.

4. Degene die stelt dat de bruidsgave onderworpen is aan medeplegen of schijn dient dit naar behoren te bewijzen. Als dit vastgesteld wordt dan stelt de rechter de bruidsgave vast op de waarde van bruidsgave van gelijkgestelde zolang de echte overeengekomen bruidsgaven niet bewezen is.

5. Elke in de huwelijksakte of echtscheidingsdocumenten genoemde schuld zal als een schriftelijk vastgelegde schuld worden geacht en zal worden beheerd door de bepaling van de eerste alinea van artikel 468 van het Wetboek van Rechtsvorderingen, welke is afgevaardigd bij wetsdecreet nr. 84 van 1952. Een posthuwelijk bruidsgave wordt geacht niet verschuldigd te zijn tot het verstrijken van de edda (wachtperiode) in overeenstemming met wat de rechter

⁴ De bruidsgave van gelijkgestelde is de geraamde bruidsgave van een vrouw zoals haar van de familieleden van haar vaders zijde, zoals haar zusters en vervolgens haar tantes, zusters van haar vader, enzovoort, gezien de overeenkomstige eigenschappen en status.

bepaalt in het document.

Artikel 55

Het is toegestaan om de bruidsgave in het geheel of ten dele te versnellen of te vertragen (voorhuwelijks- en posthuwelijksbruidsgave). Bij het ontbreken van een bepaling hierover worden de gebruiken gehanteerd.

Artikel 56

Uitstel van vordering van de bruidsgave vervalt bij de echtscheiding of het overlijden, tenzij anders is bepaald in het contract.

Artikel 57

Elke toename, afname of ontlasting van de bruidsgave zal worden buiten beschouwing gelaten wanneer deze plaatsvindt tijdens het huwelijk of de edda (= wachtperiode) na de scheiding en zal worden als ongeldig beschouwd als deze niet bij de rechter tot stand komt. Een dergelijke afwikkeling bij de rechter zal worden toegevoegd aan het oorspronkelijke contract indien deze door de ander man is aanvaard.

Artikel 58

Als een bruidsschat wordt genoemd/bepaald in het juiste contract en de echtscheiding tot stand komt vóór het plaatsvinden van de geslachtsgemeenschap en het intieme samenzijn naar behoren dan is de helft van de bruidsgave verschuldigd.

Artikel 59

Als de echtscheiding tot stand komt door een reden aan de zijde van de vrouw vóór het plaatsvinden van de geslachtsgemeenschap en het intieme samenzijn naar behoren dan vervalt de gehele bruidsgave.

Artikel 60

1. bruidsgave is een recht van de vrouw en de man kan van deze plicht ontslagen worden slechts door het betalen daarvan aan de vrouw zelf indien zij volledig competent hiervoor is, tenzij zij een andere persoon in het huwelijkscontract machtigt deze namens haar te innen.

2. De bepalingen van verjaring worden niet toegepast op de voorhuwelijksbruidsgave, zelfs wanneer er een akte daarover wordt opgemaakt, zolang het huwelijk voortduurt.

Artikel 61

1- De bruidsgave van gelijkgestelde is van toepassing op het juiste contract indien de bruidsgave daarin niet genoemd/bepaald wordt of onjuist benoemd/bepaald.

2 - Als de echtscheiding tot stand komt vóór het plaatsvinden van de geslachtsgemeenschap en het intieme samenzijn, dan is motâh⁵ verschuldigd.

Artikel 62

Motâh is te vergelijken met de uitgaanskleding van de vrouw wanneer zij zich buitenshuis begeeft en wordt daarin rekening gehouden met de situatie van de man,

⁵ Motâh betekent letterlijk "plezier". In de juridische zin is het volgens de sharia een som die de man ter compensatie (genoegdoening) betaalt aan de vrouw die hij scheidt omdat hij haar afscheiding/verlating bezorgt waaraan zij in de meeste gevallen niets kan doen. Bij het vaststellen daarvan wordt rekening gehouden met de draagkracht van de man.

doch kan deze niet meer bedragen dan de helft van de bruidsgave van een gelijkgestelde.

Artikel 63

Als geslachtsgemeenschap plaats gevonden heeft na het sluiten van een onjuist contract waarin geen bruidsgave is overeengekomen. Dan heeft de vrouw recht op de bruidsgave van een gelijkgestelde. Is de bruidsgave wel genoemd dan heeft de vrouw recht op de minste van de twee, de overeengekomen bruidsgave of de bruidsgave van een gelijkgestelde.

Artikel 64

Als een man in het huwelijk treedt bij zijn sterfziekte met een bruidsgave die meer is dan de bruidsgave van een gelijkgestelde dan wordt op het excessieve gedeelte de bepalingen van het testament toegepast.

Artikel 65

De man moet zijn vrouw laten wonen in een woning die op hetzelfde niveau is als de woningen van zijn gelijkgestelden.

Artikel 66

De vrouw dient na het ontvangen van haar voorhuwelijksbruidsgave bij haar man te wonen.

Artikel 67

Het is niet toegestaan voor man om met zijn vrouw te laten wonen in één huis met een andere vrouw met wie hij tegelijkertijd gehuwd is zonder haar toestemming.

Artikel 68

Bij polygamie dient de man de vrouwen te laten wonen in gelijkwaardige woningen.

Artikel 69

Het is de man niet toegestaan familieleden van hem bij zijn vrouw te laten wonen met uitzondering van zijn klein kind dat nog geen inzicht heeft⁶, als vastgesteld wordt dat zij bij haar overlast/nadeel teweegbrengen.

Artikel 70

De vrouw is verplicht tezamen met haar man te reizen tenzij anders is bepaald in de voorwaarde van het contract, of de rechter grond vindt om het reizen te verbieden.

Artikel 71

1. Alimentatie voor de vrouw omvat voedsel, kleding, huisvesting en medische verzorging zoals gebruikelijk is en de bediening van de vrouw voor zover gelijkgestelde vrouwen ook een bediende hebben.

2. De man is verplicht alimentatie aan zijn vrouw te betalen als hij het uitgeven ten behoeve van haar staakt of als zijn nalatigheid/tekortkoming wordt vastgesteld.

Artikel 72

1. Alimentatie/Bekostigen van het levensonderhoud van de vrouw is een plicht van de man, zelfs in geval van wijzigen van de religie na totstandkoming van een juist contract en zelfs wanneer de vrouw in haar ouderlijk huis verblijft, behoudens wanneer de man haar vraagt om te verhuizen en zij dit ten onrechte weigert.

⁶ In de Syrische wet is dit een kind in de leeftijd t/m tien jaar.

2. Haar weigering wordt terecht geacht als de man de voorhuwelijksbruidsgave niet betaald heeft of de sharia wettelijke woning niet gereedgemaakt heeft.

Artikel 73

Het recht van de vrouw op onderhoud vervalt als zij buitenshuis werkt zonder toestemming van haar man.

Artikel 74

Als de vrouw Al-Nashiz⁷ (= verheven/streng geëmancipeerd/buitengewoon) wordt krijgt zij geen alimentatie/onderhoud gedurende de periode van verheven/streng geëmancipeerd gedrag.

Artikel 75

Al-Nashiz is de vrouw die de echtelijke woning verlaat zonder sharia/wettelijke aanvaardbare rechtvaardiging of haar man verhindert haar woning binnen te komen voordat zij om verhuizing naar een andere woning vraagt.

Artikel 76

De alimentatie voor onderhoud van de vrouw wordt beraamd op basis van de situatie van de man ongeacht de situatie van de vrouw, met dien verstande dat deze niet minder kan bedragen dan het niveau dat voldoende is voor de vrouw.

Artikel 77

1- Het is mogelijk de alimentatie te vermeerderen en te verminderen bij wijziging van de situatie van de man en van de prijzen in het land.

2. De vordering tot verhoging of verlaging van de alimentatie wordt niet aangenomen voor het verstrijken van zes maanden na de datum van het opleggen daarvan, behalve in uitzonderlijke noodgevallen.

Artikel 78

1- De rechtbank kent bij beschikking alimentatie toe aan de vrouw vanaf de datum van de onthouding van het uitgeven aan haar levensonderhoud door de man die hiervoor aansprakelijk is.

2. De beschikking kent niet meer toe dan alimentatie voor vier maanden voorafgaande aan de vordering.

Artikel 79

De alimentatie, zij het door de rechter opgelegd of schikkelijk tot stand gekomen, vervalt niet behalve door uitvoering/betaling of kwijtschelding/ontheffing.

Artikel 80

1. Indien aan de vrouw alimentatie van de man toegewezen wordt door de rechter en deze alimentatie van hem niet geïnd kan worden dan zal degene die met haar levensonderhoud wordt belast, als deze anders is dan haar man, het opgelegde bedrag aan haar uitgeven en dan heeft hij het recht dit bedrag op de man te verhalen.

⁷ Al-Nashiz betekent taalkundig "verheven, /streng geëmancipeerd of buitengewoon". In de sharia wordt deze term gebruikt om de vrouw aan te duiden die zich verheft en weigert de rechten van de man te geven en hem te gehoorzamen, waaronder is begrepen: het weigeren geslachtsgemeenschap met hem op zijn verzoek zonder gronden, het verlaten van de echtelijke woning zonder toestemming, het weigeren mee te reizen met haar man naar de plaats waar hij woont. Voor deze overtredingen stelt de sharia speciale bepalingen.

2. Als de vrouw een toestemming krijgt om te lenen van iemand die niet belast is met haar levensonderhoud dan kan de lening schieter kiezen om de lening op de man te verhalen of op haar en zij verhaalt deze op haar man.

Artikel 81

De rechter stelt de alimentatie vast en zijn beoordeling dient te zijn gebaseerd op vaste/gemotiveerde gronden, en hij kan daarbij deskundigen raadplegen.

Bij het vaststellen van de alimentatie voor de kinderen van de martelaren en dergelijken kan de rechter advies vragen van het Bureau Martelaren Zaken van het Algemeen Commando van het leger en de strijdkrachten of van diens vervangers. Het vaststellen van de martelaren en dergelijken komt tot stand volgens de wet- en regelgeving van het ministerie van Defensie.

Artikel 82

1. De rechter kan desnoods tijdens de behandeling van het alimentatiegeding en na de vaststelling daarvan de man bevelen een voorschotbedrag van de alimentatie aan zijn vrouw te betalen. Dit bedrag mag niet meer zijn dan één maand alimentatie. Het is mogelijk om een voorschot daarna te regelen.

2. Dit bevel zal onmiddellijk worden uitgevoerd zoals de onherroepelijke uitspraken.

Artikel 83

De man is alimentatieplichtig aan zijn vrouw in de eddah (= wachtperiode) wegens scheiding (door de man), ontbinding van het huwelijk (door de rechter) en nietigverklaring van het contract.

Artikel 84

Alimentatie voor de eddah (wachtperiode) is gelijk als huwelijksalimentatie en wordt toegewezen bij beschikking vanaf de datum waarop de eddah plichtig wordt en de beschikking mag deze niet langer dan negen maanden laten duren.

Artikel 85

1. Een man is volledig competent om te scheiden op de leeftijd van achttien jaar.

2. De rechter kan een toestemming verlenen voor de scheiding of de echtscheiding goedkeuren van een puber/adolescent vóórdát hij achttien jaar als de rechter oordeelt dat dit het belang dient.

Artikel 86

De vrouw die vatbaar is voor scheiding is de vrouw wier huwelijkscontract juist is of de vrouw die in haar wachtperiode is na een rajī-scheiding (herroepelijke scheiding). Scheiding van anderen geldt niet, zelfs als deze geschorst is.

Artikel 87

1 - Echtscheiding (*welke uitgesproken wordt door de man*) komt tot stand mondeling en schriftelijk en door degene die niet in staat is zich uit te drukken door middel van begrijpelijke gebaren.

2 - De man kan derden machtigen om hem te doen scheiden en hij kan tevens de vrouw machtigen om zichzelf te doen scheiden.

Artikel 88

1. Als bij de rechtbank een geding aanhangig wordt gemaakt voor de scheiding door de man of een Mukhaläh (= onttrekken/losmaken) (*scheiding door de vrouw tegenover het afstaan van enige rechten van haar*) dan zal de rechter de behandeling daarvan één maand uitstellen in de hoop op verzoening.

2. Als de man na het verstrijken van die periode volhardt in scheiding of de partijen aangedrongen op mukhaläh dan zal de rechter beide partijen oproepen, luisteren naar hun geschil en trachten dit geschil op te lossen en het voortzetten van het huwelijksleven te bewerkstelligen en hij kan daarbij de hulp roepen van de familie van de man en vrouw en anderen die in staat zijn het geschil op te lossen.

3. Als dergelijke pogingen niet slagen, zal de rechter toestaan dat echtscheiding of mukhaläh wordt geregistreerd, en de echtscheiding wordt geacht van kracht te zijn vanaf de datum van diens voltrekking.

4. Het geding wordt geannuleerd na drie maanden van de datum van het verzoek als geen van de partijen zich hiervoor meldt.

Artikel 89

1- Scheiding⁸ door een dronkaard, furieuze of gedwongen man wordt niet gerealiseerd.

2 – De furieuze persoon is degene die door woede zijn zelfbeheersing verliest en weet niet wat hij zegt.

Artikel 90

Een onopzettelijke scheiding wordt niet gerealiseerd als deze uitgesproken wordt slechts met de intentie om iets aan te sporen of te voorkomen, alsmede wanneer de bewoording van de scheiding eed⁹ slechts gebruikt wordt voor het bekrachtigen van hetgeen waarover de man spreekt.

Artikel 91

De man heeft tot beschikking drie scheidingen van zijn vrouw.

Artikel 92

Een (multipel) scheiding¹⁰ welke verbonden is aan een getal in woord of met een teken/gebaar telt slechts voor één maal.

Artikel 93

Echtscheiding komt tot stand wanneer deze uitgesproken wordt in gebruikelijk expliciete taal zonder de noodzaak voor oogmerk/intentie en komt tot stand met metaforische¹¹ uitdrukkingen die de betekenis van de scheiding inhouden en dergelijke met noodzaak voor oogmerk/intentie.

⁸ Scheiding komt tot stand wanneer de man doelbewust tegen zijn vrouw zegt: je bent gescheiden.

⁹ Scheiding-eed en andere uitdrukkingen met de strekking te scheiden worden vaak in volkstaal gebruikt om meer overtuiging van de gesprekspartner te winnen zonder letterlijke intentie. Zo kan een man bijvoorbeeld in een gesprek tegen zijn gast zeggen: ik zweer dat in mijn vrouw scheid als je niet bij ons blijft eten. Artikel 90 bepaalt dat een dergelijke belofte en alle onbedoelde bewoordingen om te scheiden niet bindend zijn omdat de intentie om te scheiden ontbreekt.

¹⁰ Wanneer de man tegen zijn vrouw zegt: ik scheid je drievoudige scheidingen telt deze slechts als één scheiding.

¹¹ Scheiding uitspreken met metaforische uitdrukkingen zoals: "ga naar je ouders" of "het is over tussen ons" vereist wel oogmerk/intentie.

Artikel 94

Elke tot stand gekomen echtscheiding is Raji-scheiding¹² (=wederkeer-scheiding) en geeft de mogelijkheid tot intrekking met uitzondering de scheiding die de drie scheidingen volledig maakt, de scheiding voor het plaatsvinden van geslachtsgemeenschap, de scheiding tegenover een afkoopsom en de scheiding die in deze wet aangeduid is als baën (= definitieve) scheiding.

Artikel 95

1 – Voor de juistheid van mukhaläh (= onttrekken/losmaken) (*scheiding door de vrouw tegenover het afstaan van enige rechten van haar*) is vereist dat de man competent is om de scheiding uit te spreken en de vrouw legitiem aan hem verbonden is.

2 – De vrouw die nog niet meerderjarig is, is niet gehouden tot de levering van de mukhaläh-afkoopsom tenzij de bewindvoerder over haar geld een toestemming hiervoor geeft.

Artikel 96

Elke van de partijen is gerechtigd zijn/haar aanvaarding van de mukhaläh in te trekken voordat de andere deze mukhaläh accepteert.

Artikel 97

Alles wat verschuldigd als last kan zijn volgens de sharia is geschikt te fungeren als afkoopsom voor de mukhaläh.

Artikel 98

Als de mukhaläh op basis van ander geld dan de bruidsgave is, dan dient aan dit geld te worden voldaan en de gescheiden man en vrouw op grond van deze mukhaläh worden daardoor gevrijwaard en ontheven van alle rechten aangaande de bruidsgave en huwelijksalimentatie voor de vrouw.

Artikel 99

Als de gescheiden man en vrouw niets bepalen in de tijd van mukhaläh dan wordt elke van hen gevrijwaard en ontheven van de rechten van de andere door het betalen van de bruidsgave en huwelijksalimentatie.

Artikel 100

Als de gescheiden man en vrouw op grond van deze mukhaläh verklaren geen afkoopsom te hanteren dan wordt de mukhaläh geacht eenmalige conventionele raji-echtscheiding te zijn (*die mogelijkheid tot intrekking door de man gedurende de wachtperiode verleent*).

Artikel 101

Alimentatie van de idda (wachtperiode) vervalt niet en de man die scheidt op grond van mukhaläh wordt van deze plicht niet gevrijwaard tenzij ontheffing hiervan expliciet is vermeld in het mukhaläh-contract.

Artikel 102

1. Indien bepaald is in het mukhaläh-contract dat de man ontheven is van het betalen van de voedingskosten van de zuigeling, of bepaald dat de zuigeling bij zijn moeder een bepaalde tijd verblijft gedurende welke periode zij de kosten van de

¹² Raji-scheiding (= wederkeer-scheiding) geeft mogelijkheid tot het intrekken van de scheiding door de man gedurende de edda-periode/wachtperiode.

zuigeling betaalt, en zij trad daarna in het huwelijk of liet de zuigeling teruggaan naar de man, dan dient de vrouw de kosten van de voeding van de zuigeling of zijn kosten in de resterende periode te betalen.

2. Als de moeder krap bij kas is ten tijde van mukhaläh of later dan wordt de vader geboden de koste van het kind te betalen en deze kosten zijn dan een schuld van de moeder aan hem.

Artikel 103

Indien de man als voorwaarde in de mukhaläh stelt het kind bij hem te houden in de tijd van hadana (=bakermat , verzorging van jong kind door een vrouw) dan is de mukhaläh juist en de voorwaarde ongeldig. De legitieme verzorgster van het kind is dan gerechtigd het kind van hem te nemen en de vader van het kind is dan verplicht de kosten van de verzorging van het kind te betalen als het kind onbemiddeld is.

Artikel 104

Er wordt geen aftrek/verrekening toegepast tussen de alimentatie van het kind die zijn vader verschuldigd is en de schuld van de verzorgster aan de vader.

Artikel 105

De vrouw is gerechtigd echtscheiding van haar man te vragen in de volgende twee gevallen:

1. Als hij aan een ziekte lijdt die geslachtsgemeenschap verhindert, mits zij die ziekte niet heeft;
2. Als de man krankzinnig wordt na het sluiten van het contract.

Artikel 106

1. Het recht van de vrouw om echtscheiding te vragen vanwege de in het vorige artikel vermelde ziekten vervalt indien zij vóór het sluiten van het contract al op de hoogte was van die ziekten of deze nadien aanvaardde.

2. Doch kan het recht op echtscheiding vanwege dwaasheid/verstandsverbijstering in geen geval vervallen.

Artikel 107

In geval dat de in artikel 105 genoemde ziekten onherstelbaar zijn dan zal de rechter onmiddellijk de scheiding van de man en vrouw uitspreken. Is het verdwijnen van de ziekten mogelijk dan zal de rechter het geding schorsen gedurende een passende periode van ten hoogste één jaar verdagen. Als de ziekten nog niet verdwenen is dan spreekt de rechter de echtscheiding uit.

Artikel 108

Echtscheiding wegens ziekte is een baën-scheiding¹³.

Artikel 109

1. Als de man afwezig is zonder een aanvaardbaar oorzaak of hem een gevangenis straf van meer dan drie jaar wordt opgelegd, dan kan zijn vrouw na een jaar afwezigheid of in gevangenschap aan de rechter verzoeken om de echtscheiding uit te spreken. Heeft de man geld dan kan zij daarvan uitgeven.

¹³ Baën-scheiding = definitieve scheiding zoals de 3^e successieve scheiding tussen man en vrouw. Hertrouwen daarna is niet meer mogelijk totdat de vrouw met een andere man in het huwelijk treedt, geslachtsgemeenschap tussen hen plaatsvindt en van hem scheidt.

2. Deze scheiding is rajī-scheiding¹⁴. Indien de afwezige terugkeert of de gevangene vrijgelaten wordt terwijl de vrouw nog in de edda-periode (wachterperiode) is, dan is hij gerechtigd haar wederom tot zijn vrouw terug te nemen.

Artikel 110

1. De vrouw kan een verzoek tot echtscheiding indienen wanneer de aanwezige man het uitgeven aan zijn vrouw staakt en hij geen zichtbaar geld heeft terwijl zijn onmacht om levensonderhoud te bekostigen is niet bewezen.

2. Indien hij zijn onmacht bewijst of indien hij afwezig is, dan geeft de rechter hem een periode van maximaal drie maanden. Als hij dan haar levensonderhoud nog niet betaalt dan zal de rechter hun scheiding uitspreken.

Artikel 111

De scheiding door de rechter wegens ontbreken van bekostiging is een rajī-scheiding. De man heeft daarbij het recht zijn vrouw wederom tot echtgenote te nemen in de edda-periode, mits hij aantoonst dat zijn financiële situatie goed is en dat hij bereid is haar levensonderhoud te bekostigen.

Artikel 112

1. Als de man of vrouw stelt dat de andere huwelijkspartner hem/haar dusdanig schaadt dat het echtelijke leven met hem/haar niet voortgezet kan worden dan kan deze huwelijkspartner aan de rechter vragen om de scheiding uit te spreken.

2 - Als de schade bewezen wordt en de rechter geen verzoening tussen hen kan brengen dan zal hij de echtscheiding uitspreken. Deze scheiding wordt geacht een baën-scheiding te zijn (*zie uitleg van baën-scheiding bij voetnoot van artikel 108*).

3. Als de schade niet bewezen wordt zal de rechter de zitting schorsen voor een periode niet korter dan tien maanden met de hoop op verzoening. Als de eiser persisteert in de klacht en geen verzoening plaatsvindt dan zal de rechter twee arbiters benoemen van de families van de man en vrouw of van degenen die de rechter in staat acht te zijn om verzoening tussen hen tot stand te brengen, en deze de eed doen afleggen dat zij hun taak naar behoren zullen uitvoeren.

Artikel 113

1. De twee arbiters zullen trachten de oorzaak van de ontwrichting tussen de man en vrouw te achterhalen en de man en vrouw bijeen te brengen in een zitting onder toezicht van de rechter. Deze zitting wordt slechts bijgewoond door de man en vrouw en degenen die de arbiters besluiten uit te nodigen.

2 - De weigering van een van de echtgenoten om deze zitting bij te wonen nadat hij/zijn hiertoe in kennis is gesteld heeft geen invloed op de arbitrage.

Artikel 114

1- De twee arbiters zullen inspanningen doen om verzoening tot stand te brengen tussen de man en vrouw. Als zij daarin falen en vaststellen dat de gehele of het grootste deel van de benadeling afkomstig is van de man dan zullen zij beslissen het huwelijk te ontbinden door een baën-scheiding (*zie uitleg van baën-scheiding bij voetnoot van artikel 108*).

¹⁴ Rajī-scheiding (= wederkeer-scheiding) geeft mogelijkheid tot het intrekken van de scheiding door de man gedurende de edda-periode/wachterperiode.

2 - Als de gehele of het grootste deel van de benadeling afkomstig is van de vrouw of van hen gezamenlijk dan zullen de arbiters beslissen het huwelijk te ontbinden op basis van de gehele bruidsgave of een gedeelte daarvan welk evenredig is aan de mate van benadeling.

3. De arbiters dienen te beslissen het huwelijk van de man en vrouw te ontbinden in geval van geen benadeling van een van hen op een dusdanige wijze dat de man gevrijwaard wordt van een deel van de rechten van de vrouw als zij hiermee instemt, indien de arbiters overtuigd zijn dat de ontwrichting tussen hen zo ernstig is dat verzoening niet mogelijk is.

4. In geval de twee arbiters niet eens konden zijn dan zal de rechter twee andere arbiters benoemen of een derde arbiter aan hen toevoegen, wiens stem beslissend is, en deze arbiter beëdigden.

Artikel 115

De twee arbiters dienen hun verslag voor te leggen aan de rechter. Het verslag mag niet worden gemotiveerd en de rechter kan zijn uitspraak daarop baseren of het verslag verwerpen, en in dit geval zal hij voor de laatste maal twee andere arbiters benoemen.

Artikel 116

De man die een oorzaak bewerkstelligt voor de totstandkoming van een baën-scheiding op zijn sterfbed of wanneer hij zich bevindt in een dusdanige staat waar het ondergaan aannemelijk is op vrijwillige basis zonder goedkeuring van zijn vrouw, en hij sterft tijdens deze ziekte of in deze staat terwijl zijn vrouw zich nog in de edda-periode (= wachtperiode) bevindt, dan zal zij in aanmerking komen om van hem te erven mits haar competentie voor erfenis voortgezet wordt vanaf de baën-scheiding tot het overlijden.

Artikel 117

Als de man zijn vrouw scheidt en de rechter stelt vast dat de man onrechtvaardig was om haar ongegrond te scheiden en dat de vrouw daardoor kwelling zal oplopen, dan kan de rechter haar man veroordelen, afhankelijk van de mate van zijn onrechtvaardigheid, tot betaling van een vergoeding die niet hoger is dan de som van drie jaar alimentatie voor haar gelijkgestelden boven de alimentatie voor haar edda-periode (= pachtperiode). De rechter kan daarbij bepalen dat deze vergoeding betaald dient te worden in een som of in maandelijkse termijnen afhankelijk van de situatie.

Artikel 118

1. Raji-scheiding (= wederkeer-scheiding) heft het huwelijk niet op en de man heeft in de loop van de edda-periode (= wachtperiode) het recht zijn gescheiden vrouw terug te nemen verbaal of met daad. Dit recht vervalt niet door het afstaan.

2. De gescheiden vrouw wordt onwettig en het recht op wederkeren vervalt na afloop van de edda-periode (wachtperiode) van de rajī-scheiding.

Artikel 119

Baën-scheiding minder dan drie maal schrappt het huwelijk onmiddellijk en belet niet dat het huwelijkscontract wordt vernieuwd.

Artikel 120

Baën-scheiding die de drie scheidingen compleet maakt schrapt het huwelijk onmiddellijk en belet dat het huwelijkscontract wordt vernieuwd zolang aan de in artikel 36 van deze wet genoemde voorwaarden niet voldaan is.

Artikel 121

De edda-alimentatie (gedurende de wachtperiode) van de niet zwangere vrouw voor echtscheiding of nietigverklaring is als volgt:

1 - Drie volledige menstruatieperioden voor de vrouw die menstrueert. De stelling van de vrouw dat de menstruatie is beëindigd wordt niet gehoord vóór het verstrijken van drie maanden na echtscheiding of nietigverklaring.

2- Een volledig jaar voor de vrouw zonder menstruatie, die geen menstruatie had of wel gehad heeft en daarna stopgezet werd, zolang zij de leeftijd van menopauze niet bereikt heeft.

3- Drie maanden voor de vrouw in de menopauze.

Artikel 122

Op de edda-alimentatie van een onjuist huwelijk na het plaatsvinden van geslachtsgemeenschap zijn de bepalingen van het vorige artikel van toepassing.

Artikel 123

De edda-alimentatie van haar de vrouw wier man is overleden is vier maanden en tien dagen.

Artikel 124

De edda-alimentatie van de zwangere vrouw blijft lopen tot de bevalling of miskraam waarbij vastgesteld moet worden dat enige ledematen/organen gevormd zijn.

Artikel 125

De edda-alimentatie begint vanaf de datum van echtscheiding, overlijden, nietigverklaring, gerechtelijke ontbinding of verlating in het onjuist huwelijk.

Artikel 126

Edda-alimentatie is niet verplicht vóór het plaatsvinden van geslachtsgemeenschap en intiem samenzijn naar behoren behalve in geval van het overlijden.

Artikel 127

1. Als de man overlijdt terwijl de vrouw in de edda-periode (wachtperiode) van een rajī-scheiding is dan verandert haar edda in overlijdens-edda en wordt het voorafgaande niet verrekend.

2. Als hij overlijdt terwijl zij in de edda-periode van een baën-scheiding is dan zal de langste periode van de twee van kracht zijn: de overlijdens-edda of baën-edda.

Artikel 128

De minimale duur van de zwangerschap is honderdtachtig dagen en de maximale duur is een gregoriaans jaar.

Artikel 129

1. Het kind van elke vrouw in een juist huwelijk wordt te naam gesteld op (= is descendant van) haar man mits aan de volgende twee voorwaarden is voldaan:
A. De huwelijksduur is minimaal de kortste periode van zwangerschap;

B. Niet concreet bewezen kan worden dat het samenzijn van de man en vrouw niet had kunnen plaatsvinden, wanneer bijvoorbeeld een van hen gedetineerd was of zich in een ver land bevond voor een periode langer dan de zwangerschapsduur.

2. Als een van deze twee voorwaarden ontbreekt dan wordt de nakomelingschap van de man niet bewezen tenzij de man deze verklaart of het kind erkent.

3. Als aan deze twee voorwaarden is voldaan, dan kan de nakomelingschap van de man niet worden ontkend, behalve door Godsvervloeking¹⁵.

Artikel 130

Als de vrouw, die gescheiden is of wier man is overleden, niet verklaard/bevestigd heeft dat haar edda-periode (= wachtperiode) verstreken is, dan wordt de nakomelingschap van haar kind bewezen indien haar bevalling binnen één jaar van de datum van de scheiding of overlijden plaatsvindt. Anders wordt deze niet bewezen tenzij deze door de man of erfgenamen gesteld wordt.

Artikel 131

Als de vrouw, die gescheiden is of wier man is overleden, wel verklaard/bevestigd heeft dat haar edda-periode (= wachtperiode) verstreken is, dan wordt de nakomelingschap van haar kind bewezen indien haar bevalling minimaal na honderdtachtig dagen vanaf de datum van haar verklaring/bevestiging plaatsvindt en korter dan één jaar na de datum van de scheiding of overlijden.

Artikel 132

1- Een kind dat geboren is uit een onjuist huwelijk na het plaatsvinden van geslachtsgemeenschap wordt zijn descententie van de man bewezen indien de bevalling na honderdtachtig dagen van de consummatie plaatsvindt

2 - Als het kind geboren is na verlating of ontbinding dan wordt zijn descententie niet bewezen tenzij haar bevalling van hem binnen een jaar na de datum van verlating of ontbinding plaatsvindt.

Artikel 133

1. Als een kind geboren wordt van een vrouw die Shobha-geslachtsgemeenschap (=geslachtsgemeenschap anders dan overspel volgens de sharia-definitie. Het woord *shobha* betekent "verdenking") had op een datum tussen de kortste zwangerschapsperiode en de langste zwangerschapsperiode, dan wordt de descententie van het kind van degene met wie zij geslachtsgemeenschap had bewezen.

2. Wanneer de descententie bewezen wordt, zij het vanuit een onjuist huwelijk of een Shobha-geslachtsgemeenschap (=geslachtsgemeenschap anders dan overspel), dan zullen alle gevolgen van verwantschap daarop van toepassing zijn en zal het huwelijk in de verboden categorieën niet worden toegestaan, de alimentatie wegens verwantschap verschuldigd zijn en het erfrecht toegepast worden.

Artikel 134

1 - Bevestiging/Erkenning van de descententie van een kind wies descententie onbekend is, zelfs tijdens de terminale ziekte voor de dood, bewijst de descententie

¹⁵ Godsvervloeking komt tot stand volgens de sharia door valse verklaring af te leggen. Godsvervloeking omvat o.a. smaad en laster, moedwillig beschuldigen van de man van een onwaar feit en overspel van de vrouw.

van het kind van de erkennende persoon indien het verschil in leeftijd tussen hen het ouderschap mogelijk maakt.

2 – Indien de bevestiger/verklaarder een gehuwde vrouw of een vrouw in haar edda-periode, dan wordt de descententie van het kind van haar man niet bewezen tenzij bekrachtiging of bewijs wordt geleverd.

Artikel 135

Bevestiging/Verklaring van een persoon met onbekende descententie van vaderschap of moederschap wordt alleen bevestigd als deze door de ouder in kwestie bekrachtigd wordt en het leeftijdsverschil tussen hen dit mogelijk maakt.

Artikel 137

Voor geschiktheid om verzorgster te zijn van een kind dient de verzorgster al puber/adolescent en rationeel te zijn en in staat de gezondheid en ethiek van een kind te waarborgen.

Artikel 138

Het huwelijk van de verzorgster met een man anders dan een onwelveogelijk/taboe-familie lid van het verzorgde kind (= met wie het kind nooit mag trouwen) heft op haar bevoegdheid als verzorgster.

Artikel 139

1. Het recht op verzorging komt toe aan de moeder, de moeder van de moeder en verder in een opgaande lijn, vervolgens aan de moeder van de vader en verder in een opgaande lijn, vervolgens aan de volle zuster, de zuster van de zijde van de moeder, de zuster van de zijde van de vader, de dochter van de volle zuster, de dochter van de halve zuster van moederszijde, de dochter van halve zuster van vaderszijde, de zusters van de moeder, de zusters van de vader, in deze volgorde en dan aan de asba-familieleden van mannelijk geslacht in de volgorde van erfenis.

2. Het recht van de verzorgster die eigen kinderen verzorgt vervalt niet wegens haar werk als zij hen op een aanvaardbare wijze verzorgt.

3. De verzorgster, zij het de moeder of grootmoeder van moederszijde, is gerechtigd aan de rechter te vragen om de overdracht van het kleine kind aan haar. De rechter dient te beschikken deze overdracht tot stand te brengen zonder een geschillengeding na het vaststellen van haar verwantschap door middel van een document van de Burgerlijke Stand, en dient tevens te beslissen een tijdelijke alimentatie voor het kind op te leggen van degene die de rechter hiermee belast is acht. De beschikking van de rechter wordt door de desbetreffende uitvoerende instanties uitgevoerd, en degene die bezwaar heeft tegen de overdracht of tegen de oplegging of waarde van de alimentatie dient zijn grief in te dienen bij de bevoegde rechtbank om in beroep te gaan tegen deze beslissing. Het proces wordt dan onderworpen aan de procedures van beroepen tegen sharia-beschikkingen en het aanhangig maken van dit geding heeft geen effect op het uitvoeren van de beschikking totdat een definitieve uitspraak wordt uitgesproken.

Artikel 140

Als het aantal houders van het recht op verzorging veelvuldig wordt zal de rechter het recht hebben om de beste van hen te kiezen.

Artikel 141

Het recht op verzorging wordt gerestitueerd wanneer de oorzaak van diens intrekking vervalt.

Artikel 142

De kosten van de verzorging zijn voor rekening van degene die belast is met de kosten van het kind en wordt beraamd naar verhouding met de situatie van die persoon.

Artikel 143

De moeder heeft geen recht op verzorgingskosten tijdens het huwelijk of de edda-periode van de scheiding (= wachtperiode van de scheiding).

Artikel 144

Indien degene die belast is met de kosten van verzorging krab bij kas is en niet in staat deze te betalen en een van zijn onwettelijk/taboe-familieleden (= met wie hij nooit mag huwen) biedt aan de verzorging van het kind kosteloos op zich te nemen, dan kan de verzorgster kiezen tussen het verzorgen van het kind kosteloos of het kind over te dragen aan degene die de verzorging aanbood.

Artikel 145

Als de vrouw Al-Nashiz¹⁶ (= verheven/streng geëmancipeerd/buitengewoon) wordt wanneer de kinderen ouder dan vijf jaar zijn dan kan de rechter kiezen hen toe te vertrouwen aan de man of aan de vrouw en daarbij rekening houdend met het belang van de kinderen op basis van de gewichtige redenen.

Artikel 146

(Gewijzigd door wet nummer 18 van 2003)

(Tekst die van kracht is volgens Wet nummer 18 van 2003):

De periode van verzorging eindigt voor de jongen met de voltooiing van dertien jaar en voor het meisje vijftien jaar.

(Verwijderde tekst):

De periode van verzorging eindigt voor de jongen met de voltooiing van negen jaar en voor het meisje elf jaar.

Artikel 147

1. Indien de bewindvoerder een andere persoon is dan de vader, dan kan de rechter kiezen het kind, ongeacht van mannelijk of vrouwelijk geslacht, toe te vertrouwen aan de meest geschikte partij, de moeder of de bewindvoerder of degene die hen vervangt totdat het meisje in het huwelijk treedt of de jongen meerderjarig wordt.

2. Indien het kind aan de moeder of haar plaatsvervangende toevertrouwd wordt, dan is de alimentatie noodzakelijk voor zover er draagkracht voor bestaat.

3. Indien bewezen wordt dat de bewindvoerder, zelfs als deze de vader is, niet te vertrouwen is voor de kleine jongen of het klein meisje dan worden deze kinderen aan de volgende in de volgorde van bewindvoering overgedragen zonder afbreuk te doen op de bepaling van het eerste lid van dit artikel.

Artikel 148

1. Een moeder mag tijdens haar huwelijk niet reizen met haar zoon zonder de toestemming van zijn vader.

¹⁶ Al-Nashiz betekent taalkundig "verheven/streng geëmancipeerd" of "buitengewoon". In de sharia wordt deze term gebruikt om de vrouw aan te duiden die zich verheft en weigert de rechten van de man te geven en hem te gehoorzamen, waaronder is begrepen: het weigeren geslachtsgemeenschap met hem op zijn verzoek zonder gronden, het verlaten van de echtelijke woning zonder toestemming, het weigeren mee te reizen met haar man naar de plaats waar hij woont. Voor deze overtredingen stelt de sharia speciale bepalingen.

2. De verzorgende moeder mag met het kind dat zij verzorgt reizen na het verstrijken van haar edda-periode (= wachtperiode) zonder toestemming van de bewindvoerder naar haar plaats waar haar huwelijk plaatsvond.
3. Zij mag met hem reizen binnen het land naar de plaats waar zij verblijft of naar de plaats waar zij bij een openbare instantie werkt, op voorwaarde dat een van haar mannelijke onwelvoeglijk/taboe-familieleden (met wie zij nooit mag huwen) op die plaats woont.
4. De grootmoeder van moederszijde heeft hetzelfde recht welk in de voorgaande leden 2 en 3 is verleend.
5. Elke van de ouders heeft het recht om zijn/haar kinderen die bij de andere ouder verblijven regelmatig te zien op de verblijfplaats waar het verzorgde kind zich bevindt. Bij verzet hiertegen zal de rechter bevelen dit recht te waarborgen en zal de wijze bepalen voor het onmiddellijk uitvoeren daarvan zonder de noodzaak voor een vonnis van basisrechtbank. Degene die tegen de omgang of de wijze daarvan wil opkomen dient contact te nemen met de rechtbank en degene die het bevel van de rechter overtreedt wordt onderworpen aan de bepalingen van artikel 482 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 149

Als de verzorgster een andere vrouw is dan de moeder, is het niet toegestaan dat zij met het kind reist, tenzij de bewindvoerder van het kind een toestemming hiervoor verleent.

Artikel 150

De vader mag tijdens de periode van verzorging niet met het kind reizen, tenzij zijn verzorgster een toestemming hiervoor verleent.

Artikel 151

Het is toegestaan dat de bewindvoerder van een vrouw die voor haar onwelvoeglijk/taboe is (mag nooit met haar huwen) haar aan zijn huishouden toevoegt als haar leeftijd onder veertig jaar is, zelfs wanneer zij niet maagd is (= eerder gehuwd was). Als zij hem onterecht niet opvolgt dan heeft zij geen recht op bekostiging van haar levensonderhoud door hem.

Artikel 152

1. De kosten van het geven van voeding aan de zuigeling, zij het borstvoeding of flesvoeding, is voor rekening van degene die belast is met het bekostigen van zijn levensonderhoud. Deze wordt geacht als kosten van diens voedsel.
2. De moeder heeft geen recht op kosten van zuigvoeding tijdens het huwelijk of de edda-periode (= wachtperiode) van de rajī-scheiding (= wederkeer-scheiding).

Artikel 153

De vrouw die zuigvoeding kosteloos aanbiedt heeft meer recht op het geven van zuigvoeding als de moeder kosten hiervoor vraagt en de vader krab bij kas is, mits het zuigen in het huis van de moeder plaatsvindt.

Artikel 154

De kosten van levensonderhoud van een ieder is voor zijn eigen rekening, behalve die van de vrouw. De kosten van haar levensonderhoud zijn voor rekening van haar man.

Artikel 155

1. Als het kind geen eigen geld heeft dan zijn de kosten van zijn levensonderhoud voor rekening van zijn vader, tenzij de vader arm is en niet in staat is deze te betalen en geld te werven wegens lichamelijk of geestelijk letsel.

2. De kosten van levensonderhoud van de kinderen worden betaald totdat het meisje in het huwelijk treedt en de jongen een leeftijd bereikt waarin vergelijkbare jongens/leeftijdgenoten eigen geld verdienen.

Artikel 156

1. Als de vader niet in staat is om geld te werven dan wordt degene die de onderhoudskosten van het kind dient te betalen als de vader niet bestaat belast met het betalen van deze kosten.

2. Dergelijke onderhoudskosten worden dan geacht een schuld te zijn, die de vader aan de degene die de kosten betaalde dient terug te geven wanneer zijn financiële situatie verbetert.

Artikel 157

1. De vader zal niet worden belast met de onderhoudskosten van de vrouw van zijn zoon, tenzij hij deze op zich neemt.

2. De kosten die de vader in dit geval uitgeeft zijn een schuld die de zoon terug dient geven wanneer zijn financiële situatie verbetert.

Artikel 158

Het kind met draagkracht, ongeacht of het van mannelijk of vrouwelijk geslacht is en of jong of oud is, is verplicht de kosten van levensonderhoud van zijn/haar behoevende ouders, zelfs in geval dat de ouders in staat zijn geld te werven, zolang niet blijkt dat de vader moedwillig voor werkloosheid kiest in plaats van het werken zoals vergelijkbare mannen doen, omdat hij nalatig of onbuigzaam is.

Artikel 159

Iedere behoevende persoon die niet in staat is geld te werven wegens lichamelijk of geestelijk gebrek, dient zijn levensonderhoud te worden betaald door de genen die van erven van zijn draagkrachtige familieleden naar ratio van hun erfdelen.

Artikel 160

Geen levensonderhoud in geval van verschil in religie behalve voor voor- en nageslacht.

Artikel 161

De rechter beveelt levensonderhoudskosten te betalen aan familieleden vanaf de datum van het geding. De rechter kan tevens de vader bevelen levensonderhoudskosten aan zijn kinderen te betalen over een periode voorafgaand aan het geding, doch kan deze periode maximaal vier maanden zijn.

Artikel 162

De minderjarige is de persoon die de meerderjarige leeftijd van achttien jaar niet heeft bereikt.

Artikel 163

1. Wettelijke vertegenwoordiging van een anderen wordt gedaan door de bewindvoerder, voogd, curator of gerechtelijk gevolmachtigde.
2. De bewindvoering is over familieleden door de vader of een andere. Voogdij is over weeskinderen, krankzinnigen, onberaden, roekelozen en onbezonnen personen die geld roekeloos uitgeven. Gerechtelijke volmacht is voor de vermisten
3. Voogdij, curatelestelling en gerechtelijke volmacht zijn algemeen en beperkt en permanent en tijdelijk.
4. Bewindvoering eindigt wanneer de minderjarige achttien jaar wordt, tenzij bij vonnis eerder wordt beschikt de bewindvoering over hem voort te zetten wegens een van de oorzaken van curatelestelling. En in geval krankzinnigen en onberaden personen wordt de bewindvoering voortgezet zonder vonnis.

Artikel 164

1. Een minderjarige ontvangt zijn geld niet voordat hij de meerderjarig wordt.
2. De rechter kan hem na het bereiken van de leeftijd van vijftien jaar, na het horen van de verklaring van de voogd, machtigen om een deel van dit geld te ontvangen om te beheren.
3. Indien de rechter de toestemming weigert te geven, kan hij deze niet hernieuwen voor een jaar na de datum van de weigeringsbeslissing.

Artikel 165

- 1- De minderjarige die de toestemming kreeg heeft het recht de bedrijfsvoering van zijn zaken uit te oefenen en de daaruit voortvloeiende werkzaamheden, zoals de verkoop van gewassen en de aankoop van materialen/gereedschap.
2. Het is hem niet toegestaan zonder de goedkeuring van de rechter handel te drijven of pachtovereenkomst aan te gaan voor een periode langer dan een jaar, en evenmin een verschuldigd recht te innen of een schuld af te lossen, die geen verband houden met de bedrijfsvoering.
3. Hij is niet gerechtigd meer te consumeren van zijn netto-inkomen dan de hoeveelheid die nodig is voor levensonderhoud van hem zelf en van degenen die hij wettelijk verplicht is te onderhouden.

Artikel 166

De minderjarige die de toestemming gekregen heeft wordt geacht volledig bevoegd te zijn voor alles waarvoor hij toestemming kreeg en voor het procederen daarover.

Artikel 167

1. Hij aan wie een toestemming voor bedrijfsvoering is verleend dient een jaarrekening aan de rechter voor te leggen.
2. Bij het beoordelen van de rekening hoort de rechter de mening van de bewindvoerder of voogd en kan hij bevelen het beschikbare inkomen dat overbleef te storten bij de kasbeheerder van de rechtbank of een bank van zijn keuze.
3. Niets mag opgenomen worden van het geld dat bij de beschikking van de rechter is gestort zonder toestemming van de rechter.

Artikel 168

Indien nodig kan de rechter uit eigen beweging of op verzoek van de directeur van het weeshuis of een belanghebbende de verleende toestemming aan de minderjarige beperken of intrekken.

Artikel 169

1. Wanneer de minderjarige de leeftijd van dertien jaar bereikt heeft, dan heeft hij het recht om het geld te beheren welk hij met zijn eigen werk verdient heeft.

2. De minderjarige kan geen borg zijn voor de schulden die voortvloeien uit zijn bedrijfsvoering, behalve voor dit geld (*onduidelijk wat met "dit geld" bedoeld wordt, vermoedelijk heeft dit betrekking op lid 1 ofwel "het geld welk hij verdient heeft"*).

Artikel 170

1. De vader en vervolgens de grootvader van vaderszijde hebben de bewindvoering over de minderjarige zelf en zijn geld en zij zijn verplicht deze taak te vervullen.

2. Voor andere familieleden in de volgorde als uiteengezet in artikel 21, is bewindvoering over hem zelf gesteld en niet over zijn geld.

3. Bewindvoering over de persoon omvat de bevoegdheid van disciplineren, medische verzorging en behandeling, opleiding en begeleiding naar een winstgevend beroep, alsmede goedkeuring van het huwelijk en andere zorgzaken voor de minderjarige.

4. Het stopzetten van de voltooiing van het basisonderwijs van het kind door de bewindvoerder wordt geacht een reden voor intrekking van zijn bewindvoering. Eveneens wordt het verzet of nalatigheid van de verzorgster om dit uit te voeren een reden voor het intrekken haar bevoegdheid als verzorgster.

Artikel 171

Als een gelddonor die geld doneert aan de minderjarige eist dat de bewindvoerder niet over dat geld kan beschikken, zal de rechtbank afzonderlijk een voogd voor dit geld aanwijzen.

Artikel 172

Uitsluitend wordt aan de vader, en vervolgens de grootvader van vaderszijde indien de vader er niet is, de bewindvoering toevertrouwd over het geld van de minderjarige met betrekking tot de instandhouding, regeling en investering.

Het ontnemen van de bevoegdheid van de vader en vervolgens de grootvader van vaderszijde over het geld van de minderjarige is niet mogelijk tenzij vastgesteld wordt dat hij ontrouw was of misbruik of wanbeheer gepleegd heeft, en geen van beiden is gerechtigd het geld van de minderjarige of zijn belangen te doneren of zijn onroerend goed te verkopen of met hypothecaire lasten te verzwaren zonder toestemming van de rechter, nadat hij de motieven controleert.

Artikel 173

Als het geld de minderjarige geld is in gevaar komt als gevolg van wanbeheer van de bewindvoerder of een andere reden, dan wel als er vrees bestaat dat in gevaar komt, dan kan de rechtbank zijn bewindvoering ontnemen of beperken, en kan de rechter enige financiële werkzaamheden van de bewindvoerder toevertrouwen aan de verzorgster, indien de rechter van oordeel is dat het belang van de minderjarige dit vereist en na het horen van de verklaring van de bewindvoerder.

Artikel 174

Bewindvoering wordt stopgezet als de bewindvoerder wordt geacht vermist te zijn, ondercuratelestelling op hem is opgelegd of gedetineerd is en door zijn detentie zou het belang van de minderjarige verloren kunnen gaan. Er wordt dan een tijdelijke voogd voor de minderjarige benoemd als hij geen andere bewindvoerder heeft.

Artikel 175

De rechtbank benoemt een afzonderlijke voogd wanneer de belangen van de minderjarige in strijd zijn met de belangen van zijn bewindvoerder of wanneer de belangen van minderjarigen onderling in conflict zijn.

Artikel 176

1. De vader, en grootvader kunnen bij het verliezen van de vader, kan een gekozen voogd benoemen voor zijn minderjarige kind of ongeborn vrucht, en kan deze benoeming ongedaan maken.
2. Na het overlijden wordt de voogdij ter bekrachtiging aan de rechtbank voorgelegd.
3. De voogdij over het geld van de minderjarigen na het overlijden van de vader komt toe aan de door de vader gekozen voogd, zelfs indien deze voogd niet van hun familie is, op voorwaarde dat de voogdij ter bekrachtiging aan de rechter wordt voorgelegd om te beoordelen of deze aan de sharia-bepalingen voldoet.

Artikel 177

Als de minderjarige of het ongeborn vrucht geen gekozen voogd heeft, benoemt de rechtbank een voogd.

Artikel 178

1. De voogd dient rechtvaardig en volledig competent te zijn en in staat de voogdij uit te voeren. Hij dient ook dezelfde religie aan te hangen die de minderjarige heeft.
2. Het is niet toegestaan de voogd:
  - A. een persoon is die veroordeeld werd voor het misdrijf van diefstal, misbruik van kredietwaardigheid of iets dat hem is toevertrouwd, valsheid in geschriften of een misdrijf van overtreding van de ethiek, zeden en openbare morele regels;
  - B. een veroordeelde tot faillissement is totdat hij is gerehabiliteerd;
  - C. degene is die de vader of grootvader voor het overlijden besloot hem uit te sluiten van de aanstelling, voor zover dit met schriftelijk bewijs wordt aangetoond;
  - D. degene is die zelf of een van zijn voor- of nageslacht of zijn echtgenote een gerechtelijk geschil of familiegeschil heeft, als gevolg waarvan de vrees ontstaat over het belang van de minderjarige.

Artikel 179

De rechter benoemt een tijdelijke afzonderlijke voogd wanneer de belangen van de minderjarige in strijd zijn met de belangen van de voogd, zijn echtgenote of een van zijn voor- of nageslacht of degenen die de voogd vertegenwoordigt, als deze tegenstrijdigheid niet zo ver komt tot het geschil zoals bedoeld in het vorige artikel.

Artikel 180

Donatie door de voogd van het geld van de minderjarige is ongeldig.

Artikel 181

Als de minderjarige een gemeenschappelijk belang heeft in het eigendom dan kan de voogd met toestemming van de rechtbank tot een schikkelijke verdeling overgaan met de overige vennoten, en deze verdeling wordt slechts van kracht met goedkeuring van de rechter.

Artikel 182

De voogd is niet toegestaan zonder de toestemming van de rechtbank de volgende handelingen te verrichten:

- A. Handelingen te verrichten met het geld van de minderjarige door verkoop, aankoop, ruilhandel, vennootschap, verstrekken van lening, hypotheek of een andere vorm van handelingen die eigendom overdragen of het gevolg zijn van materiele rechten;
- B. Overdracht van de schulden die de minderjarige verkrijgt en het aanvaarden van dergelijke overdracht op zichzelf;
- C. Beleggen en liquideren van fondsen en lenen van geld voor minderjarigen;
- D. Huren van onroerend goed van de minderjarige voor een periode langer dan drie jaar voor landbouwgrond en langer dan één jaar voor gebouwen;
- E. Huren van het onroerend goed van een minderjarige voor een periode van één jaar na het bereiken van de leeftijd waarop hij meerderjarig wordt;
- F. Acceptatie of afwijzen van donaties die verbonden zijn aan een voorwaarde.
- G. Besteding van het geld van de minderjarige aan de persoon wiens levensonderhoud dient hij te bekostigen, tenzij dit bepaald is in een onherroepelijke uitspraak;
- H. Verzoening en arbitrage;
- I. Voldoen aan verplichtingen ten laste van de nalatenschap of ten laste van de minderjarige, tenzij dit bepaald is in een onherroepelijke uitspraak;
- J. Rechtszaken aanhangig te maken met uitzondering van rechtszaken die niet uitgesteld kunnen worden om de minderjarige te beschermen van schade of verlies van zijn rechten;
- K. Cederen van vorderingen/rechtszaken en het afstaan van zijn rechten op middelen van terugvordering in rechte;
- L. Overeenkomsten sluiten met advocaten over geschillen namens de minderjarige;
- M. Verwisselen van verzekeringen of verandering daaraan brengen;
- N. Het huren of verhuren van eigendommen van de minderjarige voor zichzelf, zijn vrouw of een van zijn familieleden of aangetrouwden tot de vierde graad, of voor een persoon die de voogd zijn gemachtigde/plaatsvervanger is;
- O. Wat wordt uitgegeven aan het huwen van een minderjarige;
- P. Herstellen, rehabiliteren, wijziging aanbrengen aan onroerend goed van een

minderjarige of het bouwen van een gebouw daarop of slopen daarvan, het planten van bomen e.d. De toestemming hiervoor omvat in dit geval de mate van ingreep en het werkplan.

Artikel 183

Als kort voordat de minderjarige achttien wordt de voogd constateert dat de minderjarige krankzinnig of onberaden (= dwaas/verstandverbijstering) is of dat hij zijn geld niet zal kunnen waarborgen wanneer hij deze leeftijd bereikt, dan dient hij de rechtbank hiervan in kennis te stellen middels een officieel memorandum, zodat de rechtbank onderzoekt of zijn voogdijschap wel of niet zal worden voortgezet.

De rechtbank beoordeelt dit in een document, na het horen van de verklaring van de minderjarige en het verrichten van een medisch onderzoek.

Artikel 184

1. De voogd dient bij de staatskas of een bank die rechtbank goedkeurt alles te storten op naam van een minderjarige wat hij van zijn geld int en wat de rechtbank nodig acht te deponeren van documenten, sieraden e.d. binnen vijftien dagen van de datum van ontvangst, en de voogd is niet gerechtigd ervan iets op te nemen zonder toestemming van de rechter.

2. Van dit geld wordt afgetrokken voor de storting de kosten van beheer en de vastgestelde levensonderhoudskosten voor één maand.

Artikel 185

1. De voogd dient jaarlijks een rekening in ondersteunend met de documenten in overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

2. De rechter kan ontheffing van het indienen van de jaarrekening verlenen aan de voogd als het geld van de minderjarige niet meer dan vijfhonderd Syrische ponden/lire bedraagt.

Artikel 186

De rechtbank kan van de voogd verplichten een waarborgsom te betalen welke zij begroot en waarvan de kosten voor de minderjarige komen.

Artikel 187

1. De voogdij over het geld van de minderjarige is onbezoldigd, tenzij de rechtbank, op verzoek van de voogd, bepaalt dat een vast loon of een vaste vergoeding voor een bepaald werk aan hem wordt betaald.

2. Geen kosten mogen worden opgelegd voor een periode voorafgaand aan de aanvraag.

Artikel 188

1. Als de rechtbank van oordeel is dat de voogd niet meer als voogd zal zijn, wordt een tijdelijke voogd aangewezen om het geld van de minderjarige te beheren totdat de reden voor de schorsing is geëindigd of tot de aanstelling van een nieuwe voogd.

2. Op de tijdelijke voogd zijn voogdijbepalingen van deze wet van toepassing.

Artikel 189

De taak van de voogd wordt beëindigd in de volgende gevallen:

A. door de dood van de minderjarige;

B. wanneer de minderjarige de leeftijd van achttien jaar bereikt, tenzij de rechtbank

vóór het bereiken van die leeftijd beslist om de voogdij voort te zetten, of in kennis is gesteld dat de minderjarige krankzinnige of onberaden (= dwaas/verstandverbijstering) is;

- C. door de terugkeer van de bewindvoering van de vader of grootvader;
- D. door beëindiging van het werk waarmee de speciale voogd was belast of het verstrijken van de periode die gespecificeerd is voor de benoeming van de tijdelijke voogd;
- E. door zijn ontslag te aanvaarden;
- F. door het wegvallen van zijn competentie;
- G. Doordat hij vermist wordt;
- H. door hem af te zetten.

Artikel 190

1. De voogd wordt ontslagen in de volgende gevallen:

A. Wanneer hij voldoet aan een van de oorzaken voor het ontnemen van voogdijschap zoals uiteengezet in artikel 178 van deze wet;

B. Als hij tijdens zijn voogdijschap onherroepelijk wordt veroordeeld wegens een ander misdrijf tot een gevangenisstraf van één jaar of meer, en de rechter kan in dit geval volstaan met het benoemen van een tijdelijke voogd;

C. Als de rechtbank van oordeel is dat het werk van de voogd of zijn nalatigheid bedreiging vormt voor de belangen van de minderjarige, of als bedrog vastgesteld wordt in zijn rekeningen.

2 – Afzetting komt tot stand door middel van een document na het onderzoek en na het horen van de voogd en de verzoeker van afzetting.

Artikel 191

1. De voogd wiens voogdij eindigt dient het geld welk hij in bewaring heeft in te leveren, tezamen met een afrekening en de ondersteunende documenten, binnen dertig dagen na het verstrijken van zijn voogdijschap aan zijn opvolger of aan de minderjarige die meerderjarig werd, dan wel aan zijn erfgenamen als hij overleden is, en dient alsmede een kopie van de afrekening voor te leggen aan de rechtbank en aan de controleur, voor zover deze er is.

2. Als de voogd sterft, onder curatele wordt gesteld of vermist wordt dan dienen zijn erfgenamen of degene die hem vertegenwoordigt het geld van de minderjarige over te dragen en de rekening te overleggen;

3. De directeur van het weeshuis oefent de bevoegdheid van de voogd uit in het belang van de minderjarige tot het benoemen van de opvolger van de voogd wiens voogdijschap om welke reden dan ook is beëindigd.

Artikel 192

Elke voogd wiens voogdijschap eindigt en zonder reden weigert het geld van de minderjarige aan zijn opvolger in de voogdijschap binnen de in het vorige artikel bepaalde periode te overhandigen zal zijn proces aan het Openbaar Ministerie worden overgedragen tien dagen nadat hij gewaarschuwd wordt dat een geding tegen hem aanhangig zal worden gemaakt om hem te vervolgen wegens financieel misbruik van toevertrouwd geld.

Artikel 193

1. Als de voogd een van plichten overtreedt die hem op grond van deze wet zijn opgedragen, dan is hij aansprakelijk voor de schade die de minderjarige oploopt wegens zijn verzuim en zal hij als garant voor hem staan evenals de gevolmachtigde.

2. De rechter kan hem een schadevergoeding opleggen van maximaal vijfhonderd Syrische pond/lire aan de minderjarige te betalen, hem abtineren van zijn gehele loon of een gedeelte daarvan en afzetten, of één van die sancties opleggen, en dat staat niet in de weg van de zekerheid als bedoeld in de voorgaande paragraaf, en het is mogelijk de voogd te ontlasten van al deze sancties of een deel daarvan als hij zijn verzuim herstelt.

Artikel 194

Elke verbintenis, ontslag uit aansprakelijkheid of schikking die de voogd verkrijgt van de minderjarige die de meerderjarig werd voordat de definitieve beslissing over de rekening is genomen is ongeldig.

Artikel 195

De voogd van het ongeborn vrucht tijdens zwangerschap informeert de rechtbank over de ontbinding/losmaking van de zwangerschap en of de baby levend of overleden is, of over het verstrijken van de zwangerschapsperiode zonder geboorte en de voogdijschap over het kind blijft van kracht tenzij de rechter een andere voogd benoemt.

Artikel 196

Het is mogelijk een controleur (toezien voogd) te benoemen naast de gekozen voogd of de voogd van de rechter.

Artikel 197

1. De controleur houdt toezicht op het management van de zaken van de minderjarige door de voogd en dient de rechter op de hoogte te houden van alle zaken die het belang van de minderjarige vereist en deze aan hem voor te leggen.

2. De voogd dient antwoord te geven op al zijn verzoeken om opheldering met betrekking tot het beheer van de gelden van de minderjarige en hem in gelegenheid te stellen de papieren en documenten met betrekking tot dergelijke fondsen te onderzoeken.

Artikel 198

1. Als de voogdijschap vacant wordt, verzoekt de controleur de rechtbank onmiddellijk een nieuwe voogd te benoemen.

2. Totdat de nieuwe voogd zijn werk begint, verricht de controleur vanzelf alle handelingen bij uitstelling waarvan schade kan ontstaan.

Artikel 199

1. Op de controleur met betrekking tot zijn benoeming, afzetting, aanvaarding van zijn ontslagneming, het loon voor zijn werk en zijn aansprakelijkheid voor zijn nalatigheid zijn dezelfde bepalingen van toepassing zoals bij de voogd.

2. Het controleurschap eindigt bij het einde van de voogdijschap met inachtneming van de bepaling van het voorgaande artikel

Artikel 200

1. De krankzinnigen en onberaden personen (= dwazen/verstandverbijstering) worden voor zichzelf onder curatele gesteld en voor elke van hen wordt een gezagvoerder benoemd door middel van een document.

2. Redeloze en onbezonnen personen worden in rechte onder curatele gesteld en hun daden voor de gerechtelijke ondercuratelestelling zijn van kracht. Voor elke van hen wordt een gezagvoerder benoemd in de curatelebeschikking zelf of door middel van een afzonderlijk document.

3. De roekeloze is degene die zijn geld verslindt en verkwist voor onnodige doeleinden en in vergelijking met vergelijkbare personen wordt zijn gedrag beschouwd als verspilling.

4. De onbezonnen persoon is degene die handelt met nalatigheid bij het nemen en geven en weet niet voorzichtigheid te betrachten bij zijn handelingen omdat hij dom is.

Artikel 201

De rechter kan toestemming verlenen aan de roekeloze en onbezonnen persoon om een deel van zijn vermogen te beheren. Op hem zijn dan de bepalingen van de minderjarige met een verleende toestemming van toepassing.

Artikel 202

De vermiste persoon is degene van wie niet bekend is of hij in leven of dood is, dan wel van wie zekerheid bestaat dat hij in leven is maar zijn verblijfplaats is niet bekend.

Artikel 203

Evenals de vermiste wordt geacht de afwezige die door overmacht verhinderd werd om naar zijn plaats terug te keren of zijn eigen zaken zelf in persoon of door een gevolmachtigde te beheren gedurende een periode langer dan een jaar en aldus werden zijn belangen of de belangen van anderen verhinderd.

Artikel 204

Als de vermiste een algemeen gevolmachtigde achterlaat, zal de rechtbank die gevolmachtigde een vaste status geven wanneer hij aan de voorwaarden die aan de voogd worden gesteld voldoet, anders zal de rechtbank een gerechtelijke gevolmachtigde benoemen.

Artikel 205

1. Vermissing eindigt bij de terugkeer van de vermiste persoon, door zijn dood of bij vonnis welk hem als dood beschouwd wanneer hij tachtigjarige leeftijd bereikt.

2. De dood van de vermiste persoon wordt bij vonnis uitgesproken vanwege de militaire operaties of soortgelijke gevallen waarin de geldende militaire wetten voorzien en waarin de dood naar alle waarschijnlijkheid plaatsgevonden heeft, na vier jaar vanaf de datum waarop hij vermist werd.

Artikel 206

Op de gezagvoerder en de gerechtelijke gevolmachtigde zijn de bepalingen die voor de voogd gelden van toepassing, tenzij anders uitdrukkelijk is bepaald.

Artikel 207

Het testament is verhandeling in de nalatenschap welke toegevoegd wordt tot na de dood.

Artikel 208

Testament wordt door de erflater vast gezet door een uitdrukking of op schrift. Als de erflater niet in staat is deze uit te voeren dan wordt het vast gezet door middel van zijn begrijpelijke gebaren.

Artikel 209

Voor de geldigheid van het testament is vereist dat het niet bepaalt wat verboden is volgens de sharia.

Artikel 210

1. Het is mogelijk het testament aan de toekomst toe te voegen, van een voorwaarde afhankelijk te maken en daaraan te verbinden als de voorwaarde juist is.
2. De juiste voorwaarde is hetgeen een rechtmatig belang dient van de erflater, de legataris/begunstigde of een andere, niet onwettig is door middel van een verbod en niet in strijd is met de doeleinden van de sharia.
3. Deze voorwaarde zullen worden in acht genomen zolang het daarin bedoelde belang te verwezenlijken is.
4. Als het testament een onjuiste voorwaarde omvat, is het testament geldig en wordt de voorwaarde nietig verklaard.

Artikel 211

1. De erflater dient bevoegd/competent te zijn om wettelijk te schenken.
2. Als hij onder curatele is gesteld wegens verkwisting of nalatigheid dan is zijn testament geldig met toestemming van de rechter.

Artikel 212

De legataris dient:

- A. bekend te zijn;
- B. aanwezig te zijn bij het legaatlaten en bij de dood van de erflater indien hij benoemd is.

Artikel 213

1. Het testament voor God de Almachtige en de filantropische projecten is zonder bepaling van instanties die het werk van de goede doelen doen.
2. Het testament voor gebedsplaatsen, liefdadigheidsinstellingen, wetenschappelijke instellingen en andere openbare instellingen wordt besteedt aan diens gebouwen, instellingen en diens behoevende mensen en andere zaken, voor zover er geen specificatie over het uitgeven is bepaald met aantoonbaar bewijs.

Artikel 214

Het testament is juist wanneer het opgemaakt is voor een specifieke liefdadigheidsinstelling welke in de toekomst zal bestaan. Als het bestaan van deze instelling later onmogelijk blijkt te zijn, dan wordt het testament toegekend aan de meest lijkende gelijksoortige instelling.

Artikel 215

1. Het testament is juist voor personen ondanks aanwezigheid van verschillen in de religies en overtuiging tussen hen en de erflater.
2. Als de legataris vreemdeling is dan dient er gelijksoortige behandeling te worden toegepast.

Artikel 216

Het gelegateerde in het testament dient te zijn:

- A. Overdraagbaar in eigendom na de dood van de legator en van enige legitieme waarde volgens de sharia.
- B. Aanwezig in eigendom van de legator is bij het opmaken van het testament, voor zover het specifiek is genoemd.

Artikel 217

Testament over rechten die door nalatenschap overgaan, waaronder het recht op vruchtgebruik van het goed na het overlijden van huurder, is geldig.

Artikel 218

Testament voor het verstrekken van een lening van een bepaald geldbedrag aan een legataris is geldig, doch zal het niet van kracht zijn als dit geldbedrag meer dan een derde van de nalatenschap bedraagt tenzij de erfgenamen hiermee instemmen.

Artikel 219

1. Als de persoon in zijn leven aan elke van zijn erfgenamen of enige van hen een deel toekent van zijn geld dat gelijk is aan zijn erfdeel van de nalatenschap en bepaalde in zijn testament deze verdeling uit te voeren na zijn dood, dan is hij hiertoe gerechtigd en is deze bepaling bindend na zijn dood.
2. Als het toegewezen bedrag aan sommigen van hen meer bedraagt dan hun erfdelen dan geldt op het excès de regel van het testament van de erfgenaam.

Artikel 220

Het testament wordt ongeldig in de volgende gevallen:

- A. Door krankzinnigheid van de legator voor zover deze krankzinnigheid veroorzaakt wordt door verbinding met de dood.
- B. Door het overlijden van de legataris vóór het overlijden van de legator.
- C. Door de ondergang van het gelegateerde vóór het overlijden van de legator.
- D. Door uitdrukkelijke intrekking of connotatie van intrekking door de legator.
- E. Door afwijzing van de legataris na het overlijden van de legator overeenkomstig het volgende hoofdstuk.

Artikel 221

Als intrekking van het testament wordt geacht is elke handeling die met bewijs of volgens de gebruiken de intrekking aantoont, voor zover de legator niet verklaard heeft het testament in te trekken.

Artikel 222

Noch het ontkennen van aanwijzing van het gelegateerde noch het vermeederen daarvan tot een waarde die niet ingeleverd kan worden kan als intrekking worden geacht.

Artikel 223

A. Voortvloeiende van vrijwillige of verplichte testament is niet van kracht in de volgende gevallen:

A. Indien de legataris de legator opzettelijk vermoordt, ongeacht of hij de feitelijke dader is of een medeplichtige, wanneer de moord onrechtvaardig en zonder reden gepleegd is en de moordenaar voor toerekeningsvatbaar en vijftien jaar oud is.

B. Hij opzettelijk het doden van de erflater veroorzaakt, en tot het veroorzaken van de dood wordt onder andere verstaan: het afleggen van een vals getuigenis tegen hem, als gevolg waarvan hij dood gaat.

Artikel 224

Als het testament in het geheel of gedeeltelijk ongeldig of afgewezen is dan wordt het deel welk ongeldig is teruggebracht naar de nalatenschap van de legator.

Artikel 225

Het testament zonder een specifieke legataris hoeft niet te worden aanvaard en wordt niet afgewezen door afwijzing van iemand.

Artikel 226

Het testament voor een bepaalde natuurlijke legataris wordt afgewezen door zijn afwijzing als hij volledig competent/gekwalificeerd was ten tijde van het overlijden van de legator.

Artikel 227

1. Voor het afwijzen is vereist dat de afwijzing binnen dertig dagen na het overlijden van de legator plaatsvindt dan wel na zijn kennisneming van het testament voor zover hij er geen wetenschap van had ten tijde van het overlijden.

2. Als deze periode is verstreken terwijl hij op de hoogte en zwijgend was, of de legataris in deze periode overlijdt zonder het testament af te wijzen, of hij niet op de hoogte was van het bestaan van het testament, dan wordt hij geacht het testament te hebben aanvaard en zal het testament een nalatenschap van hem zijn.

Artikel 228

1. Afwijzing van het testament is vatbaar voor verdeling.

2. Het is toegestaan om het testament gedeeltelijk af te wijzen en door een deel van de legatarissen te worden afgewezen. In dit geval wordt het ongeldige slechts voor het deel welk werd afgewezen of dat deel van de afwijzende legataris.

Artikel 229

Het is niet mogelijk een testament te aanvaarden na afwijzing of af te wijzen na aanvaarding tenzij de erfgenamen dit accepteren.

Artikel 230

1. Als de legataris aanwezig was bij het overlijden van de legator, dan heeft hij recht op het gelegateerde vanaf het overlijden, voor zover de tekst van het testament geen andere tijd van verkrijging na de dood bepaalt.

2. De aanhangsels/toebehoren van het gelegateerde zijn vanaf het moment van overlijden eigendom van de legataris en worden niet beschouwd als testament. De legataris dient de kosten van het gelegateerde te dekken vanaf het moment waarop hij er recht op verkrijgt.

Artikel 231

1. Testament over onroerend goederen voor degene die thans nog niet bestaat, en voor een telbaar aantal¹⁷ van de degenen die thans wel of niet bestaan, is geldig. Als geen een van de legatarissen te vinden is ten tijde van het overlijden van de legator dan zal de opbrengst van het onroerend goed aan de erfgenamen van de legator toekomen en wanneer er uitzichtloosheid ontstaat met betrekking tot het vinden van een legataris dan zal het onroerend goed eigendom worden van de erfgenamen van de legator.

2. indien er een van de legatarissen aanwezig was bij het overlijden van de legator of daarna, dan zal de opbrengst van het onroerend goed aan hem toekomen. De legatarissen die daarna komen zullen de opbrengst met hem delen, totdat er uitzichtloosheid ontstaat met betrekking tot het vinden van andere legatarissen. Zowel het onroerend goed als de opbrengst daarvan zullen dan van de aanwezige legatarissen zijn, en het deel dat de overledene van hen toebehoort wordt dan zijn nalatenschap.

3. Indien het testament hen slechts de opbrengst toekent dan komt die opbrengst toe aan de aanwezige legatarissen tijdens het overlijden van de legator of daarna. Bij uitzichtloosheid over het vinden van andere legatarissen wordt het onroerend goed teruggegeven aan de erfgenamen van de legator.

Artikel 232

1 - Het testament aan het nageslacht/ de nakomelingen is slechts geldig voor een graad.

2 - Als deze graad uitsterft, keert het onroerend goed wederom terug naar de nalatenschap van de legator, voor zover de legator dit in het geheel of gedeeltelijk bij testament niet aan anderen heeft nagelaten.

Artikel 233

1. Testament voor ontelbaren¹⁸ is geldig en wordt bestemd voor de behoevende personen van hen. De verdeling ervan wordt overgelaten aan de inspanningen van de testamentair executeur zonder zich te beperken tot generalisatie of gelijkheid.

2. Degene die het testament uitvoert is de gekozen testamentair executeur of degene die de rechter daarvoor aanwijst voor zover er geen testamentair executeur is gekozen.

Artikel 234

Als het testament is gemaakt voor mensen die specifiek aangeduid werden met een uitdrukking die hen omvat zonder hun namen te noemen en enige van hen niet kwalificeert voor het testament ten tijde van het overlijden van de legator, dan hebben de overige personen recht op het gehele testament in overeenstemming met de bepalingen van dit hoofdstuk.

Artikel 235

Als het testament is gezamenlijk gemaakt voor bepaalde mensen en een groep, een groep en een partij, een groep en een partij of voor hen allemaal, dan verkrijgt elke bepaalde persoon, elk specifiek lid van de groep, elke specifieke groep en elke partij een aandeel van het gelegateerde.

¹⁷ Een aantal minder dan honderd

¹⁸ Een aantal meer dan honderd

Artikel 236

1. Testament voor specifieke ongeboren vrucht tijdens zwangerschap is geldig volgens het volgende:

A. Als de legator het bestaan van de zwangerschap erkent bij het maken van het testament, mits de baby levend wordt geboren binnen een jaar vanaf die tijd.

B. Als de zwangere vrouw zich bevindt in de edaa-periode (wachtperiode) na overlijden of baën-scheiding (= definitieve scheiding, *zie voetnoot van artikel 108*), , mits de baby levend wordt geboren binnen een jaar vanaf die tijd..

C. Als de legator niet erkend heeft en de zwangere vrouw niet in de edda-periode is, dan dient de baby levend te worden geboren binnen negen maanden vanaf de tijd van het testament.

D. Als het testament betrekking heeft op zwangerschap afkomstig van een bepaalde man dan dient naast het vorenstaande te worden aangetoond dat de afstamming van het kind van die man is.

2. De opbrengst van het gelegateerde wordt aangehouden vanaf het overlijden van de legator tot het bevallen van een levend kind en dan wordt de opbrengst van het kind.

Artikel 237

1. Als de zwangere vrouw van twee of meer levende kinderen bevalt ineens of in een periode korter dan zes maanden, dan wordt het testament aan hen gelijkelijk verdeeld, tenzij het testament anders bepaalt.

2. Als een van hen niet levend geboren wordt dan heeft de levende van hen recht op het gehele gelegateerde.

3. Als een van de kinderen overlijdt na de geboorte dan komt zijn deel in het testament van onroerend goed toe aan zijn erfgenamen en in het testament van vruchtgebruik komt zijn deel in de opbrengst van vrucht tot zijn overlijden toe aan zijn erfgenamen en wordt na zijn overlijden teruggebracht naar de erfgenamen van de legator.

Artikel 238

1. Het testament wordt uitgevoerd voor degene die niet erft met een derde deel van wat overblijft van de erfenis na de voldoening aan de schuld, zonder toestemming van de erfgenamen.

2. Geen uitvoering is mogelijk voor de erfgenaam en even min voor een deel dat een derde overschrijdt tenzij de erfgenamen toestemming hiervoor verlenen na het overlijden van de legator en mits de verlener van de toestemming hiervoor volledig gekwalificeerd/competent is.

3. Geen uitvoering is mogelijk in geval van een schuld, tenzij de volledig gekwalificeerd/competente schuldeiser toestemming hiervoor verleent of de schuld vervalt.

4. Het testament van degene die geen schuld en geen erfenis heeft wordt uitgevoerd voor alles wat hij heeft zonder af te hangen van een toestemming van iemand.

Artikel 239

Als de schuld de nalatenschap niet uitput en de voldoening daaraan in het geheel of gedeeltelijk aan het testament is onttrokken, dan kan de legataris het deel welk van het testament betaald werd ter voldoening aan de schuld vorderen binnen de grens van een derde van de resterende de nalatenschap na de voldoening aan de schuld.

Artikel 240

Het uitvoeren van een testament voor het kopen of huren van iets van een persoon voor een beduidend onrechtvaardig bedrag welk een derde van de nalatenschap overschrijdt is afhankelijk van de toestemming van de erfgenamen, tenzij de legataris aanvaard aan de excessieve waarde te voldoen.

Artikel 241

Als het testament betrekking heeft op een beperkte hoeveelheid geld of onroerend goed en in de nalatenschap schuld of afwezig geld zich bevindt, en indien het gelegateerde uitgehaald kan worden van een derde van de voorradige nalatenschap, dan heeft de legataris recht op het gelegateerde, zo niet dan zal hij een derde daarvan verkrijgen en het overige naar de erfgenamen gaan. Daarna als iets steeds voorradig komt zal de legataris telkens een derde ervan verkrijgen tot dat hij zijn recht volledige krijgt.

Artikel 242

1. Als het testament betrekking heeft op een onverdeeld aandeel in de nalatenschap en daarin schuld of afwezig geld zich bevindt, dan verkrijgt de legataris zijn aandeel van wat voorradig is en zal telkens wanneer er iets vrij komt zijn aandeel daarin verkrijgen.

2. Als de nalatenschap een schuld bevat op een van de erfgenamen waaraan voldaan dient te worden, dan zal deze schuld gecompenseerd/verrekend worden met een soortgelijk bestanddeel van zijn erfdeel in de nalatenschap en aldus wordt dit deel van deze schuld door deze compensatie/verrekening beschouwd als voorradig geld.

3. Als de nalatenschap geen geld bevat van hetzelfde soort als de schuld van de erfgenaam, dan komt geen compensatie/verrekening tot stand, maar het aandeel van de erfgenaam in de nalatenschap wordt dan gereserveerd om de schuld te vereffenen en wordt het equivalent aan dit deel van de schuld beschouwd als voorradig geld.

4. Bij de compensatie/verrekening worden soorten contanten, geldpapieren, obligaties en bankbiljetten beschouwd als een soort.

Artikel 243

1. Als het testament betrekking heeft op onroerend goed of een soortgelijk bestanddeel in de nalatenschap en het gelegateerde vernietigd of verschuldigd werd, dan verkrijgt de legataris niets.

2. Als een deel daarvan vernietigd of verschuldigd werd, dan verkrijgt de legataris het overgebleven deel daarvan binnen de grens van een derde van de nalatenschap en daarin wordt het vernietigde niet mee gerekend.

Artikel 244

1. Als het testament betrekking heeft op een gezamenlijk aandeel in een bepaalde eigendom en deze eigendom vernietigd of verschuldigd werd, dan verkrijgt de legataris niets.
2. Als een deel daarvan vernietigd of verschuldigd werd, dan verkrijgt de legataris heel geheel dat aan hem gelegateerde is van het overgebleven deel daarvan binnen de grens van een derde van de nalatenschap.

Artikel 245

1. Als het testament betrekking heeft op een gezamenlijk aandeel van een soort geld van de legator en dit geld vernietigd of verschuldigd werd, dan verkrijgt de legataris niets.
2. Als een deel daarvan vernietigd of verschuldigd werd, dan wordt het vernielde beschouwd als niet hebben bestaan en wordt het testament uitbetaald aan de rest.

Artikel 246

1. Als het testament betrekking heeft op vruchtgebruik gedurende een bepaalde periode met specifiek begin en einde, dan is de legataris vruchtgebruiker in deze periode. Verstrykt deze periode voor het overlijden van de legator, dan is het testament niet meer geldig. Verstrykt een deel daarvan dan is de legataris vruchtgebruiker van het overige deel.
2. Als de periode specifiek bepaald is, doch zonder vermelding van aanvangsdatum, dan zal deze beginnen op de datum van het overlijden van de legator, met de achtneming van de bepaling van het volgende artikel.

Artikel 247

1. Als een van de erfgenamen de legataris belet vruchtgebruik uit te oefenen op het gelegateerde onroerend goed, dan dient hij een vervanging van het vruchtgebruik aan de legataris te garanderen.
2. Als het beletten tot stand komt door alle erfgenamen, dan heeft de legataris de keus tussen vruchtgebruik van het onroerend goed in een andere perioden of dat zij een vervanging van het vruchtgebruik aan hem garanderen.
3. Als het beletten afkomstig is van de legataris of vanwege een dwingende reden die de legataris van het vruchtgebruik verhindert, dan heeft hij het recht op een andere periode vanaf het verdwijnen van het beletsel.

Artikel 248

Als het onroerend goed waarvan het vruchtgebruik wordt verleend vatbaar is voor vruchtgebruik of exploitatie op een andere wijze dan wat in het testament is bepaald, dan is de legataris gerechtigd vruchtgebruik of exploitatie uit te oefenen op de wijze die hij kiest, mits het onroerend goed waarvan het vruchtgebruik wordt verleend niet wordt geschaad.

Artikel 249

Als het testament betrekking heeft op fruit, dan heeft de legataris recht op het bestaande fruit ten tijde van het overlijden van de legator en wat daaruit voortvloeit, tenzij een bewijs anders aangeeft.

Artikel 250

In een testament aangaande een deel van het vruchtgebruik wordt aan dit deel voldaan door het verdelen van de binnengehaalde granen of fruit tussen de legataris en erfgenamen van de legator naar verhouding van hun aandelen, door een tijdelijke overeenkomst te sluiten over de plaats of tijd van het vruchtgebruik, of door het delen van het onroerend goed voor zover dit deelbaar is zonder schade. In geval van het ontstaan van geschil bepaalt de rechtbank welke van deze methoden gebruikt zal worden.

Artikel 251

1. Indien het testament deels gemaakt is voor toekenning van vruchtgebruik aan een partij en deels voor toekenning van eigendom aan een andere partij, dan zijn beide componenten van het testament geldig en komen de kosten van het onroerend goed ten behoeve van de belasting en vruchtgebruik voor rekening van de legataris aan wie het vruchtgebruik is toegedeeld.

2. De verkoop van de erfgenamen van hun aandeel in het onroerend goed waarop vruchtgebruik is toegekend wordt uitgevoerd en het is niet noodzakelijk een toestemming hiervoor van de legataris te verkrijgen.

Artikel 252

Het testament van vruchtgebruik wordt niet geldig in de volgende gevallen:

A. Door het overlijden van de legataris voordat het vruchtgebruik in het geheel of gedeeltelijk niet is voltooid.

B. Doordat de legataris eigenaar wordt van het onroerend goed voor het vruchtgebruik waarvan het testament voor hem werd gemaakt.

C. Door afstand te doen van zijn recht daarop ten gunste van de erfgenamen met of zonder compensatie.

D. Het toebehoren van het onroerend goed aan een andere partij verschuldigd wordt.

Artikel 253

Het berekenen van het uithalen van vruchten en rechten uit een derde van de nalatenschap is als volgt:

A. Als het testament betrekking heeft op vruchtgebruik voor permanente of onbepaalde duur, gedurende het leven van de legataris of langer dan tien jaar, is dit in een testament voor het gehele vruchtgebruik van het onroerend goed equivalent aan de waarde van het onroerend goed zelf en in een testament welk een relatief segment van het vruchtgebruik toekent equivalent aan een gelijk segment van dit onroerend goed.

B. Als het testament betrekking heeft op vruchtgebruik voor een periode korter dan tien jaar, dan heeft de waarde van het gelegateerde vruchtgebruik in deze periode.

C. Als het testament betrekking heeft op een recht, dan is diens waarde het verschil tussen de waarde van het met het recht belast onroerend goed en diens waarde zonder dit recht.

Artikel 254

1. Als de legator iets toevoegt aan het gelegateerde dat niet zelfstandig kan zijn, dan wordt deze aan het testament toegevoegd.

2. Als de toename/verhoging vatbaar is voor verzelfstandiging, dan participeren de erfgenamen naast de legataris met een totale waarde die equivalent is aan de bestaande toename/verhoging.

3. Als de toename/verhoging gewoonlijk wordt gedogen/getolereerd of als bewijs gevonden werd om aan te geven dat de legator dit aan het testament wilde toevoegen, dan wordt de toename/verhoging aan het testament toegevoegd.

Artikel 255

Als de legator het gelegateerde onroerend goed sloopt en opnieuw bouwt met gewijzigde kenmerken dan de oorspronkelijke staat, dan is het onroerend goed in de nieuwe staat een testament.

Artikel 256

Als de legator het bouwsel van het gelegateerde onroerend goed met het bouwsel van een ander onroerend goed in een eenheid verenigt, waardoor het leveren van het gelegateerde afzonderlijk niet mogelijk is, dan participeert de legataris met de erfgenamen met de waarde die hij bij testament verkreeg.

Artikel 257

1. De man die overleed kinderen en een zoon had, en die zoon stierf vóór hem of tezamen met hem, dan hebben deze kleinkinderen van hem recht op een testament voor een derde deel van zijn nalatenschap met de volgende waarde en voorwaarden:

A. Het verplichte testament voor deze kleinkinderen is de hoeveelheid van hun aandeel in het deel welk hun vader erft van zijn overleden vader, indien het overlijden van hun vader na het overlijden van zijn genoemde vader plaatsvindt, en dit mag niet meer zijn dan een derde deel van de nalatenschap.

B. Deze kleinkinderen komen niet in aanmerking voor een testament als zij erfgenamen zijn van het voorgeslacht van hun vader, ongeacht of deze hun grootvader of zijn grootvader is, of als hij reeds een testament voor hen heeft gemaakt of hen tijdens zijn leven zonder vergoeding het aandeel gegeven heeft die zij dienen te krijgen bij dergelijk verplichte testament. Als hij minder dan dit aandeel in zijn testament bepaalde, dan dient dit aangevuld te worden en als hij meer bepaalde, dan is het excès een optioneel testament. Als hij slechts aan enige van hen legateerde, dan is er een testament voor de anderen nodig met de waarde van hun aandelen.

C. In het testament voor de kinderen van de zoon en voor de kinderen van de zoon van de zoon en verder in een nederdalende lijn, zij het een of meer kinderen zijn, is het aandeel van het kind van mannelijk geslacht gelijk aan het aandeel van twee kinderen van vrouwelijk geslacht en elke vader bedekt zijn nageslacht en niet het nageslacht van anderen, en elk kind verkrijgt slechts het aandeel van zijn vader.

2. Dit verplichte testament heeft voorrang op de optionele testamenteën bij voldoening daaraan uit een derde van de nalatenschap.

Artikel 258

Als de testamenteën meer dan een derde deel van de nalatenschap bedragen en de erfgenamen deze goedkeurden terwijl de nalatenschap niet voldoende is om de testamenteën te dekken, of als zij deze niet goedkeurden en een derde niet voldoende is, dan wordt, afhankelijk van de situatie, de nalatenschap of een derde naar verhouding van hun delen verdeeld, met dien verstande dat de legataris zijn

gelegateerde deel van het onroerend goed slechts kan verkrijgen uit dit onroerend goed.

Artikel 259

Als het testament een qorbat¹⁹-testament is en het vermogen niet voldoende om het testament uit te voeren, of als het gelijke gradaties van toekenning bevat, dan dient daaraan door gelijkelijke deling te worden voldaan. Als de gradaties in prioriteit verschillen dan hebben de plichten voorrang op de taken en de taken hebben voorrang op wenken.

Artikel 260

1. De erfenis wordt opeisbaar/verschuldigd door de dood van de erflater of als de rechter hem dood acht.

2. Voor de opeisbaarheid van de nalatenschap dient vastgesteld te worden dat de erfgenaam in leven is ten tijde van het overlijden van de erflater of ten tijde van de uitspraak met de strekking dat hij dood wordt geacht. Het ongeboren vrucht in zwangerschapsperiode komt in aanmerking voor het erven als hij voldoet aan de bepalingen van artikel 236.

Artikel 261

Als twee personen stierven zonder te weten wie van hen eerst stierf, dan heeft geen van hen beiden recht op erfenis van de nalatenschap van de andere, ongeacht of hun dood in één hetzelfde ongeval plaatsvond of niet.

Artikel 262

1 – Van de nalatenschap wordt aangewend/gewijd/uitbetaald volgens de volgende volgorde:

- A. Wat voldoende is om de dode te verzorgen/afleggen en de kosten vanaf de dood tot het begraven volgens de voorgeschreven mate.
- B. Schulden van de dode.
- C. Het verplichte testament.
- D. Het optionele testament.
- E. erfenissen volgens de in deze wet genoemde volgorde.

2. Als er geen erfgenamen zijn dan wordt van de nalatenschap aangewend/gewijd/uitbetaald in de volgende volgorde:

- A. Het recht van degene wiens descendentie door de overledene is erkend heeft voorrang ten opzichte van anderen.
- B. Hetgeen de legator legateerde boven de grens waarop zijn testament werd verbruikt.

3. Indien geen van hen aanwezig is, wordt de nalatenschap of wat daarvan overblijft overgedragen aan de schatkist.

¹⁹ Qorbat betekent toenaderingen. Dit zijn toenaderingswegen tot God die ingedeeld zijn in verschillend gradaties qua urgentie. De noodzakelijkste zijn de verplichte qorbat ofwel het bidden, vasten, haj-tocht en een deel van het inkomen aan de behoevende mensen uitgeven. Het tweede soort in de rangschikking is de taken. Deze hebben minder voorrang en het derde soort is de wenken zoals het bouwen van moskeeën en bevrijden van slaven. Deze laatste categorie vindt de sharia qua prioriteit ondergeschikt en mag slechts plaatsvinden indien er ruimte voor is, het is bijvoorbeeld minder belangrijk dan de toekennen van de erfdelen waarop de nabestaanden recht hebben.

Artikel 263

1. Oorzaken/Gronden van erving - echtelijke overerving en verwantschap.
2. Erfenis kent drie methoden²⁰: vastgestelde plicht, Asabi, of het recht van de baarmoeder.
3. De erfenis van echtelijke overerving is een opgelegd plicht.
4. De erfenis van verwantschap kan tot stand komen door opleggen als plicht, asabi, of beide, of door baarmoederaandeel. Als de erfgenaam door twee van deze methoden in aanmerking voor erfenis komt, dan worden beide methoden toegepast met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 271 en 296.

Artikel 264

Verbod op erfenis is van toepassing in de volgende gevallen:

- A. Door een van de beletsels van het testament zoals genoemd in artikel 223.
- B. Verschil in religie tussen de moslims en anderen.
- C. De vreemdeling verkrijgt niet het recht om te erven, tenzij de wetten van zijn land soortgelijke behandeling aan de Syriërs toestaan.

Artikel 265

1. Het Fard (= verplichte/opgelegde) is een van een vastgesteld aandeel voor de erfgenaam van de nalatenschap. Erfenis begint met de houders van verplicht recht. Dezen zijn: de vader, de grootvader van vaderszijde enzovoort in een opgaande lijn, broer van moederszijde, zuster van moederszijde, echtgenoot, echtgenote, dochters, dochters van zoon enzovoort in nederdalende lijn, zusters van vader en moeder, zusters van vaderszijde, moeder, vaste grootmoeder (= de moeder van de vader van de vader) enzovoort in een opgaande lijn.
2. Asabi-grootvader is degene wiens relatie tot de overledene geen vrouw bevat. Als deze relatie een vrouw bevat dan is hij een rahmi-grootvader (baarmoeder-grootvader). De vaste grootmoeder heeft in haar relatie tot de overledene geen rahmi-grootvader.

Artikel 266

Met achtneming van de bepaling van artikel 281 is het verplichte recht voor zowel de vader als voor de asabi-grootvader een zesde van de nalatenschap als de overledene een zoon heeft of een zoon van een zoon enzovoort in een nederdalende lijn.

Artikel 267

1. Voor de kinderen van de moeder is het verplichte deel een zesde per kind, en een derde voor twee of meer, en de kinderen van mannelijk geslacht verkrijgen bij de verdeling gelijke delen als de kinderen van vrouwelijk geslacht.

²⁰ Vastgestelde plicht is wat men volgens de sharia van zijn vermogen/inkomen dient te betalen aan arme mensen .

Asabi zijn de familieleden van vaderszijde in een bepaalde volgorde: 1. de zoon, zoon van zoon, enzovoort in een nederdalende lijn, 2. de vader, 3. de grootvader en broers, 4. zonen van de broers, 5. broers van de vader.
Recht van de baarmoeder: dit is het recht van familieleden van zowel vaderszijde als moederszijde.

2. In het tweede geval, als de nalatenschap wordt verbruikt door verplichte rechten en naast de kinderen van de moeder is er een of meer volle broers zijn, of alleen volle broers of met een of meer volle zusters, dan word een derde aan hen allemaal verdeeld op de bovenstaande wijze..

Artikel 268

1. Voor de echtgenoot is het verplichte recht de helft in geval er geen zoon is en zoon van een zoon enzovoort in een nederdalende lijn en een kwart in geval er wel zoon is of zoon van een zoon enzovoort in een nederdalende lijn.

2. Voor de echtgenote is het verplichte recht een kwart indien zij raji-gescheiden (= wederkeer-scheiding) is bij het overlijden van haar man terwijl zij nog in de edda-periode (= wachtperiode) is en geen zoon heeft of zoon van zoon enzovoort in een nederdalende lijn, of een achtste in geval van het bestaan een zoon, zoon van zoon enzovoort in een nederdalende lijn, met achtneming van de bepaling van artikel 116, aangaande de echtscheiding van de zieke man.

3. Als er meerdere echtgenotes zijn dan delen zij dit verplichte recht samen.

Artikel 269

Met achtneming van de bepalingen van artikel 277:

1. Het verplichte recht voor een dochter is de helft, en voor twee of meer dochters twee derde.

2. Voor de dochters van de zoon geldt het bovenstaande verplichte recht als er geen dochter of dochter van een zoon die hoger is in de volgorde.

3. Voor hen als ze meerder zijn een zesde indien de dochter of dochter van de zoon die hoger is in de volgorde er is.

Artikel 270

Met achtneming van de bepalingen van de artikelen 277 en 280:

1. Het verplichte recht voor een volle zuster is de helft en voor twee of meer volle zusters twee derde.

2. Voor de zusters van de vaderszijde is het bovengenoemde verplichte recht van toepassing wanneer er geen volle zuster is.

3. Voor hen als ze meerder zijn een zesde wanneer er een volle zuster is.

Artikel 271

1. Het verplichte recht voor de moeder is een zesde indien er een zoon is of zoon van zoon enzovoort in een nederdalende lijn, of indien er twee of meer broers of zusters zijn.

2. Voor de moeder in de andere gevallen een derde, doch als zij er is tezamen met slechts een van de echtgenoten en de vader dan is haar recht een derde van wat overblijft na het voldoen aan het verplichte recht van een van de echtgenoten.

Artikel 272

Voor de vaste grootmoeder (=grootmoeder van vaderszijde) of de grootmoeders is het verplichte recht een zesde, en wordt tussen hen verdeeld zonder verschil tussen degene van hen die een verwantschap en twee verwantschappen heeft.

Artikel 273

Als de delen (= porties) van de houders van verplichte rechten de nalatenschap overschrijden dan worden hun delen in de erfenis tussen hen verdeeld.

Artikel 274

1. Als er geen verplicht recht houders zijn, of als er verplicht recht houders zijn en de nalatenschap is niet verbruikt, dan wordt de nalatenschap of wat er van overblijft na de verplichte rechten voor de asba²¹ van de familieleden (= mannelijke familieleden, zie *sharia-uitleg in voetnoot*).

2. Asba van de familieleden is drie categorieën:

- A. Eigen asba;
- B Asba bij een andere;
- C Asba met een andere.

Artikel 275

Eigen asba kent vier categorieën, de ene daarvan heeft meer prioriteit op erfenis dan de andere volgens de volgende volgorde:

1. Zoonschap: deze omvat de zonen en zonen van de zoon enzovoort in een nederdalende lijn.
2. Vaderschap: deze omvat de vader en grootvader van vaderszijde enzovoort in een opgaande lijn.
3. Broederschap: deze omvat de volle broers van beide ouders en de broers van vaderszijde en hun kinderen in een nederdalende lijn.
4. Oomschap aan vaderszijde: deze omvat de dode ooms van beide ouders of van vaderszijde en ooms van zijn vader evenals de ooms van zijn grootvader aan vaderszijde enzovoort in een opgaande lijn en de zonen van degenen die hier genoemd zijn in een nederdalende lijn.

Artikel 276

1. Als de eigen asba-verwanten van dezelfde categorie zijn, dan is de erfenis het recht van degene van hen met de dichtstbijzijnde graad aan de doden.

²¹ Letterlijk betekent asba "nauw getrokken" om iets heen, zoals een tulband en zoals de mannen die tijdens een gevecht rondom een man komen om hem te beschermen van de vijanden. Daarom heeft asba in de sharia betrekking op het mannelijke geslacht.

Volgens de sharia is asba onderverdeeld in drie soorten:

1. Eigen asba: Deze zijn mannelijke familieleden van de doden, zonder vrouwen en ongeacht hun plaats in de volgorde van nederdalende of opgaande lijn. Deze zijn geen houders van verplicht recht maar erven na de houders van verplicht recht naar gelang hun prioriteit in de asba-volgorde.
2. Asba bij een andere: Dit is elke vrouw die een eigen asba man heeft in dezelfde graad van verwantschap, zoals dochters die er zijn tezamen met zonen nadat hun vader sterft, bijvoorbeeld als een persoon sterft en een vrouw, een zoon en een dochter achterlaat, de vrouw krijgt een achtste als houdster van verplicht recht, en de zoon en dochter krijgen de rest als asba (God zei in de koran: Met betrekking tot uw kinderen krijgt de persoon van mannelijk geslacht even veel als twee van het vrouwelijke geslacht).
3. Asba met een andere: Dit is elke vrouw die asba wordt met een andere vrouw zoals haar, want elke volle zuster of zuster van vaderszijde wordt asba met de dochter of de dochter van de zoon. Als bijvoorbeeld een persoon sterft en een vrouw, een dochter en een zuster achterlaat, dan krijgt de vrouw een achtste als houdster van verplicht recht en de dochter de helft als houdster van verplicht recht en krijgt de volle zuster de rest als asba.

2. Als zij van gelijke categorie en graad zijn dan wordt de prioriteit gemeten op basis van de kracht van verwantschap, zodat een verwante van beide ouders prioriteit heeft ten opzicht van een verwante van vaderszijde alleen.

3. Als zij gelijke categorie, graad en kracht hebben, dan is de erfenis tussen hen gelijk.

Artikel 277

1. Asba bij een andere zijn:

A. De dochters tezamen met de zonen;

B. De dochters van de zoon en in een nederdalende lijn tezamen met de zonen van de zoon, mits zij op hun graad of lager zijn en mits zij niet uit andere hoofde erven.

C. De volle zusters van beide ouders tezamen met de volle broers van beide ouders en de halve zusters van vaderszijde samen met halve broers van vaderszijde.

2. De erfenis tussen hen in deze gevallen is zodanig dat een persoon van mannelijk geslacht evenveel erft als twee personen van vrouwelijk geslacht.

Artikel 278

1. Asba met een andere is: de zusters van beide ouders of van vaderszijde samen met de dochters of zonen van de zoon enzovoort in een nederdalende lijn. Zij krijgen de rest van de nalatenschap nadat aan de verplichte rechten is voldaan.

2. In dit geval worden de zusters van beide ouders beschouwd als broers van beide ouders en de zusters van vaderszijde beschouwd als broers van vaderszijde en zij krijgen hun plaats in de prioriteit qua categorie en kracht ten opzichte van de overige asba-verwanten.

Artikel 279

1. Indien de asba grootvader (vader van de vader) aanwezig is tezamen met de broers en zusters van beide ouders of van de vaderszijde, dan deelt hij met hen samen alsof hij een broer is voor zover zij slechts van mannelijk geslacht zijn of van mannelijk en vrouwelijk geslacht of asba vrouwen met de ervende tak (= nageslacht) van de vrouwen.

2. Is de grootvader aanwezig tezamen met de zusters die niet asbi werden met mannen en evenmin met de ervende tak van vrouwen, dan is zijn recht via asabi-regeling het overgebleven deel nadat aan de houders van de verplichte rechten is voldaan.

3. Echter, indien de verdeling of asba erfenis op de bovengenoemde wijze in de weg komt van de grootvader om te erven of hem minder dan een derde doet erven, dan wordt hij geacht een houder te zijn van verplicht recht op een derde.

4. In de verdeling wordt geen rekening gehouden met de bedekte/gesluierde²² broers en zusters van de vaderszijde.

²² Het bedekken/sluieren in sharia-leer : is geheel of gedeeltelijk verhinderen/weerhouden van erven. Het bedekken/sluieren is verdeeld in twee sectoren: de ene is bedekken door de beschrijving voor het bestaan van een van de belemmeringen die de erfenis verhindert, en de andere wegens aanwezigheid van gronden die de erfenis blokkeren en de tweede is het bedekken van een persoon ter ontneming, zoals de grootmoeder die bedekt wordt door de moeder en de grootvader die bedekt wordt door de vader, omdat deze een hogere plaats heeft in asba, of het bedekken van een persoon ter vermindering, zoals de moeder wier verplichte recht van een derde naar een zesde terug wordt gebracht in geval van aanwezigheid van de ervende tak/nageslacht.

Artikel 280

Als de vader of grootvader aanwezig is tezamen met de dochter of de dochter van de zoon enzovoort in nederdalende lijn, dan heeft hij een verplicht recht een zesde en het overige via asba-regeling.

Artikel 281

1. Bedekken/sluiëren is dat een persoon in aanmerking komt voor overerving, doch niet erft vanwege het bestaan van een andere erfgenaam.
2. De bedekte bedekt anderen.

Artikel 282

Degene wies recht op erfenis is ontnomen wegens een belemmeringsoorzaak van erfenis bedekt niemand van de erfgenamen.

Artikel 283

1. De vaste grootmoeder (de moeder van de vader) wordt absoluut bedekt door de moeder, en de verre grootmoeder door de nabije grootmoeder, en grootmoeder van de vader door de vader.
2. Asba grootouder bedekt de grootmoeder als zijn afstamming van haar is.

Artikel 284

De kinderen van de moeder worden bedekt door de vader en de Asba grootvader (vader van de vader) enzovoort in opgaande lijn en door de zoon en de zoon van de zoon enzovoort in nederdalende lijn.

Artikel 285

1. De zoon als de zoon van de zoon enzovoort in nederdalende lijn bedekt de dochter van de zoon die een graad lager is dan hij.
2. Zij wordt ook bedekt door twee dochters of twee dochters van een zoon die een graad hoger zijn, voor zover zij niet aanwezig is samen met iemand die als asba voor haar fungeert in overeenstemming met de bepaling van artikel 277.

Artikel 286

De volle zuster van beide ouders wordt bedekt door de vader als door de zoon en de zoon van de zoon enzovoort in nederdalende lijn.

Artikel 287

De zuster van vaderszijde wordt bedekt door de vader, de zoon en de zoon van de zoon enzovoort in nederdalende lijn en wordt alsmede bedekt door de volle broer van beide ouders en volle zuster van beide ouders, als zij in asba-formatie is samen met anderen, in overeenstemming met de bepalingen van artikel 278 en ook door twee volle zusters van beide ouders als de vader geen broer heeft.

Artikel 288

1. Als de verplichte rechten de nalatenschap niet uitputten en er is geen asba in de afstamming, dan wordt het resterende deel geretourneerd aan de houders van verplicht recht, anders dan de echtgenoten, in evenredigheid met hun rechten.
2. De rest van de nalatenschap wordt teruggegeven aan een van de echtgenoten als er geen asba in de afstamming is, noch een van de houders van de relatieve rechten

of een van de baarmoeder-verwanten (*dit zijn familieleden van zowel vaderszijde als moederszijde*).

Artikel 289

1. Als er geen enkele van de houders van verplichte rechten is noch van de relatieve asba's, dan is de nalatenschap van de overledene voor baarmoeder-verwanten (*dit zijn familieleden van zowel vaderszijde als moederszijde*).

2. Baarmoeder-verwanten zijn de familieleden die geen houders zijn van verplichte rechten noch van de relatieve asba, die eerder zijn beschreven.

Artikel 290

1. Baarmoeder-verwanten zijn vier categorieën, waarvan de ene categorie meer voorrang heeft bij erfenis dan de andere volgens de onderstaande volgorde:
De eerste categorie: een familielid van de takken (nageslacht) van de overledene. Deze zijn de zonen van de dochters en de zonen van de dochter van de zoon, ongeacht hoe ver ze dalen in de nederdalende lijn.

De tweede categorie: een familielid van de voorgeslacht van de overledene. Deze zijn de baarmoeder-grootvaders (vader van de moeder) van de overledene, en niet vaste grootmoeders (moeder van de moeder van de overledene), ongeacht hoe hoog zij zijn in de opgaande lijn.

De derde categorie: een familielid van de takken van de ouders van de overledene, deze zijn de kinderen van zusters in een absolute zin, de zonen van broers van moederszijde, de dochters van de broers en dochters van beide ouders of van de vaderszijde, en de takken van deze kinderen ongeacht hoe ver ze dalen in de Nederdalende lijn.

De vierde categorie: een familielid van de takken van een van de grootvaders of grootmoeders van de overledene, ongeacht hoe hoog zij zijn in de opgaande lijn.

2 - Deze vierde categorie is onderverdeeld in niveaus in opgaande lijn en elk niveau is verdeeld in lagen in nederdalende lijn.

A. Het niveau van deze categorie is de takken van elke grootvader, ongeacht hoe deze afdalen in de nederdalende lijn.

Het eerste niveau zijn de takken van de dichtbijge voorouders van de overleden (de vader van zijn vader, de vader van zijn moeder, de moeder van zijn vader en de moeder van zijn moeder).

Het tweede niveau is de takken van de grootouders van zijn ouders.

Het derde niveau is de takken van de grootouders van zijn grootouders en zo verder ...

B. De laag is elke rang van de takken van één niveau.

Oom (van vaderszijde) van de moeder, tantes (van vaderszijde) en ooms (van moederszijde) en tantes (van moederszijde) zijn de eerste laag van het eerste niveau en de kinderen van dezen tezamen met de dochters van de ooms van beide ouders of van de vader zijn de tweede laag degenen, enzovoort ...

Artikel 291

1. Van de eerste categorie van de baarmoeder-verwanten is degene die het dichtstbij de overledene het meest voorrang heeft.
2. Als zij van gelijke rangorde zijn dan hebben de kinderen van een houder van verplicht recht meer voorrang dan de kinderen van baarmoeder-verwanten.
3. Als zij allemaal wel of niet verbonden zijn aan een houder van verplicht recht dan nemen zij deel aan de erfenis.

Artikel 292

1. Van de tweede categorieën van de baarmoeder-verwanten heeft eveneens degene die het dichtbij is meer voorrang, gevolgd door degene die verbonden is aan een houder van verplicht recht zoals bij de eerste categorie.
2. Als zij van gelijke rangorde zijn en verbonden zijn aan een houder van verplicht dan wordt gekeken naar:
  - A. Als zij allemaal van vaderszijde of van moederszijde zijn dan nemen zij deel aan de erfenis.
  - B. Als zij verschillend zijn dan is twee derde voor de verwanten van de vader en een derde voor de verwanten van de moeder.

Artikel 293

1. Van de derde categorie van de baarmoeder-verwanten heeft eveneens degene die het dichtstbij de overledene is meer voorrang op erfenis.
2. Als zij van gelijke rangorde zijn dan hebben de kinderen van asba meer voorrang dan de kinderen van baarmoeder-verwanten.
3. Als zij allemaal Asba- of baarmoeder kinderen zijn dan is de voorrang voor degene van hen met de sterkste verwantschap, zodat degene wiens herkomst van twee ouders is degene wiens herkomst uit slechts een ouder bedekt en degene wiens herkomst van de vader is degene wiens herkomst van de moeder bedekt.
4. als zij allemaal ook gelijk zijn in de mate van verwantschap dan nemen zij deel aan de erfenis.

Artikel 294

1. Elk niveau van deze vierde categorie met al diens lagen heeft meer voorrang dan de niveaus waarvan de kracht daaronder is met al diens lagen.
2. Elke laag van elk niveau bedekt de lagen eronder.

Artikel 295

1. Als de eerste laag van elk niveau van de vierde categorie meerdere personen bevat en zij allemaal alleen van de vaderszijde zijn, zoals de tantes (zusters van de vader) of alleen van moederszijde zoals de ooms (broers van de moeder), dan komt de voorrang toe aan de gene met de sterkste verwantschap. De tante (zuster van de vader) van beide ouders of van vaderszijde bedekt aldus de oom (broer van de vader) van de moeder en de tante (zuster van de moeder) van beide ouders bedekt de oom (broer van de moeder) van vaderszijde. Als zij van gelijke kracht van verwantschap zijn, dan nemen zij deel aan de erfenis.

2. Indien sommige van hen van vaderszijde zijn en sommige van de moederszijde, dan krijgt de ploeg van vaderszijde twee derden en de ploeg van moederszijde een derde en het aandeel van elke ploeg wordt aan diens leden verdeeld evenredig met de sterkte van verwantschap zoals beschreven in de voorgaande alinea.

Artikel 296

1- In de afdalende lagen van elk niveau van de vierde categorie heeft de dichtstbijzijnde hoger prioriteit dan degene die op een verder graad is, zelfs als de ene van de zijde van de vader is en de andere van de zijde van de moeder.

2. Indien hun graad gelijk is en zij van een zijde zijn, dan heeft het asba-kind voorrang dan een baarmoeder-kind. De nicht (dochter van de broer van de vader) dekt aldus de neef (zoon van de broer van de vader) van moederszijde. En als zij allemaal asba-of baarmoeder-kinderen zijn, dan komt de voorrang toe aan degene met krachtigste verwantschap. De zoon van de tante (zuster van de vader) van beide ouders bedekt aldus de zoon van de tante (zuster van de vader) van vaderszijde en de zoon van de tante (zuster van de vader) van vaderszijde bedekt de zoon van de tante (zuster van de vader) van moederszijde.

3. Indien zij van gelijke kracht zijn en sommige van hen van vaderszijde zijn en sommige van de moederszijde, dan krijgt de ploeg van vaderszijde twee derden en de ploeg van moederszijde een derde en het aandeel van elke ploeg wordt aan diens leden verdeeld op de wijze zoals beschreven in de voorgaande alinea. De prioriteit gaat eerst naar het asba-kind gevolgd door degene met de sterkste mate van verwantschap.

Artikel 297

1. in de overerving van de baarmoeder-verwanten geldt altijd het absolute principe dat de man evenveel erft als twee vrouwen.

2. Als er slechts één van hen aanwezig is, ongeacht van mannelijk of vrouwelijk geslacht, dan verkrijgt deze de gehele erfenis.

3. Er wordt geen aandacht geschonken aan veelheid van verwantschap tenzij deze te maken heeft met de zijde, ofwel de persoon van vaderszijde en tegelijkertijd van moederszijde.

Artikel 298

Als een persoon de nakomelingschap van een andere persoon met onbekende afkomst erkent, dan heeft die andere persoon recht op de nalatenschap mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1. Dat de nakomelingschap van de erkende persoon door de verklaarder van erkenning niet bewezen is.

2. Dat de verklaarder van erkenning zijn verklaring niet intrekt.

3. Dat bij de erkende persoon geen beletsels tegen erfenis zijn.

4. Dat de erkende persoon levend was ten tijde van het overlijden van de verklaarder van erkenning of ten tijde van het uitspreken van de beschikking dat hij dood wordt geacht.

Artikel 299

Van de nalatenschap van de overledene wordt het grootste deel van de twee voor het ongeboren vrucht gereserveerd, uitgaande van een mannelijk of vrouwelijk geslacht.

Artikel 300

Als een man sterft en zijn vrouw of zijn gescheiden vrouw in de edda-periode (wachtperiode) achterlaat, dan erft haar ongeboren vrucht niet tenzij het levend wordt geboren met een bewezen descendentie van hem volgens de vermelde eisen voor het bewijzen van descendentie.

Artikel 301

1. Als achteraf blijkt dat het gereserveerde deel voor het ongeboren vrucht minder is dan zijn recht, dan kan hij het resterende gedeelte van zijn recht vorderen van de erfgenamen bij wie dit exces terecht kwam.

2. Als achteraf het gereserveerde deel voor het ongeboren vrucht meer bleek te zijn dan zijn recht, dan wordt het exces geretourneerd naar de erfgenamen die er recht op hebben.

Artikel 302

1. Voor de vermiste wordt zijn aandeel van de nalatenschap van zijn erflater gereserveerd. Als hij levend verschijnt dan verkrijgt hij zijn aandeel en als hij bij vonnis dood wordt verklaard, dan wordt zijn aandeel geretourneerd naar de rechthebbende erfgenamen in de tijd van het overlijden van de erflater.

2. Als hij na het vonnis van doodverklaren in leven bleek te zijn, dan verkrijgt hij het overgebleven deel van zijn aandeel welk ter hand gesteld werd aan de erfgenamen.

Artikel 303

Rekening houdend met de in artikel 300 bedoelde periode erft het kind van overspel en het kind van Godsvervloeking van de moeder en haar verwanten, en de moeder en haar verwanten erven van deze kinderen.

Artikel 304

1. Takharruj (= uitgang/exclusie) is een schikkelijke overeenkomst tussen de erfgenamen om elkaar te verwijderen van (= onttrekken aan) de nalatenschap tegenover een bepaalde vergoeding.

2. Als een erfgenaam een takharruj overeenkomst sluit met een andere erfgenaam dan verkrijgt hij het aandeel van de andere en substitueert hem in de nalatenschap.

3. Als een erfgenaam een takharruj overeenkomst sluit met de overige erfgenamen en de vergoeding die hij hiervoor verkrijgt zich in de nalatenschap bevindt, dan wordt zijn aandeel in de nalatenschap tussen hen verdeeld in overeenstemming met hun aandelen. Is aan zijn vergoeding voldaan uit hun eigen geld en de takharruj overeenkomst geen wijze van verdeling van de uitgetreden persoon bepaalt, dan wordt zijn aandeel tussen hen verdeeld naar verhouding van wat elke van hen betaald heeft.

Artikel 305

Alles wat niet wordt genoemd is in de tekst van deze wet wordt bepaald door de overwegende stelling in de Hanafi-stroom (*de school van Abu Hanifa, 700-767 A.D.*).

Artikel 306

De bepalingen van deze wet zijn van toepassing op alle Syriërs, met uitzondering van de uitsluiting van de volgende twee artikelen.

Artikel 307

Voor de Druzen-gemeenschap zijn de volgende bepalingen bindend:

A. De rechter stelt vast de competentie/geschiktheid van de contractanten en de geldigheid van het huwelijk vóór het voltrekken van het huwelijk.

B. Polygamie is niet toegestaan.

C. De bepalingen betreffende Godsvervloeking en zuigelingen/borstvoeding zijn niet van toepassing op leden van deze gemeenschap.

D. Als een man met een meisje trouwt in de veronderstelling dat zij maagd is en vervolgens verscheen dat zij geslachtsgemeenschap gehad heeft, dan heeft hij geen recht iets te vorderen van de bruidsgave of huisraad als hij op de hoogte was dat dit het geval is, maar als hij dit na consummatie ontdekt dan heeft hij het recht op het retourneren van de helft van de bruidsgave als hij met haar gehuwd wil blijven, of het retourneren van de gehele bruidsgave en huisraad als vastgesteld wordt dat het verliezen van maagdelijkheid te wijten is aan overspel en hij van haar wilde scheiden.

Als de man ten onrechte stelt dat hij constateerde dat zijn vrouw niet maagd zou zijn en zij vervolgens om echtscheiding van hem verzocht, dan is zij gerechtigd de door haar geïnde bruidsgave en huisraad te behouden.

E. Als de vrouw veroordeeld wordt wegens overspel, dan is de man gerechtigd van haar te scheiden en de bruidsgave die hij aan haar betaalde en wat overblijft van de huisraad terug te ontvangen.

Als de man veroordeeld wordt wegens overspel, dan is de vrouw gerechtigd echtscheiding aan te vragen en haar volledige posthuwelijksbruidsgave te ontvangen.

F. Echtscheiding kan slechts tot stand komen door een beschikking van de rechter en door zijn oordeel.

G. Het is niet toegestaan dat de gescheiden vrouw met haar gewezen man hertrouwt.

H. Het testament voor de erfgenaam en anderen wordt uitgevoerd met een derde en met meer dan een derde.

I. De tak die sterft voor de dood van diens erflater zal worden vervangen/gesubstitueerd door diens takken en zal zijn aandeel verkrijgen alsof hij leeft.

Artikel 308

Voor de christelijke en joodse gemeenschappen worden voor elke gemeenschap de eigen wettelijke/religieuze bepalingen toegepast met betrekking tot verloving, voorwaarden van het huwelijk en diens sluiting, vervolg en huwelijksalimentatie, kinderalimentatie, ongeldigheid, desintegratie en ontbinding van het huwelijk, bruidsschat en voogdij.

President Bashar al-Assad heeft wet nr. 4 van 2019 uitgevaardigd inzake wijziging van enige artikelen van het Burgerlijk wetboek welk uitgevaardigd werd bij wetsbesluit nr. 59 van 1953 en de bijbehorende wijzigingen.

De goedkeuring van de wet van de president kwam tot stand na diens goedkeuring door de Volksvergadering/parlement in haar bijeenkomst op 5-5-2014 Hijri kalender, overeenkomende met 5-2-2019 A.D.

De details van het gewijzigde Burgerlijk Wetboek zijn door het SANA-bureau als volgt gepubliceerd:

Artikel 1: De volgende artikelen van het Burgerlijk wetboek welk uitgevaardigd werd bij wetsbesluit nr. 59 van 1953 en de bijbehorende wijzigingen worden als volgt gewijzigd:

Artikel 1

Het huwelijk is een verbintenis/contract tussen een man en een vrouw die elk van hen wettelijk (sharia) recht op gemeenschap met de andere geeft, met het oogpunt een band te vormen voor gemeenschappelijk leven en het voortplanten.

Artikel 4

1. Het afzien van de verloving door een van de verloofden, of zijn/haar overlijden, maakt het mogelijk voor de verloofde man of zijn erfgenamen de door hem betaalde bruidsgave terug te ontvangen, dan wel diens waarde voor zover het niet mogelijk is deze als zodanig terug te geven.

2. Indien de verloofde man de mahr (bruidsgave) contant betaald heeft en de vrouw daarmee haar Jihaz (= *uitrusting, wordt ermee huisraad voor de echtelijke woning bedoeld*) gekocht heeft en vervolgens de verloofde man zich teruggetrokken heeft, dan kan de vrouw kiezen tussen het teruggeven van het contant geld of het inleveren van de jihaz. Indien de vrouw zich terugtrekt dan dient zij de mahr of diens gelijkwaardige equivalent terug te geven.

3. Als een van de twee verloofden zich terugtrekt wegens aanvaardbare reden dan ontvangt hij/zij de geschenken die hij/zij aan de andere gegeven heeft indien deze er nog zijn, of diens waarde op de datum van ontvangst, voor zover er geen andere norm of voorwaarde zijn die nadere regeling bepaalt.

4. Als de verloving beëindigd wordt door overlijden, wegens een reden waaraan geen van de verloofden iets kan doen of door een oorzaak die het huwelijk niet mogelijk maakt, dan wordt niets van de geschenken teruggegeven.

5. Als het intrekken van de verloving tot een materiële of morele schade bij een van de verloofden leidt, dan is het mogelijk te bij vonnis beschikken tot het betalen van schadevergoeding.

Artikel 8

1- Het is mogelijk een algemene of beperkte volmacht te verlenen voor het sluiten van het huwelijkscontract.

2. De gemachtigde is niet gerechtigd zichzelf te huwen met zijn volmachtgever of diens voor- of nageslacht tenzij dit uitdrukkelijk is bepaald in de volmacht.

Artikel 12

1. Voor de geldigheid van het huwelijkscontract is het vereist dat twee mannelijke getuigen aanwezig zijn, dan wel een man en twee vrouwen, die moslims, meerderjarig en wilsbekwaam zijn en de aanvaarding en instemming horen en de strekking daarvan begrijpen.
2. Als de vader zijn meerderjarige, wilsbekwame dochter huwt volgens haar opdracht en naar haar tevredenheid, terwijl zij zelf aanwezig was in de huwelijkszitting, dan is het huwelijk geldig in tegenwoordigheid van een mannelijke getuige of twee vrouwen naast de vader.
3. Het is mogelijk dat een van de getuigen dezelfde religie van de vrouw aanhangt.
4. Voor- en nageslacht van de man en vrouw kunnen fungeren als getuigen.

Artikel 14

1. De man en de vrouw zijn gerechtigd bij het voltrekken van het huwelijk voorwaarden te stellen, die de sharia- en wettelijke bepalingen niet overtreden.
2. Indien het huwelijkscontract een voorwaarde bevat die in strijd is met diens sharia-statuut/rechtssysteem of diens doeleinden, dan is die voorwaarde ongeldig en het contract wel juist/geldig.
3. Geen voorwaarde zal in acht genomen worden tenzij deze in het huwelijkscontract expliciet vermeld staat.
4. In geval van overtreden van juiste voorwaarden heeft de benadeelde man of vrouw het recht om de ontbinding van het contract te vragen.

Artikel 16

De competentie voor het huwelijk wordt bij de jongen en meisje voltooid op de leeftijd van 18 jaar.

Artikel 18

1. Als de puber/adolescent jongen of meisje na het voltooien van vijftien jaar stelt in staat te zijn om seksueel te functioneren en om het huwelijk verzoekt, dan dient de rechter een toestemming hiervoor te verlenen als hij de juistheid van hun stelling vaststelt, hun lichamen proefhoudend acht en hun kennis van de huwelijksrechten constateert.

2 – Indien de bewindvoerder (= de man die de vrouw vertegenwoordigt bij de huwelijksvoltrekking) de vader of grootvader is, dan is zijn toestemming een uitvoeringsbepaling voor het huwelijk.

Artikel 20

In geval een nog ongehuwd meisje dat achttien jaar voltooid heeft in het huwelijk wil treden dan zal de rechter aan haar bewindvoerder vragen om zijn mening kenbaar te maken binnen een periode van ten hoogste vijftien dagen. Als de bewindvoerder geen bezwaar heeft, of als zijn bezwaar niet in aanmerking komt voor contemplatie, dan zal de rechter toestemming verlenen voor haar huwelijk mits

aan de voorwaarden van kafaäh (= adequaatheid/waardigheid²³) en bruidsgave van gelijkgestelde is voldaan.

Artikel 21

1. De bewindvoerder in het huwelijk is een van de mannelijke asba²⁴-bloedverwanten in dezelfde volgorde zoals bij legaat, mits hij een onwelvoeglijke/taboe man voor haar is (= verboden in het huwelijk te treden met die vrouw).

2. Als de bewindvoerder een meisje zonder haar toestemming huwt en vervolgens kreeg zij dit te weten, dan is het huwelijkscontract afhankelijk van het geven van haar expliciete instemming.

Artikel 22

1 - De bewindvoerder dient wilsbekwaam, volwassen en meerderjarige te zijn.

2 - Als twee bewindvoerders op gelijke stand staan in de volgorde van verwantschap dan mag een van hen optreden bij de huwelijksvoltrekking en zijn voorwaarden stellen.

Artikel 23

1. Als de dichtstbijzijnde bewindvoerder afwezig is, en de rechter ziet dat afwachting van zijn mening het belang van het huwelijk voorbij zal laten gaan, dan zal de bewindvoering overgaan naar de volgende plaatsvervanger, mits aan de eis van de adequaatheid/waardigheid van de man is voldaan.

2. In geval van afwezigheid van asba-verwanten komt de bewindvoering aan de moeder toe voor zover zij aan de eisen van bewindvoering voldoet en mits aan de eisen van adequaatheid/waardigheid van de man en bruidsgave van gelijkgestelde vrouwen is voldaan.

Artikel 26

Voor het huwelijk is vereist:

1. dat de man adequaat/waardig is voor de vrouw;
2. dat de vrouw adequaat/waardig is voor de man, als de man een volledige volmacht aan een andere geeft om hem te huwen.

Artikel 35

1 - Van de zuigelingen van borstvoeding (= melk- of zoogverwanten) zijn dezelfde verwanten verboden/taboe zoals degenen die verboden zijn van bloedverwanten, met uitzondering van de volgende:

- A. De moeder van zijn broer en de moeder van zijn zuster.
- B. De zuster van zijn zoon en de zuster van zijn dochter.
- C. De grootmoeder van zijn zoon en de grootmoeder van zijn dochter.

²³ De adequaatheid/waardigheid van de man voor de vrouw in het huwelijk krijgt aandacht van de meerderheid van de islamgeleerden, hoewel zij in de definitie daarvan verschillen. Sommigen van hen stellen als voorwaarde voor de waardigheid van de man dat hij met de vrouw op gelijk niveau dient te staan wat betreft de afkomst, religie, vrijheid van gebreken en welzijn. Anderen hebben andere mening. De overwegende stelling is dat adequaatheid/waardigheid in het bijzonder betrekking heeft op de religie en ethiek, zodat een losbandige man of een schuinsmarcheerder niet waardig kan zijn voor een kuis vrouw. Hierbij wordt geen rekening gehouden met afkomst, beroep of rijkdom, zolang de man moslim is en de vrouw en haar bewindvoerders ermee instemmen.

²⁴ Letterlijk betekent asba "nauw getrokken" om iets heen, zoals een tulband en zoals de mannen die tijdens een gevecht rondom een man komen om hem te beschermen van de vijanden. Daarom heeft asba betrekking op de verwanten van mannelijke geslacht.

- D. De moeder van zijn oom (van vaderszijde) en de moeder van zijn tante (van vaderszijde).
- E. De moeder van zijn oom (van moederszijde) en de moeder van zijn tante (van moederszijde).
- F. De tante (van vaderszijde) van zijn zoon en de tante (van vaderszijde) van zijn dochter.
- G. De nicht (dochter van de tante van vaderszijde) van zijn zoon en de nicht (dochter van de tante van vaderszijde) van zijn dochter.
- H. De dochter van de zuster van zijn zoon en de dochter van de zuster van zijn dochter.

2 - Het is voor de zuigelingen van borstvoeding vereist voor het toepassen van het verbod dat de borstvoeding in de eerste twee jaren plaatsvindt met vijf uiteenlopende voedingen waaraan de zuigeling genoeg voeding heeft gehad ongeacht de hoeveelheid van elke voeding.

Artikel 40

1- De aanvraag tot huwelijk wordt voorgelegd aan de districtsrechter tezamen met de volgende documenten:

- A. Een gewaarmerkt/gelegaliseerd uittreksel/afschrift van de registratie van beide partijen bij de burgerlijke stand en hun persoonlijke identiteitsbewijzen.
- C. Een medische verklaring met de strekking dat beide partijen vrij zijn van besmettelijke ziekten en gezondheidsbelemmeringen die het huwelijk verhinderen. De rechter kan deze strekking doen bevestigen.
- D. Een huwelijksvergunning, slechts voor de militairen die werkzaam zijn op vrijwillige basis.
- E. Goedkeuring van het ministerie van Binnenlandse Zaken indien een van de echtgenoten een vreemdeling is.

2. Een buiten de rechtbank gesloten huwelijk kan alleen worden bekrachtigd nadat aan deze procedures/eisen is voldaan, met dien verstande dat indien bevalling of zichtbare zwangerschap zich voordoet, dan zal de bekrachtiging van het huwelijk plaatsvinden zonder dergelijke procedures en zal dit niet in de weg staan van het opleggen van de wettelijke boete.

Artikel 41

De rechter verleent terstond een toestemming voor de uitvoering van de akte/contract nadat de in het vorige artikel genoemde documenten volledig zijn geworden en nadat hij verzekerd is dat de bepalingen aangaande het huwelijk en de echtscheiding bij de partijen bekend zijn. Bij verdenking/twijfel kan hij het bekendmaken daarvan tien dagen schorsen. De rechter bepaalt de wijze van bekendmaking.

Artikel 44

De huwelijksakte dient het volgende te bevatten:

- 1. De volledige namen van beide partijen en hun respectievelijke domicilie;
- 2. De datum en de plaats van het voltrekken van het contract;
- 3. De volledige namen van getuigen en bewindvoerders en hun respectievelijke domicilie;
- 4. Het bedrag van de bruidsgave met vermelding van het voor- en posthuwelijksgedeelte daarvan en of het voorhuwelijksgedeelte wel of niet

ontvangen is;

5. De bijzondere voorwaarden voor zover die er zijn.

6. De handtekeningen van de betrokken partijen, de huwelijksnotaris en de bekrachtiging van de rechter.

Artikel 46

Huwelijksverrichtingen en diens administratieve of gerechtelijke bekrachtiging en het innen van bruidsgave zijn vrijgesteld van alle kosten en heffingen.

Artikel 50

1. Elk huwelijk waarin een van de voorwaarden van het contract ongeldig is, is ongeldig huwelijk.

2. Ongeldig huwelijk heeft geen gevolgen, zelfs als daarin geslachtsgemeenschap tot stand is gekomen, tenzij wordt vastgesteld dat de contractant/huwelijkspartij niet bewust was van de ongeldigheid en diens oorzaak, en in dit geval zullen de gevolgen van het onjuiste huwelijk van toepassing zijn.

Artikel 51

1. Het onjuiste huwelijk voor het plaatsvinden van geslachtsgemeenschap heeft geen gevolgen en wordt als ongeldig huwelijk geacht.

2. Na het plaatsvinden van geslachtsgemeenschap daarin gelden de volgende gevolgen:

A. De bruidsgave wordt het lagere van de twee bedragen: de bruidsgave van gelijkgestelde²⁵ en de overeengekomen bruidsgave.

B. Het bevestigen van nakomelingschap van de kinderen.

C. Verbod op het aanhuwen.

D. Vereiste edda (wachtperiode) na schikkelijke of gerechtelijke ontbinding of na de dood.

E. Vereist edda-onderhoud (in de wachtperiode).

F. Vereiste huwelijksalimentatie als de vrouw niet op de hoogte was dat het huwelijk onjuist was.

G. Geen erflating tussen echtgenoten

Artikel 52

1. Het opgeschorste huwelijk is een juist huwelijk waarvan de werking is opgeschorst tot het verlenen van de toestemming van de betrokkene.

2. De gevolgen van het opgeschorste huwelijk vóór het verlenen van de toestemming zijn dezelfde als bij onjuist huwelijk vóór en na consummatie.

Artikel 54

1. Er is geen limiet aan de minimale en maximale bruidsgave.

2. Alles wat verschuldigd als last kan zijn is volgens de sharia geschikt om te fungeren als bruidsgave, zij het geld, werk of baat/belang.

3. Bij het gedeeltelijk of geheel voldoen aan de bruidsgave is de koopkracht van de bruidsgave ten tijde van het sluiten van het huwelijk doorslaggevend, met dien verstande dat de bruidsgaven op de dag van betaling niet meer mag zijn dan de

²⁵ De bruidsgave van gelijkgestelde vrouwen is de geraamde bruidsgave van een vergelijkbare vrouw van haar van de familieleden van haar vaderszijde, zoals haar zusters en vervolgens haar tantes, zusters van haar vader, enzovoort, gezien de overeenkomstige eigenschappen/kenmerken en status.

bruidsgave van een gelijkgestelde vrouw, tenzij anders is bepaald door een voorwaarde of gebruik/traditie.

4. De bruidsgave van de vrouw wordt beschouwd als een preferente schuld en komt in de rangschikking/volgorde na de in artikel 1120 van het Wetboek Civiel Recht genoemde schuld van de verschuldigde alimentatie.

5. Degene die stelt dat de bruidsgave onderworpen is aan medeplegen of schijn dient dit naar behoren te bewijzen. Als dit vast komt te staan wordt dan stelt de rechter dat de bruidsgave vast op de waarde van bruidsgave van gelijkgestelde zolang de echte overeengekomen bruidsgaven niet aangetoond werd.

6. Elke in de huwelijksakte of echtscheidingsdocumenten genoemde schuld zal als een schriftelijk vastgelegde schuld worden geacht en zal worden beheerd door de bepaling van de eerste alinea van artikel 447 van het Wetboek van Rechtsvorderingen, welke is afgevaardigd bij wetsdecreet nr. 1 van 2016. Een posthuwelijk bruidsgave wordt geacht niet verschuldigd te zijn tot het verstrijken van de edda (wachtperiode) volgens de bepaling van de rechter in het document.

Artikel 57

1. Elke toename, afname of ontlasting van de bruidsgave zal worden buiten beschouwing gelaten wanneer deze plaatsvindt tijdens het huwelijk of de edda (= wachtperiode) na de scheiding en zal worden als ongeldig beschouwd als deze niet bij de rechter tot stand komt. Elke dergelijke afwikkeling bij de rechter zal worden toegevoegd aan het oorspronkelijke contract voor zover deze door de ander man is aanvaard.

2. De vrouw heeft het recht om haar gegeven ontslag van schuld in te trekken en heeft recht op haar bruidsgave als haar man van haar scheidt door middel van een onrechtvaardige/ongegronde echtscheiding.

Artikel 59

1. Het recht van de vrouw op de gehele bruidsgave vervalt als de baën-scheiding/definitieve echtscheiding (*zie uitleg van baën-scheiding bij voetnoot van artikel 108*) tot stand komt door een oorzaak aan de zijde van de vrouw vóór het plaatsvinden van de geslachtsgemeenschap en het intieme samenzijn naar behoren.

2. Het recht van de vrouw op de gehele bruidsgave vervalt als zij haar man vermoordt op een wijze van doding die het erven onmogelijk maakt, en het gedeelte daarvan dat reeds was ontvangen dient te worden geretourneerd.

Artikel 61

1- De bruidsgave van gelijkgestelde vrouw is van toepassing op het juiste contract na het plaatsvinden van geslachtsgemeenschap indien de bruidsgave daarin niet bepaald wordt of onjuist bepaald.

Artikel 62

1. Als de echtscheiding tot stand komt heeft vóór het plaatsvinden van de geslachtsgemeenschap en het intieme samenzijn naar behoren dan betaalt de man aan zijn gewezen vrouw een vergoeding die overeenkomt met de kosten van de kledingen van gelijkgestelde vrouwen wanneer zij zich buitenshuis begeven. Daarbij wordt rekening gehouden met de situatie van de man, doch kan deze niet meer bedragen dan de helft van de bruidsgave van een gelijkgestelde vrouw.

2. De rechter kan beschikken een dergelijke vergoeding te betalen als één som of in termijnen.

Artikel 64

1. Als een man in het huwelijk treedt tijdens zijn terminale ziekte met een bruidsgave die meer is dan de bruidsgave van een gelijkgestelde vrouwen, dan wordt op het excessieve gedeelte de bepalingen van het testament toegepast.

2. Als een vrouw in het huwelijk treedt tijdens haar terminale ziekte met een bruidsgave die minder is dan de bruidsgave van een gelijkgestelde vrouwen, dan zijn haar erfgenamen gerechtigd aanvulling tot de bruidsgave van een gelijkgestelde vrouwen te vorderen.

Artikel 67

Het is niet toegestaan voor man om met zijn vrouw te laten wonen in één huis met een andere vrouw met wie hij tegelijkertijd gehuwd is zonder haar toestemming. Een dergelijke toestemming kan zij later intrekken als zij er leed van ondervindt.

Artikel 70

De vrouw is verplicht tezamen met haar man te reizen tenzij anders is bepaald in de voorwaarde van het contract, of de rechter een oorzaak vindt om het reizen te verbieden.

Artikel 73

Het recht van de vrouw op onderhoud/alimentatie vervalt bij ontbreken van sharia-rechtvaardiging in de volgende gevallen:

1. Als zij geslachtsgemeenschap met haar man weigert.
2. Als zij weigert naar de echtelijke woning te verhuizen.
3. Als zij de echtelijke woning verlaat.
4. Als zij de man verhindert de echtelijke woning binnen te komen.
5. Als zij weigert met haar man mee te reizen.
6. Als zij buitenshuis expliciet of impliciet werkt zonder toestemming van haar man, tenzij zij anders bepaald heeft in het huwelijkscontract.

Artikel 74

De vrouw krijgt geen edda-alimentatie (in de wachtperiode) na het overlijden van haar man tenzij zij zwanger is.

Artikel 75

De vrouw heeft het recht in de echtelijke woning te wonen gedurende haar edda-periode (in de wachtperiode) na het overlijden van haar man.

Artikel 78

1. Bij uitspraak wordt alimentatie aan de vrouw toegekend vanaf de datum van de onthouding van het uitgeven aan haar levensonderhoud door de man die hiervoor aansprakelijk is.

2. De beschikking kent niet meer toe dan alimentatie voor twee jaren voorafgaande aan de vordering.

Artikel 80

1. Indien aan de vrouw alimentatie van de man door de rechter toegewezen wordt, en deze alimentatie van hem niet geïnd kan worden, dan zal degene die met haar levensonderhoud wordt belast, als deze anders is dan haar man, het opgelegde

bedrag aan haar uitgeven en dan heeft hij dan het recht dit bedrag op de man te verhalen.

2. Als zij een toestemming krijgt om te lenen van iemand die niet belast is met haar levensonderhoud, dan kan de lening schieter kiezen tussen de lening op de man te verhalen of op haar en zij verhaalt deze op haar man.

3. De draagkrachtige vrouw kan indien haar man onmachtig is om te betalen aan de rechter vragen om haar te machtigen aan het gezin te spenderen en voor haar een alimentatiewaarde te bepalen, welke alimentatie als schuld bij de man blijft en door haar gevorderd kan worden wanneer zijn situatie wordt verbeterd.

Artikel 84

Alimentatie voor de eddah (wachperiode) is zoals huwelijksalimentatie en wordt toegewezen bij beschikking vanaf de datum waarop de eddah-plicht zich manifesteert, en de beschikking mag deze niet langer dan een jaar laten duren.

Artikel 87

1. Echtscheiding komt tot stand verbaal en schriftelijk en bij degene die niet in staat is zich uit te drukken door middel van begrijpelijke gebaren.

2. De man kan derden machtigen om de scheiding voor hem te regelen.

3. De man kan zijn de vrouw machtigen om zichzelf te doen scheiden.

4. Als de gemachtigde vrouw zichzelf doet scheiden dan zal deze scheiding een baën saghir²⁶-scheiding zijn, tenzij deze de scheiding de derde is die drie scheidingen compleet maakt.

5. Als de machtiging van de vrouw in het huwelijkscontract vastgelegd werd ten tijde van de huwelijksluiting, dan heeft de man geen recht op intrekking daarvan en de machtiging wordt niet ongeldig door het verdwijnen van de competentie van de man.

Artikel 88

1. Als bij de rechtbank een geding wordt voorgelegd voor de scheiding door de man of Mukhaläh (= onttrekken/losmaken) (*scheiding door de vrouw tegenover het afstaan van enige rechten van haar*), dan zal de rechter de behandeling daarvan minimaal één maand uitstellen in de hoop op verzoening. Gedurende deze periode kan de rechter naar eigen inzicht de hulp roepen van de familie van de man en vrouw of een van de gezinshervorming centra.

2. Als de man na het verstrijken van de termijn volhardt in scheiding of de partijen aangedrongen op mukhaläh dan zal de rechter beide partijen oproepen, luisteren naar hun geschil en trachten dit geschil op te lossen en het voortzetten van het huwelijksleven te bewerkstelligen.

3. Als dergelijke pogingen niet slagen, dan zal de rechter toestaan dat echtscheiding of mukhaläh wordt geregistreerd, en de echtscheiding wordt geacht van kracht te zijn vanaf de datum van diens voltrekking (*door de uitspraak van de man*).

²⁶ Baën saghir-scheiding betekent "kleine definitieve echtscheiding", d.w.z. deze scheiding geeft geen recht op intrekking daarvan door de man gedurende de wachperiode maar geeft wel de mogelijkheid om te hertrouwen als zijde de eerste of de tweede definitieve scheiding, in tegenstelling tot de Baën kabir-scheiding (=grote definitieve echtscheiding), de derde definitieve scheiding, die geen recht geeft op hertrouwen voordat de vrouw met een andere man huwt en van hem scheidt.

4. Het geding wordt geannuleerd na drie maanden van de datum van het verzoek als geen van de partijen zich hiervoor meldt.

Artikel 89

1- Scheiding²⁷ door een dronkaard, gedwongen man, krankzinnige, zwakzinnige, furieuze of een man die zich vergiste wordt niet gerealiseerd.

2 – De furieuze persoon is degene die door woede zijn zelfbeheersing verliest en niet weet wat hij zegt.

3. De man die zich vergiste is de man die zijn mond voorbij praat en haastig de scheiding uitspreekt zonder opzet.

Artikel 92

1. Een (multipiele) scheiding²⁸ welke verbonden is aan een getal in woord of met een teken/gebaar telt slechts voor één maal.

2. Echtscheiding welke herhaald wordt in een enkele zitting is een scheiding even veelvuldig als de herhalingen, behalve als de bedoeling van herhaling om te bevestigen was, dan wordt deze een enkelvoudige scheiding en de scheidende man bevestigt dit met een verklaring onder ede.

3. Echtscheiding welke herhaald wordt in meerdere zittingen is een scheiding even veelvuldig als de herhalingen, zolang de vrouw in de wachtperiode is.

Artikel 93

1. Echtscheiding komt tot stand wanneer deze uitgesproken wordt in gebruikelijk expliciete uitdrukking zonder de noodzaak van de intentie/opzet.

2. Echtscheiding komt tevens tot stand met metaforische²⁹ uitdrukkingen die de betekenis van de scheiding inhouden en dergelijke, en hiervoor is intentie/opzet noodzakelijk.

3. De gescheiden man dient zijn scheiding te bekrachtigen door middel van twee getuigen of zijn eigen verklaring bij de bevoegde rechtbank binnen dertig dagen na zijn scheidingsuitspraak. Daarbij is hij onderworpen is de sancties van overtredingen van administratieve beslissingen zoals bepaald is in het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 96

1. Mukhaläh (*door de vrouw geëiste scheiding tegenover het afstaan van enige rechten van haar*) komt tot stand (*door uitspraak van de man*) verbaal en alsmede schriftelijk wanneer de man en vrouw begrijpen diens inhoud.

2. Beide partijen hebben het recht hun goedkeuring voor de mukhaläh in te trekken voordat de andere partij deze accepteert.

Artikel 100

1. Mukhaläh wordt beschouwd als ontbinding, geen scheiding en telt dus niet mee bij het aantal scheidingen.

²⁷ Scheiding komt tot stand wanneer de man doelbewust tegen zijn vrouw zegt: je bent gescheiden. Deze uitspraak van de man is de echtscheiding volgens de sharia.

²⁸ Wanneer de man tegen zijn vrouw zegt: ik scheid je drievoudige scheidingen telt deze slechts als één scheiding.

²⁹ Scheiding uitspreken met metaforische uitdrukkingen zoals: "ga naar je ouders" of "het is over tussen ons" vereist wel intentie/opzet om te willen scheiden.

2. Mukhaläh wordt juist geacht ongeacht of de man en vrouw van de mukhaläh een vergoeding voor de mukhaläh hebben bepaald/genoemd of uitgesloten, daarover stilgezwegen of dat deze vergoeding onjuist/ongeldig is.

Artikel 102

1. Indien in de mukhaläh is bepaald dat de man ontheven is van het betalen van de voedingskosten van de zuigeling, of bepaald dat de zuigeling bij zijn moeder een bepaalde tijd verblijft gedurende welke periode zij de kosten van de zuigeling betaalt, en zij trad daarna in het huwelijk of liet de zuigeling teruggaan naar de man, dan dient de vrouw de kosten van de voeding van de zuigeling of zijn kosten in de resterende periode aan de man te betalen.

2 - Als de moeder krap bij kas is ten tijde van mukhaläh of later dan wordt de vader geboden de koste van het kind te betalen en deze kosten zijn dan een schuld van de moeder aan hem.

Artikel 105

1. De man en de vrouw zijn gerechtigd ontbinding van het huwelijk te vragen als de andere huwelijkspartij aan een van de ziekten lijdt die consummatie weerhouden of niet compleet maken of een duurzame afstotende ziekte of angstaanjagende hinderlijke ziekte of infectieziekte heeft, ongeacht of deze ziekte voor het sluiten van het contract aanwezig was en die andere partij ermee tevreden was of dat deze ziekte na het sluiten van contract zich manifesteerde.

2- De andere huwelijkspartij moet vrij zijn van de ziekten en kwalen die in de vorige alinea zijn genoemd.

Artikel 106

Het recht op ontbinding van het huwelijk wegens de ziekten vervalt nooit.

Artikel 108

1. Ontbinding van het huwelijk wegens de ziekten en kwalen wordt als ontbinding beschouwd en geen scheiding.

2. De bruidsgave vervalt vóór of na consummatie, als het mankement voor of na het sluiten van het contract bij de vrouw was en dit voor de man verborg.

Artikel 109

1. Als de man afwezig is langer dan een jaar heeft, kan zijn vrouw de rechter vragen om haar te scheiden van hem op grond van de leed die zij ondervindt wegens zijn afwezigheid, zelfs wanneer hij geld heeft waarvan zij kan uitgeven.

2. Als de man een gevangenis straf van meer dan drie jaar wordt opgelegd, dan kan zijn vrouw na zes maanden gevangenschap aan de rechter vragen om haar te scheiden van hem op grond van de leed die zij ondervindt wegens zijn afwezigheid, zelfs wanneer hij geld heeft waarvan zij kan uitgeven.

3. Als de vrouw haar stelling met bewijst kan aantonen, laat de rechter haar de eed afleggen inzake de leed die zij ondervindt door de afwezigheid van haar man.

4. Deze scheiding is rajī-scheiding³⁰. Indien de afwezige man terugkeert of de gevangene vrijgelaten wordt terwijl de vrouw nog in de edda-periode (wachterperiode) is, dan is hij gerechtigd haar wederom tot zijn vrouw terug te nemen.

Artikel 110

1- De vrouw kan een verzoek tot echtscheiding indienen wanneer haar aanwezige man het uitgeven aan zijn vrouw weigert en hij geen zichtbaar geld heeft en zijn onmacht om levensonderhoud te bekostigen is niet bewezen.

2. Indien hij zijn onmacht bewijst of indien hij afwezig is, dan geeft de rechter hem een redelijke periode van maximaal drie maanden. Als hij dan nog niet betaalt dan zal de rechter hun scheiding uitspreken.

3. De scheiding wegens het ontbreken van bekostiging is een rajī-scheiding. De man kan zijn vrouw wederom terugnemen terwijl zij nog in de edda-periode (wachterperiode) is, op voorwaarde dat hij aantoont dat hij liquiditeit heeft en verklaart te bekostigen.

Artikel 111

1. De vrouw is gerechtigd om scheiding te vragen als haar man haar verlaat (= *in de steek laat, vermoedelijk met de nadruk op het negeren van geslachtsgemeenschap met haar*) of een eed aflegt dat hij haar zal negeren voor een periode van vier maanden of langer.

2. Als de man zich volgbaar stelt aan de bepaling van de rechter dat hij het verwaarlozen afzweert, dan zal de rechter voor hem een geschikte periode geven en als hij weigert, dan zal de rechter haar scheiding van hem uitspreken als enkelvoudige reji-scheiding.

3. Voor de juistheid van herstellen dient dit bij daad (daadwerkelijk) plaats te vinden, tenzij er een sharia-oorzaak is die de daad in de weg staat en dan is herstellen mogelijk op een verbale wijze.

Artikel 117

Als de man zijn vrouw scheidt door zijn eigen individuele wil zonder aannemelijke reden en zonder haar verzoek, dan komt zij in aanmerking voor een vergoeding van haar gewezen man, die afhankelijk is van zijn situatie en niet meer mag bedragen dan een alimentatie van drie jaar voor gelijkgestelde vrouwen boven de alimentatie voor haar edda-periode (= pachterperiode). De rechter kan daarbij bepalen dat deze vergoeding betaald dient te worden in een som of in termijnen afhankelijk van de situatie.

Artikel 118

1. Rajī-scheiding (= wederkeer-scheiding) heft het huwelijk niet op en de man heeft in de loop van de edda-periode (= wachterperiode) het recht zijn gescheiden vrouw terug te nemen verbaal of met daad. Dit recht vervalt niet door het afstaan.

2. Het is noodzakelijk voor de juistheid van terugkeer op een verbale wijze dat het voltooid wordt en dat de man zijn gescheiden vrouw hiervan in kennis stelt tijdens haar edda-periode (wachterperiode).

³⁰ Rajī-scheiding (= wederkeer-scheiding) geeft mogelijkheid tot het intrekken van de scheiding door de man gedurende de edda-periode/wachterperiode.

3. De gescheiden vrouw wordt onwettig voor de man en het recht op wederkeren vervalt na afloop van de edda-periode (wachterperiode) van de rajī-scheiding.

Artikel 121

De edda-periode (wachterperiode) van de niet zwangere vrouw voor echtscheiding of ontbinding is als volgt:

1. Drie volledige menstruatieperioden voor de vrouw die menstrueert. De stelling/verklaring van de vrouw dat haar menstruatie is beëindigd wordt niet gehoord vóór het verstrijken van drie maanden na echtscheiding of ontbinding.
2. Een volledig jaar voor de vrouw zonder menstruatie, die geen menstruatie had of wel gehad heeft en daarna stopgezet werd, zolang zij de leeftijd van menopauze niet bereikt heeft.
3. Drie maanden voor de vrouw in de menopauze en de vrouw die continu bloedt.

Artikel 125

1. De edda-periode begint in het juiste huwelijk vanaf de datum van echtscheiding, ontbinding of de datum van het vonnis van de sharia-rechtbank.
2. De edda-periode begint in het onjuiste huwelijk met consummatie vanaf de datum van verlating of overlijden of de datum van het vonnis van de sharia-rechtbank.

Artikel 127

1. Als de man overlijdt terwijl de vrouw in de edda-periode (wachterperiode) van een rajī-scheiding is, dan verandert haar edda in overlijdens-edda en wordt het voorafgaande niet verrekend.
2. Als de man overlijdt terwijl de vrouw in de edda-periode (wachterperiode) van een baën-scheiding is, dan maakt zij deze periode compleet af en het is niet meer noodzakelijk na het overlijden.
3. Als de man overlijdt op een ziekbed dan zal de langste periode van de twee van kracht zijn: de overlijdens-edda of baën-edda.

Artikel 128

1. Nakomelingschap staat vast door huwelijk, verklaring of bewijsmiddel.
2. Met uitzondering van de man en vrouw, in geval van geschil over nakomelingschap van een kind of het uitsluiten daarvan wordt gebruik gemaakt van DNA.
3. De kortste duur van de zwangerschap is honderdtachtig dagen en de langste duur driehonderdvijfenzestig dagen.
  1. Bij de verzorger is vereist (*zie artikel 137*):
    - A. Rationeel te zijn.
    - B. Puber/Adolescent te zijn (vanaf de leeftijd waarin men in staat is te zijn om seksueel te functioneren).
    - C. Betrouwbaar te zijn
    - D. In staat te zijn het verzorgde kind te verzorgen en op te voeden.
    - E. Dezelfde religie aan te hangen als het verzorgde kind na de voltooiing van de leeftijd van vijf jaar.

- F. Vrij te zijn van ernstige besmettelijke ziekten.
- G. Niet eerder te zijn veroordeeld wegens een misdrijf van eer.

2. Bij de verzorgende vrouw is naast de bepalingen van lid 1 van dit artikel bovendien vereist dat zij niet gehuwd is met een echtgenoot die een vreemde is van het verzorgde kind, tenzij de rechtbank anders van oordeel is ter bescherming van het belang van het kind.

2. Bij de verzorgende man is naast de bepalingen van lid 1 van dit artikel bovendien vereist dat:

- A. Bij hem een vrouw aanwezig is die in staat die geschikt is verzorging te bieden.
- B. Dat hij een baarmoeder-verwante die onwettig-taboe is voor het verzorgde kind is indien hij een vrouw is (*dit is niet logisch maar zo luidt de Arabische tekst, wellicht wordt hiermee de in A genoemde vrouw bedoeld*).

Artikel 139

1. Het recht op verzorging komt toe aan de moeder dan aan de vader, de moeder van de moeder en verder in een opgaande lijn, vervolgens aan de moeder van de vader en verder in een opgaande lijn, dan aan volle zuster, de zuster van de zijde van de moeder, de zuster van de zijde van de vader, de dochter van de volle zuster, de dochter van de halve zuster van moederszijde, de dochter van halve zuster van vaderszijde, de zusters van de moeder, de zusters van de vader, in deze volgorde en dan aan de familieleden van mannelijk geslacht, met uitzondering van de vader, in de volgorde van erfenis.

2. Het recht van de verzorgster die eigen kinderen verzorgt vervalt niet wegens haar werk als zij hen op een aanvaardbare wijze verzorgt.

3. De verzorger is gerechtigd aan de rechter te vragen om de overdracht van het kleine kind. De rechter dient te beschikken deze overdracht tot stand te brengen zonder een geschillengeding nadat haar/zijn recht op voogdij vast komt te staan. De rechter beslist tevens een tijdelijke alimentatie voor het kind op te leggen aan degene die de rechter hiermee belast acht. De beschikking van de rechter wordt door de desbetreffende uitvoerende instanties uitgevoerd, en degene die bezwaar heeft tegen de overdracht of tegen de oplegging of waarde van de alimentatie dient zijn grief in te dienen bij de bevoegde rechtbank om in beroep te gaan tegen deze beslissing. Het proces wordt dan onderworpen aan de procedures van beroepen tegen sharia-beschikkingen en het aanhangig maken van dit geding heeft geen effect op het uitvoeren van de beschikking totdat een definitieve uitspraak wordt uitgesproken.

Artikel 146

1. De periode van verzorging eindigt voor de jongen en meisje bij de voltooiing van vijftien jaar.

2. Het kind kan niet kiezen tussen zijn ouders.

3. De vader kan de rechter verzoeken het kind wiens verzorgingsperiode is voltooid aan hem over te dragen volgens de procedures bepaald in de derde alinea van artikel 139 van deze wet.

Artikel 148

1. Elke van de ouders heeft het recht om zijn/haar minderjarige kinderen regelmatig te zien op hun verblijfplaats. Bij verzet hiertegen is de rechter bevoegd te bevelen dit recht te waarborgen en zal de wijze bepalen voor onmiddellijk uitvoering daarvan

zonder de noodzaak voor een vonnis van de basisrechtbank. Degene die tegen de omgang of de wijze daarvan wil opkomen dient contact te nemen met de rechtbank en degene die het bevel van de rechter overtreedt wordt onderworpen aan de bepalingen van het Wetboek van Strafrecht.

2. De ouders van een overleden of afwezige ouder, of die overleden of afwezig wordt geacht, hebben hetzelfde recht als in de voorgaande paragraaf aan de ouders is gegeven.

Artikel 150

1. Geen van beide ouders is toegestaan tijdens het huwelijk met zijn/haar kind buiten de Syrische Arabische Republiek te reizen zonder toestemming van de andere ouder, tenzij het belang van het kind anders vereist. Deze wordt door de rechter beoordeeld in een gemotiveerde beslissing.

2. Geen van beide ouders is toegestaan in de periode van verzorging met het kind buiten de Syrische Arabische Republiek te reizen zonder toestemming van de andere ouder, tenzij het belang van het kind anders vereist. Deze wordt door de rechter beoordeeld in een gemotiveerde beslissing.

3. De rechter kan de verzorgende moeder te machtigen om te reizen binnen de Syrische Arabische Republiek tot de stad waar zij woont of werkt bij een openbare lichamen, mits het belang van het verzorgde kind wordt gediend.

4. De grootmoeder van moederszijde heeft in paragraaf 3 van dit artikel aan de moeder gegeven recht.

Artikel 159

Iedere behoevende persoon die niet in staat is geld te werven wegens lichamelijk of geestelijk gebrek, dient zijn levensonderhoud te worden betaald door de genen van zijn draagkrachtige familieleden die van hem erven naar ratio van hun erfdelen. Is er geen draagkrachtige familielid dan komen de kosten van zijn levensonderhoud voor rekening van de staat.

Artikel 160

Kosten van zijn levensonderhoud van de behoevende zijn de plicht van zijn draagkrachtige familieleden in de volgorde van erfenis, zelfs in geval van verschillende Godsdiensten.

Artikel 161

1. De rechter beveelt levensonderhoudskosten te betalen aan familieleden vanaf de datum van de vordering.

2. De rechter beveelt levensonderhoudskosten van de kinderen van hun vader over een periode voorafgaand aan de vordering, met dien verstande dat deze periode niet langer dan een jaar kan zijn.

Artikel 167

1. Degene aan wie een toestemming voor het beheren/management is verleend dient een jaarrekening aan de rechter voor te leggen.

2. Bij het beoordelen van de rekening hoort de rechter de mening van de bewindvoerder of voogd en kan hij bevelen het beschikbare inkomen dat overbleef te storten bij de kasbeheerder van de rechtbank of bij een bank van zijn keuze.

3. De voogd is niet gerechtigd van het gestorte geld iets op te nemen zonder toestemming van de rechter.

Artikel 176

1 - De vader en grootvader kunnen bij het verliezen/vermissen van de vader een gekozen voogd benoemen voor zijn minderjarige kind of ongeboorte vrucht, en kunnen deze benoeming ongedaan maken.

2. De voogdij over het geld van de minderjarigen na het overlijden van de vader komt toe aan de door de vader gekozen voogd, zelfs indien deze voogd niet van hun familie is.

3. Na het overlijden wordt de voogdij aan de rechtbank voorgelegd om te bekrachtigen als deze aan de sharia-eisen voldoet.

Artikel 185

1. De voogd dient jaarlijks een rekening in ondersteunend met de documenten in overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

2. De rechter kan ontheffing van het indienen van de jaarrekening verlenen aan de voogd als het geld van de minderjarige niet meer dan honderdduizend Syrische ponden/lire bedraagt.

Artikel 193

1. Als de voogd een van de plichten die hem op grond van deze wet zijn opgelegd overtreedt, dan is hij aansprakelijk voor de schade die de minderjarige oploopt wegens zijn verzuim en zal hij als garant voor hem staan evenals de gevolmachtigde.

2. De rechter kan hem opleggen een schadevergoeding van maximaal vijftigduizend Syrische pond/lire aan de minderjarige te betalen, hem abstineren van zijn gehele loon of een gedeelte daarvan en afzetten, of één van deze sancties opleggen, en dat staat niet in de weg van de zekerheid als bedoeld in de voorgaande paragraaf, en het is mogelijk de voogd te ontheffen van al deze sancties of een deel daarvan als hij zijn verzuim herstelt.

Artikel 213

1. Het testament welk bestemd is voor God de Almachtige en de filantropisch werk is zonder bepaling van instanties die het werk van de goede doelen doen.

2. Het testament welk bestemd is voor gebedsplaatsen, verenigingen en particuliere instellingen, wetenschappelijke instellingen en andere openbare instellingen wordt besteedt aan diens gebouwen, instellingen en diens behoevende mensen en andere van diens zaken, voor zover er geen specificatie over het uitgeven is bepaald met aantoonbaar bewijs.

Artikel 257

1. Als de man sterft en hij had kinderen van zijn zoon of kinderen van zijn dochter, en die zoon of dochter stierf vóór hem of tezamen met hem, dan hebben deze kleinkinderen van hem recht op een testament voor een derde deel van zijn nalatenschap met de volgende waarde en voorwaarden:

A. Het verplichte testament voor deze kleinkinderen is de hoeveelheid van hun aandeel van wat hun vader of moeder erft van zijn overleden vader, indien het overlijden van hun vader of moeder na het overlijden van zijn/haar genoemde vader

plaatsvindt, en dit mag niet meer bedragen dan een derde deel van de nalatenschap.

B. Deze kleinkinderen komen niet in aanmerking voor een testament als zij erfgenamen zijn van het voorgeslacht van hun vader of moeder, ongeacht of deze hun grootvader of grootmoeder is, of als hij reeds een testament voor hen heeft gemaakt of hen tijdens zijn leven zonder vergoeding het aandeel gegeven had die zij dienen te krijgen bij dergelijk verplichte testament. Als hij minder dan dit in zijn testament bepaalde, dan dient dit aangevuld te worden en als hij meer bepaalde, dan is het excès een optioneel testament. Als hij slechts aan enige van hen legateerde, dan is er een testament voor de anderen nodig met de waarde van hun aandelen.

C. Dit testament is geldig voor de eerst graad van de kinderen van de zoon en de kinderen van de dochter, waarbij het aandeel van het kind van mannelijk geslacht gelijk is aan het aandeel van het kind van vrouwelijk geslacht.

2. Dit verplichte testament heeft voorrang op de optionele testamente bij voldoening daaraan uit een derde van de nalatenschap.

Artikel 278

1. Asba met een andere is: de zusters van beide ouders of van vaderszijde die er zijn tezamen met de dochters of dochters van de zoon enzovoort in een nederdalende lijn. Zij krijgen de rest van de nalatenschap nadat aan de verplichte rechten is voldaan.

2. In dit geval worden de zusters van beide ouders beschouwd als broers van beide ouders en de zusters van vaderszijde beschouwd als broers van vaderszijde en zij krijgen hun plaats in de prioriteit qua categorie en kracht ten opzichte van de overige asba-verwanten.

Artikel 279

1. Indien de asba grootvader (vader van de vader) aanwezig is tezamen met de broers en zusters van beide ouders of van de vaderszijde, dan deelt hij met hen samen alsof hij een broer is voor zover zij slechts van mannelijk geslacht zijn of van mannelijk en vrouwelijk geslacht of asba vrouwen met de ervende tak (= nageslacht) van de vrouwen.

2. Is de grootvader aanwezig tezamen met de zusters die niet asba werden met mannen en evenmin met de ervende tak van vrouwen, dan is zijn recht via asba-regeling het overgebleven deel nadat aan de houders van de verplichte rechten is voldaan.

3. Echter, indien de verdeling of asba erfenis op de bovengenoemde wijze de grootvader belet te erven of hem minder dan een zesde doet erven, dan wordt hij geacht een houder te zijn van verplicht recht op een zesde.

4. In de verdeling wordt geen rekening gehouden met de bedekte/gesluierde³¹ broers en zusters van de vaderszijde.

³¹ Het bedekken/sluieren in sharia-leer : is een geheel of gedeeltelijke verhindering/weerhouden van erving. Het bedekken/sluieren is verdeeld in twee sectoren: de ene is bedekken door de beschrijving voor het bestaan van een van de belemmeringen voor de erfenis, en de andere wegens aanwezigheid van gronden die de erfenis blokkeren en de tweede is het bedekken van een persoon ter ontneming, zoals de grootmoeder die bedekt wordt door de moeder en de grootvader die bedekt wordt door de vader, omdat deze een hogere plaats heeft in asba,

Artikel 305-bis:

Met betrekking tot de takken in elke in deze wet genoemde juridische kwestie wordt de meest overwegende stelling in de doctrine van de stroming-leer/school waaruit deze kwestie is afgeleid geraadpleegd.

Artikel 2:

Deze wet wordt gepubliceerd in het staatsblad.

Damascus op 2-6-1440 Hijri, overeenkomende met 7-2-2019 A.D.

President van de Republiek

Bashar al-Assad

2. De Nederlandse vertaling van de Wet 13/2021

Wet nr. (13) (President van de Republiek)

Op grond van de bepalingen van de Grondwet.

En op basis van hetgeen is goedgekeurd door de Volksvergadering in haar zitting gehouden op 17-7-1442 AH, overeenkomend met 3-1-2021 AD.

Vaardigt het volgende uit:

Hoofdstuk Eén Definities, Oprichting en Taken

Artikel (1)

– De volgende woorden en uitdrukkingen hebben, waar zij ook worden gebruikt bij de toepassing van de bepalingen van deze wet, de betekenis die naast elk ervan is aangegeven: De Staat: De Syrische Arabische Republiek.

Het Ministerie: Het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

De Minister: De Minister van Binnenlandse Zaken.

De Centrale Administratie: De Centrale Administratie voor Burgerlijke Zaken in het Ministerie.

Het Algemeen Directoraat: Het Algemeen Directoraat van de Burgerlijke Stand.

Het Directoraat: Het Directoraat voor Burgerlijke Zaken in het gouvernement, waaraan de burgerlijke-standregistercentra in het gouvernement zijn verbonden.

Het Centrum: Het Burgerlijke-Standregistercentrum.

Het Hoofd van het Centrum: De persoon die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de taken van het Burgerlijke-Standregistercentrum zoals uiteengezet in Artikel Twee van deze wet.

Syrian One-Secretariaat: De databank die alle gegevens van de burgers van de Staat bevat, waarin hun gebeurtenissen worden geregistreerd waar deze zich ook voordoen, en waarin de burger wordt vertegenwoordigd door één enkel dossier geïdentificeerd door zijn nationaal nummer, en die tevens gebeurtenissen van niet-Syriërs bevat die zich op het grondgebied van de Staat voordoen.

Het Burgerlijk Register: Het papieren of elektronische register waarin gebeurtenissen van de burgerlijke stand worden vastgelegd op basis van de documenten van deze gebeurtenissen.

Bewijsstukken: Alle attesten en documenten die zijn goedgekeurd voor de registratie van een gebeurtenis van de burgerlijke stand in het Syrian One-Secretariaat.

Het Dossier: Alle gegevens met betrekking tot de burger die zijn geregistreerd in het burgerlijk register.

Belangrijkste gegevens van het Dossier: Nationaal nummer – voornaam – achternaam – naam van de vader – naam van de moeder – plaats en datum van geboorte.

De Gebeurtenis: Elke gebeurtenis met betrekking tot de burgerlijke stand zoals geboorte, overlijden, huwelijk of echtscheiding en wat daaruit voortvloeit.

Het Uittreksel: Een document uitgegeven door burgerlijke-standregistercentra met betrekking tot het dossier van de burger.

Archivering: Het proces van het omzetten van papieren documenten naar geautomatiseerde bestanden (indexering – zoeken – rapporten).

Geslacht: Mannelijk of vrouwelijk.

De Familie: Een groep huishoudens die tot één oorsprong teruggaat.

Het Gezin: De groep bestaande uit vader, moeder en kinderen.

De Burger: Eenieder die de nationaliteit van de Staat bezit.

Achternaam: De familienaam of wat daarvoor in de plaats treedt uit de namen van voorouders.

Niet-Geregistreerde Persoon: Een persoon van wie de vader of de ouders zijn geregistreerd in de burgerlijke registers van de Staat, of die naar oorsprong daartoe behoort, en die niet werd geregistreerd binnen de voor registratie vastgestelde termijn.

De Melder: De persoon die – overeenkomstig deze wet – is aangewezen om melding te doen van het plaatsvinden van een specifieke gebeurtenis van de burgerlijke stand. Het Certificaat: Het document dat door de krachtens deze wet bevoegde instanties wordt opgesteld voor een gebeurtenis van de burgerlijke stand.

Het Nationaal Nummer: Het nummer dat voor de burger wordt gegenereerd onmiddellijk bij zijn registratie in het burgerlijk register.

Het Adres: De plaats waar de burger verblijft binnen het grondgebied van de Staat of daarbuiten.

Gevangenisstraf: Een straf van strafrechtelijke aard.

Artikel (2)

In elke plaats binnen het grondgebied van de Staat wordt bij besluit van de Minister een burgerlijke-standregistercentrum opgericht overeenkomstig de vereisten van het algemeen belang.

Artikel (3)

A- Het hoofd van het burgerlijke-standregistercentrum wordt benoemd bij besluit van de Minister en dient te worden gekozen uit de ambtenaren van de eerste categorie, bij voorkeur houders van een diploma in de rechten, en degenen die over technische en administratieve ervaring beschikken.

B- Eén of meer plaatsvervangers van het hoofd van het centrum worden benoemd, en het is vereist dat zij beschikken over administratieve en technische ervaring, met voorrang gegeven aan de eerste categorie, vervolgens de tweede.

C- In het geval dat de functie van hoofd van het centrum vacant wordt of hij om welke reden dan ook afwezig is van het werk, neemt de oudste van zijn plaatsvervangers de taken van het centrum waar gedurende de gehele periode van zijn afwezigheid.

D- De hoofden van de centra, hun plaatsvervangers en alle overige werknemers daarin volgen gespecialiseerde opleidingscursussen op administratief en technisch gebied, waarvan de curricula worden vastgesteld bij besluit van de Minister.

Artikel (4)

Het Centrum neemt de volgende taken op zich:

A- Geautomatiseerde registratie van de dossiers van burgers en de gebeurtenissen van de burgerlijke stand die hen betreffen, ongeacht of deze binnen of buiten de Staat plaatsvinden, en de afgifte van de daarmee verband houdende documenten.

B- Afgifte van persoonlijke en gezinsidentiteitskaarten aan burgers overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

C- Geautomatiseerde registratie van gebeurtenissen van de burgerlijke stand die zich binnen de Staat voordoen voor niet-Syriërs overeenkomstig de geldende wetten, archivering van hun certificaten, en afgifte van de daarmee verband houdende documenten.

D- Archivering van certificaten en documenten van gebeurtenissen.

Hoofdstuk Twee Het Burgerlijk Register

Artikel (5)

A- Het systeem van het burgerlijk register is gebaseerd op het volgende:

1- De verplichting van de burger om alle gebeurtenissen die zich voordoen met betrekking tot zijn burgerlijke staat of adres te registreren.

2- Het invoeren van dossiers en gebeurtenissen en bewijzen van identiteitsverificatie, het opslaan daarvan, het verstrekken van uittreksels daaruit en de afgifte van de daarmee verband houdende documenten, overeenkomstig hetgeen is vastgelegd in het Syrian One-Secretariaat.

3- Het waarborgen van de vertrouwelijkheid van het burgerlijk register en de daarin opgenomen gegevens en informatie, en het verbieden van toegang daartoe behalve door bevoegde werknemers en binnen de grenzen van hun bevoegdheden en taken. Indien noodzakelijk, in gevallen van vervalsing, geschiedt de toegang tot deze registers en hun documenten ter plaatse van de registers door het rechterlijk college of door wie het daartoe aanwijst.

B- De openbare entiteiten die met het Syrian One-Secretariaat kunnen worden gekoppeld, alsmede de bevoegdheden en regels van een dergelijke koppeling, worden vastgesteld door een besluit van de Minister.

Artikel (6)

De in het burgerlijk register geregistreerde burgerlijke dossiers hebben rechtsgeldige bewijskracht en worden beschouwd als een bron voor bevolkingsstatistieken in hun verschillende vormen.

Artikel (7)

Burgerlijke registers en hun programma's worden beschouwd als permanente essentiële nationale documenten, en alle noodzakelijke maatregelen worden genomen om deze te bewaren, hun integriteit te waarborgen, hen te beschermen tegen verlies, manipulatie of beschadiging, en de beste technische middelen te gebruiken voor het bewaren, classificeren en het opstellen van back-upkopieën daarvan.

Artikel (8)

In de burgerlijke registers wordt niets opgenomen behalve hetgeen in deze wet en haar uitvoeringsinstructies is bepaald, en overeenkomstig hetgeen is vastgelegd in de overgelegde bewijsstukken, zonder enige toevoeging, schrapping of correctie.

Artikel (9)

Het burgerlijk register kan, met goedkeuring van de Minister, worden overgebracht naar andere beveiligde locaties, op basis van een verzoek van en onder toezicht van de Centrale Administratie, in het geval dat het, zijn programma's of zijn back-upkopieën worden blootgesteld aan het risico van verlies of beschadiging als gevolg van onrust, een staat van oorlog, natuurrampen of noodsituaties. Tevens worden de noodzakelijke maatregelen genomen om de betrouwbaarheid en continuïteit van het geautomatiseerde werk in noodsituaties te waarborgen.

Artikel (10)

Terugkeer naar de laatste back-upkopie gebeurt met goedkeuring van de Minister, en alle verloren gegevens worden opnieuw geregistreerd, in het geval dat de burgerlijke registers verloren gaan of worden beschadigd, of dat de daarin geregistreerde dossiers of de in hun computers ingevoerde gegevens om welke procedurele of technische reden dan ook nietig worden geacht.

Hoofdstuk Drie Bepalingen inzake registratie in het burgerlijk register

Artikel (11)

Het burgerlijk dossier van de burger bestaat uit de volgende gegevens: Het nationaal nummer, zijn naam, achternaam, de naam van zijn vader, de naam van zijn moeder en haar achternaam, plaats en datum van geboorte, huwelijkse staat en godsdienst, datum van registratie en digitaal adres. De persoonlijke foto en tien vingerafdrukken van de burger worden toegevoegd aan het burgerlijk dossier in zijn elektronische vorm bij het verkrijgen van de persoonlijke identiteitskaart.

Artikel (12)

Aan de burger wordt bij zijn registratie in het burgerlijk register een speciaal nationaal nummer toegekend, dat uniek en permanent is. Alle officiële instanties zijn verplicht dit nummer te gebruiken en op te nemen in alle transacties, registers en documenten die op deze burger betrekking hebben.

De dossiers van burgers worden geregistreerd in het burgerlijk register

Artikel (13)

volgens een gezinsclassificatie, met behoud van de koppeling van elk gezin aan zijn hoofdgezin.

Artikel (14)

A- Bij het plaatsvinden van een gebeurtenis dient de melder het certificaat dat het plaatsvinden ervan bewijst, samen met de bijbehorende documenten, in te dienen binnen drie maanden na het plaatsvinden ervan indien deze zich binnen de Staat heeft voorgedaan, en binnen negen maanden indien deze zich daarbuiten heeft voorgedaan.

B- De in lid /A/ van dit Artikel vastgestelde termijn vangt, met betrekking tot geboorten en overlijdens die zich tijdens reizen voordoen, aan bij aankomst op het grondgebied van de Staat of in het bestemmingsland buiten het grondgebied van de Staat.

Artikel (15)

Wanneer een gebeurtenis van de burgerlijke stand van een burger zich binnen het grondgebied van de Staat voordoet, worden de documenten die het plaatsvinden ervan bewijzen ingediend bij een willekeurig burgerlijke-standregistercentrum, en registreert het centrum deze rechtstreeks.

Artikel (16)

Het Hoofd van het Centrum zendt een kopie van de gegevens van gebeurtenissen die zich binnen de Staat voordoen voor niet-Syriërs, via de hiërarchische lijn, om bij hun regeringen te worden gedeponeerd via het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Emigranten, onder voorbehoud van wederkerigheid.

Artikel (17)

A- Elke gebeurtenis van de burgerlijke stand die zich bij een burger van de Staat in het buitenland voordoet, wordt als geldig beschouwd indien zij is verwerkt overeenkomstig de wetten van die landen en niet in strijd is met de Syrische wetten. De betrokkene registreert een dergelijke gebeurtenis bij de Syrische ambassade of het consulaat, of bij de ambassade of het consulaat dat is belast met de belangen

van Syriërs op zijn woonplaats of op de plaats waar de gebeurtenis zich heeft voorgedaan. De consul zendt een kopie van het registratiedocument

aan het Algemeen Directoraat via het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Emigranten, en de op basis van deze kopie verzonden documenten hebben de bewijskracht die is voorgeschreven voor uittreksels en documenten die in de Staat zijn goedgekeurd.

B- Indien het niet mogelijk is de gebeurtenis te registreren overeenkomstig de bepalingen van lid /A/ van dit Artikel, verkrijgt de betrokkene een gebeurteniscertificaat of een gewaarmerkte kopie daarvan van de bevoegde autoriteiten op de plaats waar zij zich heeft voorgedaan en dient deze in bij een willekeurig burgerlijke-standregistercentrum.

C- Geen enkele gebeurtenis van de burgerlijke stand die zich bij een burger binnen of buiten het grondgebied van de Staat voordoet, wordt geregistreerd behalve op grond van naar behoren gewaarmerkte documenten.

Artikel (18)

A- Het is vereist dat getuigen van gebeurtenissen van de burgerlijke stand op het tijdstip van het plaatsvinden van de gebeurtenis waarover zij getuigen de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt.

B- De getuigenis van een persoon die op de datum van het afleggen van de getuigenis de leeftijd van zestig jaar of ouder heeft bereikt met betrekking tot de gebeurtenis wordt aanvaard in het geval dat geen getuigen kunnen worden gevonden die op het tijdstip van het plaatsvinden van de gebeurtenis de leeftijd van achttien jaar hadden bereikt.

Artikel (19)

A- Het bevoegde centrum verifieert het gebeurteniscertificaat en de bijbehorende documenten onmiddellijk na ontvangst en registreert deze in het burgerlijk register overeenkomstig de in de uitvoeringsinstructies vastgestelde procedures, en verstrekt de betrokkene daarvan een uittreksel.

B- De datum van het plaatsvinden van de gebeurtenis wordt geregistreerd per jaar, maand, dag, uur en minuut, zowel volgens de Hidjri- als de Gregoriaanse kalender, in cijfers en in woorden.

Artikel (20)

A- Geboorten worden niet geregistreerd na het verstrijken van één jaar na hun plaatsvinden en vóórdat hun betrokkenen de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, en overlijdens worden niet geregistreerd na het verstrijken van één jaar na hun plaatsvinden, behalve op grond van een politierapport, met uitzondering van geboorten en overlijdens die zijn bewezen door een onherroepelijke rechterlijke uitspraak.

B- Geboorten worden niet geregistreerd nadat hun betrokkenen de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, behalve op grond van een besluit uitgevaardigd door een subcommissie die bij besluit van de Gouverneur is gevormd in het centrum van elk gouvernement, en elke commissie is bevoegd te beslissen over gebeurtenissen binnen het kader van haar werkzaamheden.

C- Geboorten van pasgeborenen van wie de vader of de moeder niet is geregistreerd, indien zij haar in nationaliteit volgen, worden niet geregistreerd behalve op grond van een besluit uitgevaardigd door een centrale commissie die bij besluit van de Minister is gevormd.

D- De persoon die door het besluit van de subcommissie is benadeeld, alsmede het Hoofd van het Centrum, hebben het recht daartegen bezwaar te maken binnen dertig dagen vanaf de datum van kennisgeving van het besluit bij de bevoegde Gouverneur, die het besluit van de commissie bij een met redenen omkleed besluit kan goedkeuren, wijzigen of vernietigen. De persoon die door het besluit van de centrale commissie is benadeeld, alsmede het Hoofd van het Centrum, hebben eveneens het recht daartegen bezwaar te maken binnen dertig dagen vanaf de datum van kennisgeving van het besluit bij de Minister, die het besluit van de commissie kan goedkeuren, wijzigen of vernietigen.

Artikel (21)

Het correcte dossier wordt behouden in geval van dubbele registratie van een gebeurtenis als gevolg van een materiële fout of op een wijze die in strijd is met de openbare orde, en het andere wordt nietig verklaard bij een administratief verslag uitgevaardigd door het Hoofd van het Centrum.

Artikel (22)

A- De houder van het dossier heeft het recht van het Hoofd van het Centrum de afgifte te verzoeken van elk document van de burgerlijke stand dat daarop betrekking heeft, en hetzelfde recht wordt verleend aan ascendenten en descendenten, de echtgenoot en echtgenote, broers en zusters en hun gezinnen (hun echtgenoten en kinderen), alsmede aan de wettelijke vertegenwoordiger, en officiële instanties hebben dit recht eveneens.

B- Godsdienst en geloofsrichting worden niet vermeld in het afgegeven uittreksel, tenzij dit is bestemd voor aangelegenheden van persoonlijke status of op verzoek van de betrokkene.

Hoofdstuk Vier Geboorten

Artikel (23)

A- De verplichting om geboortegebeurtenissen te melden berust bij de vader of de moeder, en wettelijk meerderjarige verwanten van de pasgeborene tot en met de vierde graad kunnen zijn geboorte melden. De geboorteakte wordt ondertekend door de persoon die met de melding is belast, naast de handtekening van de mukhtar en de arts, of de vroedvrouw bij geboorten die buiten ziekenhuizen plaatsvinden.

B- Directeuren van de betrokken instanties zoals openbare en particuliere ziekenhuizen, gevangenissen en quarantaine-instellingen melden geboortegebeurtenissen die daarin plaatsvinden, en deze instanties zijn verplicht speciale registers bij te houden om dergelijke gebeurtenissen te registreren.

Artikel (24)

Voor elke pasgeborene wordt een geboorteakte opgesteld, waarin het uur en de minuut van zijn geboorte en eventuele onderscheidende kenmerken worden vermeld, indien er een tweeling of meer wordt geboren.

Artikel (25)

Een pasgeborene mag niet worden geregistreerd onder het dossier van een overleden broer of zus van dezelfde ouders.

Artikel (26)

Een pasgeborene mag geen samengestelde naam krijgen die uit meer dan twee delen bestaat, noch mag hij worden genoemd naar een broer of zus die in leven is.

Artikel (27)

Een geboorteakte wordt opgesteld en vervolgens een overlijdensakte in het geval dat een pasgeborene overlijdt vóór de melding van zijn geboorte. Indien de pasgeborene levenloos wordt geboren, volstaat het opstellen van een overlijdensakte voor hem.

Artikel (28)

A- Een pasgeborene uit een niet-geregistreerd huwelijk mag niet worden geregistreerd, behalve nadat het huwelijk naar behoren is geregistreerd.

B- Indien de pasgeborene onwettig is, wordt de naam van de vader of de moeder, of beiden samen, niet vermeld in het geboorteregister, behalve op grond van een rechterlijke uitspraak.

Artikel (29)

A- Degene die een persoon van onbekende afstamming aantreft, meldt dit onmiddellijk bij het aantreffen aan de politie of de mukhtar, zodat het noodzakelijke verslag wordt opgesteld, waarna hij wordt overgedragen aan een van de instellingen of personen die zijn goedgekeurd door het Ministerie van Sociale Zaken en Arbeid.

B- De in lid (A) bedoelde instelling of persoon stelt een geboorteakte op, en hij wordt geregistreerd in het burgerlijk register nadat het Hoofd van het Centrum voor hem een naam kiest, namen voor elk van zijn ouders, een achternaam voor zijn moeder en een naam van de grootvader. De naam van de grootvader vormt zijn achternaam, of zoals voorgesteld door zorginstellingen uitsluitend met betrekking tot de naam van een persoon van onbekende afstamming.

C- De uitdrukking "onbekende afstamming" wordt niet vermeld in de aan hem afgegeven documenten.

D- Een persoon van onbekende afstamming wordt geacht een Arabische Syrische moslim te zijn, geboren in Syrië en op de plaats waar hij werd aangetroffen, tenzij het tegendeel wordt bewezen.

E- De volgende personen worden krachtens de wet geacht personen van onbekende afstamming te zijn:

- 1- Een kind van onbekende afstamming voor wie niemand wettige zorg verleent.
  - 2- Een kind dat de weg verliest en niet in staat is zijn familie te identificeren of naar hen te leiden wegens zijn jonge leeftijd of geestelijke handicap, of omdat hij doof en stom is, en wiens familie geen poging onderneemt hem terug te vorderen.
- F- Een persoon van onbekende afstamming kan de achternaam van het pleeggezin worden toegekend, op basis van een schriftelijk verzoek van het hoofd van het gezin en met instemming van de persoon van onbekende afstamming die de leeftijd van achttien jaar heeft overschreden. Zijn achternaam wordt dienovereenkomstig gecorrigeerd in zijn dossier van de particuliere woonplaats.

Hoofdstuk V Huwelijk en Echtscheiding

Artikel (30)

Geen huwelijk- of echtscheidingsgebeurtenis wordt geregistreerd in het burgerlijk register tussen twee burgers, of tussen een burger en een niet-Syrische persoon, tenzij een dergelijke gebeurtenis is voltrokken voor een bevoegde autoriteit overeenkomstig de wetten en voorschriften die in dit verband van kracht zijn. Huwelijk en echtscheiding worden niet geacht aan hun wettelijke vereisten te hebben voldaan, tenzij zij zijn geregistreerd in het burgerlijk register.

Artikel (31)

De bevoegde autoriteiten die het huwelijk hebben voltrokken of het echtscheidingsvonnis hebben uitgesproken, zenden per officiële post aan het Hoofd van het Centrum op de plaats waar het contract werd gesloten of het vonnis werd uitgesproken, binnen de in Artikel (14) van deze wet vastgestelde termijn, een afschrift van de huwelijks- of echtscheidingsdocumenten of van het rechterlijk vonnis nadat dit onherroepelijk is geworden. Het bevoegde Hoofd van het Centrum registreert dit huwelijk of deze echtscheiding in het burgerlijk register overeenkomstig Artikel (19) van deze wet.

Artikel (32)

- A- Het huwelijk wordt niet geregistreerd behalve met goedkeuring van het Ministerie indien een van de echtgenoten een buitenlander is.
- B- De huwelijks- en echtscheidingsgebeurtenissen worden in het burgerlijk register uitgevoerd zonder het verkrijgen van de goedkeuring van het Ministerie in het geval van het overlijden van een van de echtgenoten wanneer er kinderen zijn, of indien de echtscheiding tussen hen plaatsvindt vóórdat het huwelijk is geregistreerd.

Artikel (33)

Na het verstrijken van de wettelijk vastgestelde termijn voor het melden van een huwelijks- of echtscheidingsgebeurtenis, wordt de laattijdige gebeurtenis geregistreerd ongeacht de duur van de vertraging.

Artikel (34)

- A- De bepalingen van dit Hoofdstuk zijn niet van toepassing op het huwelijk of de echtscheiding van buitenlanders die door consuls van in de Staat aanwezige vreemde staten zijn voltrokken overeenkomstig de wetten van hun landen.
- B- Indien een van de echtgenoten Syriër is, mag de consul het huwelijkscontract niet sluiten en registreren zonder voorafgaande goedkeuring van het Ministerie.

Hoofdstuk Zes Overlijdens

Artikel (35)

De bepalingen van de Artikelen (14) en (15) zijn van toepassing op de melding en registratie van een overlijdensgebeurtenis.

Artikel (36)

De verplichting tot het melden van een overlijdensgebeurtenis berust bij de ascendenten van de overledene, zijn descendenten of zijn echtgenoot. Wettelijk meerderjarige verwanten van de overledene tot en met de vierde graad kunnen zijn overlijden eveneens melden.

Artikel (37)

Het overlijden wordt geregistreerd op grond van een door de mukhtar afgegeven verklaring, vergezeld van een medisch rapport waaruit blijkt dat het overlijden natuurlijk is. Op plaatsen waar geen artsen aanwezig zijn, volstaat de verklaring van de mukhtar waarin wordt vermeld dat het overlijden natuurlijk is.

Artikel (38)

Overlijdens die plaatsvinden in gevangenissen, quarantaine-inrichtingen en ziekenhuizen worden geregistreerd op basis van verklaringen die door de directeurs van deze instellingen, of hun plaatsvervangers, aan het bevoegde Hoofd van het Centrum worden verstrekt. Deze instellingen houden speciale registers bij voor dergelijke gebeurtenissen.

Artikel (39)

De Openbare Aanklager, of degene die namens hem optreedt, stelt bij de uitvoering van een doodvonnis tegen de veroordeelde een proces-verbaal van de overlijdensgebeurtenis op en zendt dit binnen de in Artikel (14) vastgestelde wettelijke termijn aan het Centrum voor registratie van het overlijden.

Artikel (40)

Overlijdens die plaatsvinden tijdens zeereizen worden beheerst door dezelfde regels als overlijdens die plaatsvinden in het land waarvan het vaartuig de vlag voert. Overlijdens die plaatsvinden aan boord van luchtvaartuigen worden gecertificeerd door de gezagvoerder van het luchtvaartuig en overgedragen aan het dichtstbijzijnde centrum, of aan een Syrische ambassade of consulaat in de eerste haven die door het luchtvaartuig wordt bereikt.

Artikel (41)

Indien een schip zinkt of een luchtvaartuig neerstort en een deel van de passagiers of bemanning wordt vermist en het niet langer mogelijk is de in het voorgaande Artikel voorgeschreven overlijdensprocedure uit te voeren, vaardigt de Minister, na drie maanden vanaf de datum van verdwijning, een besluit uit waarbij de personen die zich aan boord bevonden als vermist worden verklaard, met vermelding van hun namen. Vervolgens kan het Hoofd van het Centrum of iedere belanghebbende bij de bevoegde rechtbank op de plaats van het dossier van de vermiste persoon een beslissing verkrijgen waarin het plaatsvinden van het overlijden wordt vastgesteld. Een afschrift van deze beslissing wordt aan een willekeurig Centrum gezonden voor registratie, en overeenkomstig wordt een aantekening gemaakt in het betreffende dossier. Deze bepalingen zijn eveneens van toepassing op anderen die gerechtigd zijn correctie daarvan te verzoeken overeenkomstig de in deze wet vastgestelde procedures.

Artikel (42)

A- Overlijdens die plaatsvinden tijdens de Hadj worden geregistreerd door de Hadj-directeur die het Hadj-konvooi begeleidt, na verificatie van hun plaatsvinden in een speciaal daartoe opgesteld register, en bij zijn terugkeer naar de Staat dient hij bij het Ministerie een overlijdensverklaring in voor elk incident, die alle informatie bevat die kan worden verkregen en die noodzakelijk is voor het opstellen ervan, en deze verklaring wordt meegedeeld aan het bevoegde Hoofd van het Centrum om een overlijdensaantekening aan te brengen in het dossier van de overledene.

B- Overlijdens van pelgrims die niet overeenkomstig lid /A/ van dit Artikel zijn geregistreerd, worden geregistreerd binnen een termijn van dertig dagen vanaf de datum van aankomst van de laatste groep pelgrims, op basis van een overlijdensverklaring opgesteld door de bevoegde autoriteiten in het Koninkrijk Saoedi-Arabië, en bij de Hadj-directie wordt voor hem een overlijdensakte opgesteld, ondertekend door twee getuigen die het overlijden hebben bijgewoond. Indien dat niet mogelijk is, zijn de bepalingen van Artikel /17/ van deze wet van toepassing.

Artikel (43)

Het Ministerie van Defensie zendt aan het bevoegde Hoofd van het Centrum, via het Ministerie, documenten betreffende overlijdens van militair personeel en burgerlijke werknemers die daar

werkzaam zijn, alsmede vrijwilligers, die overlijden in militaire eenheden tijdens de dienst, of tijdens militaire operaties, of soortgelijke missies, ondertekend door eenheidscommandanten, overeenkomstig Artikel /15/ van deze wet.

Hoofdstuk Zeven Correctie van Burgerlijke-Standsregisters

Artikel (44)

A- Geen wijziging of correctie mag worden aangebracht in burgerlijke-standsregisters behalve op grond van een uitspraak die definitieve en bindende kracht heeft verkregen, en de Burgerlijke Magistratenrechtbank is bevoegd kennis te nemen van rechtszaken die verband houden met verzoeken tot correctie of wijziging.

B- De rechtbank die de zaak behandelt, verzoekt het bevoegde Directoraat een vertegenwoordiger aan te wijzen om de zaak bij te wonen, en de vertegenwoordiger moet persoonlijk verschijnen.

C- Geen correctie of wijziging mag worden aangebracht in de datum of plaats van het plaatsvinden van een geboorte die binnen of buiten de wettelijke termijn is geregistreerd, behalve door middel van een vervalsingsprocedure.

Artikel (45)

A- Materiële fouten worden gecorrigeerd door het Hoofd van het Centrum op grond van een administratief verslag dat is bekrachtigd door de Directeur van het bevoegde Directoraat.

B- Verzoeken tot annulering of correctie van dossiers kunnen worden ingediend door het Openbaar Ministerie, of door het Hoofd van het Centrum, of door iedere persoon die daarbij belang heeft, in zaken die verband houden met de openbare orde. De correctie wordt uitgevoerd op grond van een administratief verslag dat is bekrachtigd door het Algemeen Directoraat.

Artikel (46)

A- Burgerlijke Zaken moeten worden vertegenwoordigd in rechtszaken die verband houden met de correctie van burgerlijke-standsregisters, en de rechtbank die zaken betreffende de burgerlijke stand behandelt, dient de vertegenwoordiger van Burgerlijke Zaken te betrekken bij de bij haar aanhangige rechtszaak.

B- In afwijking van de bepalingen van lid /C/ van Artikel /254/ van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, uitgevaardigd bij Wet nr. /1/ van 2016, heeft de bevoegde vertegenwoordiger van Burgerlijke Zaken of zijn plaatsvervanger het recht rechtsmiddelen aan te wenden in iedere ingestelde rechtszaak, of tegen ieder uitgesproken vonnis, betreffende burgerlijke-standsregisters.

Artikel (47)

Het Hoofd van de Griffie van de bevoegde rechtbank stelt het Hoofd van het Centrum op de plaats van het dossier in kennis van alle definitieve uitspraken die binnen dertig dagen vanaf de datum van hun uitvaardiging zijn gedaan, en het is verboden dergelijke uitspraken te registreren voordat zij definitieve en bindende kracht hebben verkregen.

Artikel (48)

In het geval dat een vonnis van burgerlijke ontzetting wordt uitgesproken, of een vonnis of document van civiele ondercuratelestelling wordt uitgevaardigd, wordt daarvan een aantekening gemaakt op het dossier van de betrokkene.

Hoofdstuk Acht Persoonlijke Identiteitskaarten

Artikel (49)

Elke Arabisch-Syrische burger, man of vrouw, die de leeftijd van veertien jaar heeft bereikt, dient binnen één jaar na het bereiken van die leeftijd een persoonlijke identiteitskaart te verkrijgen bij een willekeurig burgerlijke-standregistercentrum in de Staat.

Artikel (50)

De vorm van de persoonlijke identiteitskaart, het aanvraagformulier daarvan en de vervanging van haar vorm worden vastgesteld bij besluit van de Minister.

Artikel (51)

De voogd van het kind is verantwoordelijk voor het voor de eerste keer verkrijgen van de persoonlijke identiteitskaart voor hem, of voor het verkrijgen van een vervangende kaart daarvan, of voor het vervangen van haar vorm, overeenkomstig de bepalingen van deze wet, zolang hij een kind is.

Artikel (52)

De identificatie van de aanvrager van een persoonlijke identiteitskaart geschiedt door:

A- De voogd, of een van de verwanten van de aanvrager tot en met de vierde graad.

B- Twee identificerende personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die beschikken over twee geldige persoonlijke identiteitskaarten, voor degenen die voor de eerste keer een persoonlijke identiteitskaart aanvragen, of een vervangende kaart daarvan wegens verlies of beschadiging.

Artikel (53)

De persoonlijke identiteitskaart wordt geacht geldig te zijn en vormt een wettig bewijs van de identiteit van haar houder vanaf de datum van verkrijging ervan, en hij dient deze te allen tijde bij zich te dragen en op verzoek aan de overheidsinstanties te tonen.

Artikel (54)

De geldigheidsduur van de persoonlijke identiteitskaart bedraagt tien jaar vanaf de datum van afgifte, en haar houder dient een aanvraag tot vervanging ervan in te dienen binnen een termijn van niet minder dan dertig dagen en niet meer dan zes maanden vóór het verstrijken van haar geldigheid. De geldigheid van de kaart kan wegens dwingende omstandigheden en redenen worden verlengd bij besluit van de Minister.

Artikel (55)

De houder van een persoonlijke identiteitskaart die is beschadigd of verloren, of ten aanzien waarvan in het burgerlijk register een correctie of wijziging heeft plaatsgevonden van een van de daarin opgenomen gegevens, is verplicht binnen dertig dagen vanaf de datum van de correctie, wijziging, beschadiging of het verlies een aanvraag in te dienen om een vervangende kaart te verkrijgen.

Hoofdstuk Negen Gezinskaart

Artikel (56)

A- Het recht om voor de eerste keer een gezinskaart te verkrijgen, of een vervangende kaart voor een beschadigde of verloren kaart, komt toe aan ieder van de volgende personen:

1- De echtgenoot of de echtgenote.

2- Meerderjarige ongehuwde kinderen, in geval van overlijden van beide ouders, of hun afwezigheid wegens reis of gevangenschap, of het overlijden van de vader en het hertrouwen van de moeder, of haar echtscheiding van hem vóór zijn overlijden.

3- De wettelijke voogd, bij afwezigheid van meerderjarige ongehuwde kinderen, en overeenkomstig hetgeen is bepaald in punt /2/ van dit lid.

B- De houder van de gezinskaart dient deze aan het Hoofd van het Centrum te overleggen telkens wanneer zich een gebeurtenis voordoet die zijn dossier beïnvloedt, teneinde deze daaraan toe te voegen, en het is hem verboden deze te gebruiken in officiële transacties voordat een dergelijke toevoeging heeft plaatsgevonden.

C- De wettelijke vertegenwoordiger van de categorieën genoemd in de leden /A/ en /B/ kan de procedures uitvoeren die noodzakelijk zijn om de gezinskaart namens hen in ontvangst te nemen.

Artikel (57)

De vorm van de gezinskaart en de procedures voor de afgifte en toekenning ervan worden vastgesteld bij besluit van de Minister, op basis van het burgerlijk dossier van elk van de echtgenoten op het moment van het aanvragen van de kaart.

Artikel (58)

Iedere persoon die de Syrisch-Arabische nationaliteit verkrijgt, heeft het recht een gezinskaart te verkrijgen.

Artikel (59)

Indien zich een correctie of wijziging voordoet in de gegevens van de burger of in gezinsgebeurtenissen, registreert het Hoofd van het Centrum dit in zijn dossier in het burgerlijk register en op zijn gezinskaart binnen de in Artikel /14/ van deze wet vastgestelde termijn, en het is de houder van deze kaart verboden deze aan enige instantie voor te leggen of om welke reden dan ook te gebruiken vóórdát de gegevens ervan overeenkomstig de geldende procedures zijn bijgewerkt.

Hoofdstuk Tien Vergoedingen en Boetes

Een bedrag van /300/ SYP driehonderd Syrische ponden voor elk document van de burgerlijke stand uitgegeven door het Ministerie, door het aanbrengen van een fiscale zegel met de voorgescreven waarde op het aangevraagde document.

Artikel (61) Een boete wordt opgelegd in geval van het niet melden van het plaatsvinden van een gebeurtenis van de burgerlijke stand, als volgt:

/5000/ – SYP vijfduizend Syrische ponden, in geval van het niet melden binnen de in Artikel /14/ van deze wet vastgestelde termijn.

/15000/ – SYP vijftienduizend Syrische ponden, in geval van het niet melden binnen één jaar vanaf de datum van het plaatsvinden van de gebeurtenis.

/20000/ – SYP twintigduizend Syrische ponden, in geval dat een niet-geregistreerde persoon nalaat binnen één jaar na het bereiken van de meerderjarigheid een aanvraag tot registratie in te dienen.

Artikel (62)

Een vergoeding van /1000/ SYP duizend Syrische ponden wordt geïnd bij het voor de eerste keer verstrekken van de persoonlijke identiteitskaart.

Artikel (63)

Een boete van /7000/ SYP zevenduizend Syrische ponden wordt opgelegd voor de persoonlijke identiteitskaart bij het verlenen aan de houder daarvan van een vervangende kaart wegens verlies of beschadiging.

Artikel (64)

Een vergoeding van /2000/ SYP tweeduizend Syrische ponden wordt geïnd voor de gezinskaart bij het voor de eerste keer verstrekken ervan.

Artikel (65)

Een boete van /7000/ SYP zevenduizend Syrische ponden wordt opgelegd voor de gezinskaart bij het verlenen aan de houder daarvan van een vervangende kaart wegens verlies of beschadiging.

Artikel (66)

Een boete van /7000/ SYP zevenduizend Syrische ponden wordt opgelegd aan:

A- De burger die geen aanvraag indient om zijn persoonlijke identiteitskaart te vervangen dertig dagen vóór het verstrijken van de geldigheidsduur ervan, of binnen dertig dagen na het uitvoeren van enige correctie of wijziging van de gegevens ervan.

B- De voogd van een kind die geen aanvraag indient om voor hem een persoonlijke identiteitskaart te verkrijgen binnen de voor dat doel vastgestelde termijn in de Artikelen /49–55/ van deze wet.

C- De burger die geen aanvraag indient om zijn persoonlijke identiteitskaart te vervangen bij vervanging van haar vorm binnen de voor dat doel vastgestelde termijn tijdens de algemene uitgifteperiode van persoonlijke identiteitskaarten.

D- In het geval dat op de datum van indiening van de aanvraag tot verkrijging van de persoonlijke identiteitskaart meer dan één overtreding plaatsvindt, wordt uitsluitend de hogere boete geïnd.

Artikel (67)

Tweeduizend Syrische ponden, te innen op grond van een ontvangstbewijs.

De vergoedingen en boetes waarvan de waarde meer bedraagt dan /2000/ worden fiscaal geïnd.

Hoofdstuk Elf Sancties

Artikel (68)

Wordt gestraft met gevangenisstraf van één maand tot zes maanden, of met een boete van /200000/ SYP tweehonderdduizend Syrische ponden, eenieder die:

A- Zijn gezinskaart behoudt na het opgeven van het verlies ervan en het verkrijgen van een vervangende kaart daarvoor.

B- Zijn gezinskaart gebruikt op een wijze die strijdig is met de waarheid nadat een correctie of wijziging is aangebracht in de gegevens ervan in het burgerlijk register, en voordat deze procedures daarop zijn geregistreerd.

Artikel (69)

Wordt gestraft met gevangenisstraf van één maand tot twee jaar, en met een boete van /150000/ SYP honderdvijftigduizend Syrische ponden, eenieder die:

A- De gezinskaart van een andere persoon gebruikt, of een andere persoon in staat stelt zijn kaart te gebruiken.

B- Een gezinskaart verkrijgt op basis van identificatie die strijdig is met de waarheid.

Artikel (70)

Wordt gestraft met gevangenisstraf van één maand tot zes maanden, of met een boete van /150000/ SYP honderdvijftigduizend Syrische ponden, eenieder die zijn persoonlijke identiteitskaart gebruikt nadat hij het verlies ervan heeft opgegeven en een vervangende kaart daarvoor heeft verkregen.

Artikel (71)

Wordt gestraft met gevangenisstraf van één maand tot twee jaar, en met een boete van /150000/ SYP honderdvijftigduizend Syrische ponden:

A- Eenieder die de persoonlijke identiteitskaart van een andere persoon gebruikt, of een andere persoon in staat stelt zijn kaart te gebruiken.

B- Eenieder die de in Artikel /52/ van deze wet bedoelde identificatie uitvoert op een wijze die strijdig is met de waarheid. C- Eenieder die een persoonlijke identiteitskaart verkrijgt op basis van identificatie die strijdig is met de waarheid.

Artikel (72)

A- Wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar, en met een geldboete gelijk aan het dubbele van de waarde van de beschadigde apparatuur en de kosten die noodzakelijk zijn om deze in haar oorspronkelijke staat te herstellen, eenieder die opzettelijk enige automatiseringsservers, of opslageenheden die burgerlijke-standsgegevens bevatten, of deze gegevens, of netwerkapparatuur voor de overdracht van informatie, of enige apparatuur die is gekoppeld aan het geautomatiseerde burgerlijke-standsregistersysteem buiten werking stelt of beschadigt, waarbij de waarde van de schade en de kosten worden vastgesteld door de bevoegde commissies.

B- Wordt gestraft met een boete gelijk aan de waarde van de aan de apparatuur toegebrachte schade, eenieder die, als gevolg van nalatigheid, gebrek aan voorzichtigheid of het niet naleven van wetten en voorschriften, enige automatiseringsservers, of opslageenheden die burgerlijke-standsgegevens bevatten, of netwerkapparatuur voor de overdracht van informatie, of enige apparatuur die is gekoppeld aan het geautomatiseerde burgerlijke-standsregistersysteem buiten werking stelt of beschadigt, waarbij de waarde van de schade wordt vastgesteld door de bevoegde commissies.

C- Wordt gestraft met gevangenisstraf van één maand tot zes maanden, en met een boete van /25000/ SYP vijftigduizend Syrische ponden tot /50000/ SYP honderdvijftigduizend Syrische ponden, iedere werknemer die bevoegd is toegang te hebben tot het geautomatiseerde burgerlijke-standsregistersysteem en die daarmee begint te werken op een wijze die strijdig is met de instructies met betrekking tot de reikwijdte van zijn werkbevoegdheden op het geautomatiseerde burgerlijke-standsregistersysteem, zoals vastgesteld door de bevoegde commissies.

D- Wordt gestraft met gevangenisstraf van drie tot vijf jaar, eenieder die toegang verkrijgt tot burgerlijke-standsgegevens zonder daartoe bevoegd te zijn, met de bedoeling de gegevens (verwijdering, toevoeging, wijziging) of de software ervan te wijzigen, en de straf wordt verdubbeld indien de dader een werknemer is, ongeacht of hij bevoegd of onbevoegd is, die de daad pleegt met het oogmerk vervalsing te plegen.

E- Poging tot het plegen van de in lid (A) van dit Artikel genoemde overtredingen is strafbaar.

Hoofdstuk Twaalf Overgangsbepalingen

Artikel (73)

De soorten en vormen van registers, certificaten en uittreksels worden vastgesteld bij besluit van de Minister.

Artikel (74)

Bij besluit van de Minister wordt het mechanisme vastgesteld voor het bewaren van registers en registratiedocumenten, het periodiek afdrukken van geautomatiseerde uittreksels, de controle daarop, periodieke monitoring en alle daarmee samenhangende aangelegenheden.

Artikel (75)

Bij besluit van de Minister wordt het werkmechanisme in elektronische registers vastgesteld, de methode voor het elektronisch uitgeven van burgerlijke documenten via burgerlijke-standregistercentra, en daarin worden de bevoegdheden van de hoofden van burgerlijke-standregistercentra bepaald.

Artikel (76)

Registratie in papieren en elektronische registers wordt voortgezet, en papieren registratie wordt geschorst bij besluit van de Minister.

Artikel (77)

De uitvoeringsinstructies die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze wet worden uitgevaardigd bij besluit van de Minister.

Artikel (78)

Wetgevend Decreet nr. (26) van 12-4-2007, Wet nr. (20) van 23-11-2011, Wetgevend Decreet nr. (69) van 30-9-2012, Wetgevend Decreet nr. (70) van 1-10-2012, Wet nr. (24) van 8-12-2015 en Wet nr. (4) van 9-2-2017 worden ingetrokken.

Artikel (79)

Deze wet wordt bekendgemaakt in het Staatsblad.

Damascus op 11-8-1442 Hidjri, overeenkomend met 25-3-2021 Gregoriaans.

President van de Republiek
Bashar al-Assad